

Misiunea CASA

*Secretul
amenajărilor
de calitate*

www.misiuneacasa.ro

Cursuri practice

**Paravane
cu cărămizi din sticlă**

Pag. 34

**Instalații electrice:
Spoturi de lumină
în tavane aparente**

Pag. 31

Pag. 46

**Mai mult spațiu:
Bucătăria noului mileniu**

**Vopsirea pereților:
metode speciale,
cu efecte speciale**

Pag. 6

Bricolaj

Module moderne:

4 idei originale Pag. 26

**Putem scăpa de
Igrasie și mucegai?**

Pag. 58

**3 pagini speciale:
Jurnal de șantier**
Episodul 1:
Autorizația de construcție
La pag. 14

Ai auzit?

Cea mai largă varietate
de prețuri mici!
acum și în Oradea

București Voluntari
București Militari
Cluj-Napoca
Ploiești
Timișoara
Brașov
Bacău
Oradea

din 20
mai

Praktiker
pentru oameni praktici

Dan Călin - redactor șef

Misiunea continuă!

Totul a început când am simțit nevoia educării beneficiarului de servicii în construcții și amenajări în privința utilizării corecte a produselor de bună calitate de pe piața autohtonă de specialitate. Am avut acest sentiment aflând despre atât de multe cazuri în care au fost plătite sume importante pentru o lucrare prost realizată de care nu a răspuns nimeni.

Astfel, am început în anul 2003 cu emisiunea TV **Misiunea Casa**. Difuzată inițial în 26 de episoade a câte 16 de minute, duminică, la Antena 1, emisiunea a ajuns anul acesta la 35 de episoade, a câte 20 de minute. Motivul principal al acestei dezvoltări este interesul mare manifestat de telespectatori.

În 2004, pe lângă emisiunea TV, am realizat: 32 de pagini în „Jurnalul Național”, site-ul **www.misiuneacasa.ro** și prima echipă de **meseriași Misiunea Casa**. Prin aceste demersuri dorim să ne apropiem mai mult de dumneavoastră și să devenim interactivi, așa cum ne-ați solicitat.

Începând din 2005, în afară de pagina de ziar, care apare acum în fiecare zi de miercuri în „Evenimentul Zilei”, ne-am propus să intrăm în casele dumneavoastră și cu **Revista Misiunea Casa**, pentru că ... nu pot fi luate comod notițe în fața televizorului! Un alt motiv pentru care ne-am hotărât să o realizăm este și nevoia de informații pe care ați manifestat-o pe forumul site-ului nostru. De aceea, aici veți putea găsi:

modul corect de utilizare a materialelor pentru construcții, sculelor specifice și tehnologiilor, cursuri practice ilustrate, idei pentru amenajări, prezentarea și compararea produselor din domeniu, legislație și acte necesare, noutăți pe piața autohtonă, curiozități și alte aspecte conexe.

Provocarea pe care o lansăm prin intermediul revistei noastre este adresată în primul rând **consumatorului final**, care trebuie să afle „câte ceva” înainte de a se apuca de lucrarea pe care vrea să o realizeze. În al doilea rând, **meseriașului** care dorește să se autoperfecționeze, căutând soluții practice și de ultimă generație.

În acest moment de sărbătoare, dorim să mulțumim partenerilor noștri externi, prestigioasei edituri germane **FachschriftenVerlag** care ne este alături în această încercare temerară. Nu mai puțin, datorăm mulțumiri sponsorilor tradiționali și în primul rând conducerii **Henkel Bautechnik România** care ne-a solicitat, în mod constant, să ne autodepășim.

Așa cum am demonstrat de-a lungul timpului, **Misiunea Casa** este deja un brand de succes, revista apărând ca o completare a proiectului, astfel încât *misiunea noastră continuă!*

**Misiunea
CASA**

Revistă editată lunar de
LEON CONSULTING

Strada Puțul lui Zamfir nr. 18-18 A,
sector 1, București
Telefon: 231.88.70
Fax: 230.56.04
Email: revista@misiuneacasa.ro

© Reproducerea oricărui material scris sau ilustrativ din această publicație este permisă doar cu acordul editorului.

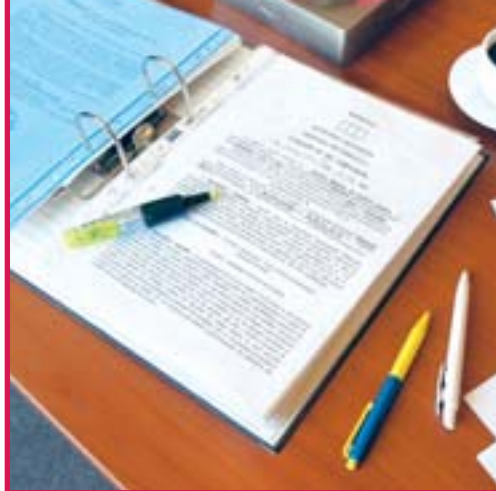
DIRECTOR GENERAL Ioana Ceccarelli
REDACTOR-ŞEF Dan Călin
REDACTORI Mihai Nedelcu,
Robert Malischitz
Sebastian Anghel
CONSULTANȚI arh. Delia Bondor
ing. Florin Boian
ing. Constantin Sandovici
ing. Cristi Enache
DTP & LAYOUT Rodica Manole
PREPRESS Dragoș Manole
FOTOGRAFII Radu Tudor
CARICATURI Dan Nistor
PRODUCȚIE Cornel Petrescu
VÂNZĂRI ȘI ABONAMENTE Raluca Ionescu
PUBLICITATE Andreea Rogoveanu
TIPAR Infopress S.A.
ISSN 1841-2432

Paginile 14-16

Jurnal de șantier

Vă vom prezenta peripețiile personajului nostru în încercarea sa de a realiza lucrări de construcții. În acest număr puteți afla ce acte și etape sunt necesare pentru obținerea autorizației de construcție.

Divorț în baie

Țevile și fittingurile sunt subiecte la zi care ne interesează pe toți. Detalii constructive și de montaj ale acestora explicate în mod comic găsiți la...

Paginile 62-64

Valuri de mozaic

Cu un pic de fantezie, un ochi atent la formă și proporții, puteți proiecta și realiza în baie o adevărată operă de artă!

Paginile 54-57

Putem scăpa de igrasie și mucegai?

Paginile 58-60

Iată o întrebare la care mulți dintre noi am fost nevoiți să găsim răspuns. Încercăm să vă ajutăm cu câteva soluții de evitare a apariției acestora sau de eradicare a lor.

Paginile 31-33

Secretele montării spoturilor de lumină

Învățați cum puteți monta spoturile în tavanele aparente, astfel încât să înlăturați posibilitatea apariției unui incendiu prin aprinderea materialului izolator din acoperiș, în urma unui scurt-circuit.

Sumar

Pereți în culori de efect

Puteți da o nouă înfățișare camerelor dumneavoastră folosind noile tehnici de vopsire.

6

Jurnal de șantier

Episodul din acest număr:

Autorizația de construcție în 80 de zile

14

Cărămidă sau BCA?

Hotărâți în cunoștință de cauză care dintre acestea se potrivește cel mai bine dorințelor dumneavoastră.

17

Confort la picioarele noastre

O metodă nouă: montarea pardoselii din lemn pe șapă cu fibre din ipsos

20

Module moderne

Urmând sfaturile noastre, veți putea pune în practică una dintre cele 4 variante prezentate.

26

Secretele montării spoturilor de lumină

Învățați cum pot fi montate corect spoturile de lumină în tavanele aparente.

31

Paravane cu cărămizi din sticlă

Pentru realizarea acestora puteți alege fie noua tehnică uscată, fie pe cea de montaj clasic.

34

Primăvara de care au nevoie

Semințe, pământuri și reguli necesare creării și întreținerii micului nostru paradis floral, balconul.

39

Confort la picioarele noastre

Aflați cum poate fi montată pardoseala din lemn pe șapă cu fibre din ipsos - o metodă nouă care vă ajută să obțineți o izolare termică și fonică de excepție.

Paginile 20-24

Paginile 46-51

Bucătăria noului mileniu

Un segment de perete deschis și un tavan aparent suspendat - două elemente simple care vă pot transforma radical bucătăria

Izolarea podului și acoperișului

Am tratat în particular acest subiect „de sezon“ pentru că este o izolare diferită de celelalte.

43

Bucătăria noului mileniu

Spațiul de gătit și cel de luat masa pot deveni centrul de atracție al locuinței.

46

Valuri de mozaic în cabina de duș

Cum puteți proceda pentru a realiza pe perete un peisaj din mozaic? Aflați în paginile noastre.

54

Putem scăpa de igrasie și mucegai?

Precizări și sfaturi necesare în lupta cu „nemiloșii dușmani“ ai pereților

58

Divorț în baie - nepotrivire de caracter

Puteți afla tot ce vă interesează despre țevi și fittinguri dintr-un articol deosebit, ilustrat cu caricaturi.

62

„Casa-Brosuță“

Punct de atracție turistică, acest imobil inedit are un design inspirat de VW Beetle.

66

Încălzirea prin pardoseală

O alternativă confortabilă și sănătoasă la sistemele clasice de încălzire

67

Montarea mochetelor și linoleumului

Vreți să aplicați mochetă sau linoleum pe podea? Aflați cum puteți face acest lucru fără specialiști!

72

Copertine și garaje

Două variante pentru a beneficia de un adăpost pentru automobilul personal

76

Paravane cu cărămizi din sticlă

Pas cu pas, vă vom arăta mai întâi noua tehnică uscată de construire a unui perete cu cărămizi din sticlă, iar mai apoi tehnica de montaj clasic.

Paginile 34-37

„Casa-Brosuță“

Povestea interesantă și savuroasă a unei construcții în stil boem, inspirat din design-ul celebrului Volkswagen Beetle.

Pagina 66

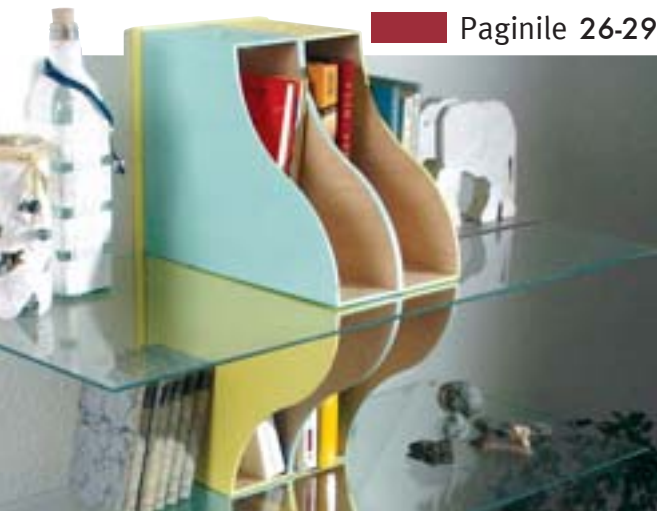
Pereți în culori de efect

Veți prinde curaj să vopsiți singuri, după ce vă veți convinge că, de fapt, tehnicile de vopsire decorativă nu sunt chiar atât de complicate cum par a fi la prima vedere.

Paginile 6-11

Paginile 26-29

Module moderne

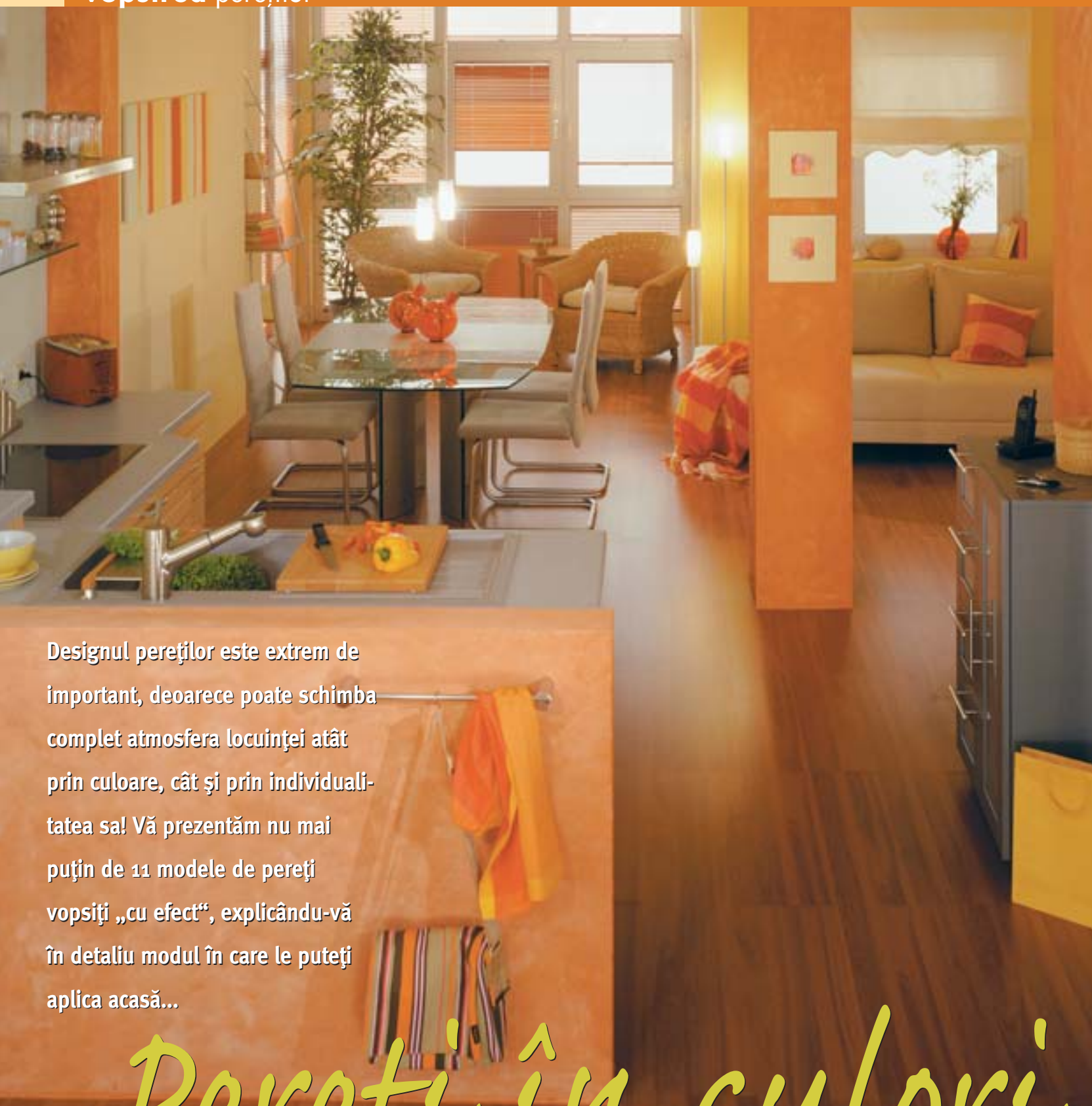
Urmând sfaturile noastre, puteți pune în practică una dintre cele 4 idei de module: două tipuri de etajeră, un mic cărucior pentru băuturi sau un suport pentru ziare și reviste.

Încălzirea prin pardoseală

este o metodă alternativă sau de completare a celei clasice, cu radiatoare. Pentru a vă putea decide, vă oferim o analiză atentă a costurilor și beneficiilor acesteia.

Paginile 67-70

Designul pereților este extrem de important, deoarece poate schimba complet atmosfera locuinței atât prin culoare, cât și prin individualitatea sa! Vă prezentăm nu mai puțin de 11 modele de pereți vopșiți „cu efect”, explicându-vă în detaliu modul în care le puteți aplica acasă...

Pereți în culori

de efect

Vopsea-glazură „ștersă“

Vopseaua de bază va fi aplicată cu trafaletul peste peretele curat și uniform. Dacă acesta prezintă denivelări pronunțate, aplicați un grund acrilic menit să reducă și egalizeze efectul de absorbție. Vopseaua de bază trebuie să fie complet uscată atunci când aplicați stratul de vopsea-glazură. Odată aplicat, îl puteți personaliza după dorință, trecând peste el cu mâna îmbrăcată într-o mânășă (aveți grijă să faceți acest lucru cât peretele este încă umed). Veți obține un efect deosebit, pentru că pigmenții de culoare din vopseaua-glazură se concentrează în mod diferit, ceea ce face ca peretele să pară viu. Și, așa cum se întâmplă în cazul tuturor „procedeele de aplicare umedă“, rezultatele optime sunt obținute lucrând în echipă.

De obicei, pereții noștri sunt albi, iar a-i păstra astfel nu constituie o greșeală. Însă, „a nu greși“ nu este sinonim cu „a fi perfect“, din această cauză, altfel de idei în vopsirea pereților pot fi puncte de pornire.

Iată, așadar, câteva modalități de vopsire a pereților care pot conferi oricărei locuințe o amprentă de unicat și bun gust. Alegerea culorilor vă aparține, dar trebuie să aveți în vedere faptul că nuanțele acestora au o mare influență asupra impresiei generale a locuinței.

Cu siguranță, ați auzit despre diferitele efecte ale culorilor asupra psihicului uman și despre sfaturile referitoare la cele în care este recomandat să vă zugrăviți locuința, în funcție de suprafața și gradul de iluminare naturală a încăperilor. Toate recomandările pot fi importante, dar nu sunteți deloc obligați să le respectați în totalitate! La urma urmei, gusturile nu se discută. Și este la fel de adevărat că și cele mai mici diferențe de nuanță pot avea efecte diferite asupra fiecăruia dintre noi.

Prin urmare, amenajați-vă locuința pur și simplu așa cum simțiți. Veți obține astfel un stil cât mai personal!

Pereții pot fi unici

Aplicând ideile prezentate (de exemplu tehnica ștampilării sau a șabloanelor), unicitatea pereților este asigurată, pentru că modelul îl creați singuri, cum doriți! Micile neregularități – pe care le veți sesiza doar dumneavoastră, nu și musafirii – nu fac

Sfatul nostru

Până a începe redecorarea pereților, vă recomandăm să faceți o probă de vopsea pe o suprafață mai mică, fiind atenți la culoare în lumină naturală și artificială. Puteți constata existența unor diferențe semnificative.

Valuri obținute prin „pieptănare“

Un efect deosebit poate fi obținut prin așa-numita „tehnică de pieptănare“. Mai întâi, aplicați cu trafaletul o vopsea de dispersie pe o suprafață cu pori închiși (de exemplu, fibră lăcuită sau acoperită cu latex). Pentru a obține un efect artistic deosebit, treceți peste stratul de vopsea încă umed un pieptene, în reprize succesive. Puteți utiliza fie mai mulți piepteni din material plastic, cu dinți diferiți, fie vă puteți realiza singuri propriul instrument, din carton sau material plastic dur. Aceeași tehnică poate fi aplicată la fel de bine și obiectelor de mobilier protejate cu o folie albă. Vopseaua va fi aplicată peste această folie.

Linii obținute prin „presare“

Nu gri pe alb, ci alb pe gri – așa poate fi obținut un efect original, în stil „negativ foto“. Vopsiți întregul perete într-o nuanță de gri închis. După ce acesta s-a uscat, aplicați o vopsea albă contrastantă peste cea gri. Liniile pe care le vedeți în imagine, pot fi realizate prin presarea pe suprafața peretelui a unei baghete din lemn, groasă de circa 6 mm. În primul rând, trageți niște linii verticale pe perete, păstrând o distanță de 50 cm între ele. Apoi, pornind de la fiecare dintre liniile verticale pe care le-ați trasat, mai trageți alte 4 oblice (vezi figura alăturată). Veți obține astfel niște forme care seamănă cu snopii de grâu.

Structură glazurată

Aici, în locul vopselei de bază a fost utilizată o tencuială modelabilă, ce a fost aplicată pe suprafața portantă într-un strat de 2-3 mm grosime, cu ajutorul unei mistrii din oțel-inox. Pentru că această tencuială se păstrează umedă mai mult timp, fiind astfel prelucrabilă, aveți posibilitatea de a mai face unele retușuri. După 12 ore (timpul necesar uscării stratului de

bază), poate fi aplicat stratul de vopsea-glazură. Cu cât este mai puternică structura, cu atât este mai viu efectul obținut. Cei dintre dumneavoastră care doresc un efect pronunțat, pot aplica tencuiala într-un strat mai gros (de circa 5 mm), având posibilitatea de a o modela mai în adâncime.

Dungi aplicate cu trafaletul

Un perete de o singură culoare poate deveni mai puțin monoton dacă veți aplica deasupra niște dungi cu trafaletul. Puteți face acest lucru oricând în decursul timpului. În acest exemplu, dungile aplicate au nuanța peretelui inițial, fiind foarte potrivit pentru cei ce nu vor să experimenteze ceva prea îndrăzneț. Intensitatea culorii se mai estompează la aplicarea vopselei. Cel mai bine este să începeți de sus, apăsând mai întâi foarte puțin și apoi din ce în ce mai tare. Instrumentul necesar trasării dungilor dorite vi-l puteți confecționa lipind pe rola trafaletului o bandă adezivă rezistentă la apă sau folosind un trafalet din burete, din care ați decupat în prealabil niște inele.

Frunze lipite

Iată o idee deosebită pentru a anima discret un fundal care vi se pare monoton: pe trei rame pătrate, confecționate cu șipci din lemn trase la rindea, aplicați pânză din în (fixată pe partea din spate a ramelor și capsată din loc în loc). Apoi, aplicați peste pânză două straturi de vopsea de bază, în ce nuanță doriți (în exemplul nostru, a fost utilizat un amestec de culori: muștar, verde-iarbă și fistic). După uscare, lipiți pe fiecare pătrat câte două frunze de stejar (sau orice altceva doriți) cu nervuri pronunțate și, după aceea, aplicați cu grijă un al treilea strat de vopsea de dispersie.

vopsirea pereților

decât să dea un plus de inedit. În cazul în care unele imperfecțiuni ce sunt mai vizibile vă îngrijorează, aveți oricând posibilitatea de a le remedia.

Pentru cei mai creativi dintre dumneavoastră, majoritatea firmelor producătoare de vopsele oferă și sisteme speciale, care cuprind (pe lângă cea de bază) glazură și tencuieli ce pot fi realizate cu pensula sau șpaclul. Peste toate aceste tencuieli puteți aplica vopsele acoperitoare în dispersie sau lacuri. Pereții tencuiți pot dobândi un efect deosebit de viu, fie și doar prin aplicarea de vopsea-glazură. În funcție de structura tencuiei, pigmentii de culoare sunt absorbiți diferit, putând fi obținute diverse nuanțe.

Pregătirea suprafeței de bază

În cazul în care vă propuneți zugrăvirea peretelui cu ajutorul vopselei-glazură și aplicarea tehnicilor de „pieptănare” sau „ștergere cu mânășă”, trebuie să vă asigurați că suprafața de bază nu absoarbă prea repede umiditatea, deoarece toate aceste tehnici pot fi realizate numai pe un perete umed. Prin urmare, se recomandă să utilizați ca bază vopselele cu latex sau cele în dispersie cu luciu mediu satinat sau foarte satinat. Ele permit vopselei-glazură să rămână cât mai mult timp „deschisă”, deci prelucrabilă.

În cazul tehnicilor de presare, ștampilare, șablonare și „pete” este avantajos să luați ca bază vopselele mate. Acestea sunt absorbite ușor de perete și nu permit împrăștierea în lateral a formelor „ștampilate” deoarece se usucă foarte repede. Pentru aplicarea unor modele diferite pot fi utilizate lacuri, glazuri și vopselele în dispersie. Puteți obține un efect deosebit dacă folosiți nuanțe metalice (pe care le puteți găsi în magazine, dar pot fi produse și prin diluarea cu apă a dispersiilor). Aceste modele sunt scoase în evidență în mod special de nuanțele care

Pătrate ștampilate

Celor mici, dar nu numai lor, le place foarte mult să ștampileze. Această operație poate fi realizată cu ajutorul unor cartofi tăiați în anumite forme sau a unor bureți. Ștampilarea unor pereți întregi este destul de grea și obositoare, de aceea este mai bine să vă limitați la suprafețe mici (borduri, încadrări, nișe). Cu cât ștampila este mai mare, cu atât mai greu este de manevrat, însă veți progresa mai repede. În imaginea noastră ștampila a fost realizată dintr-o placă din lemn, pe care au fost lipite niște pătrățele din burete. Pe spatele plăcii puteți improviza un mâner, prin lipirea unei simple bucățele din lemn.

Pete decorative

În general, nu ne place să vedem pete pe suprafața pereților, dar ele pot avea și un rol estetic! Aceste efecte pot fi obținute în două moduri, fiecare dintre ele presupunând aplicarea în prealabil a unei vopsele de bază. În cazul primei metode, veți folosi o bucată de piele înmuiată în vopsea de culoare contrastantă pe care o veți aplica, din loc în loc, pe perete. În cazul celei de-a doua, puteți utiliza o vopsea de bază hidrofugă (de exemplu: vopsea cu luciu de mătase). Peste aceasta, va fi aplicată o glazură în nuanța asortată, care trebuie îndepărtată cât este încă umedă, cu o rolă specială sau un trafalet adaptat (vezi imaginea alăturată). Aveți la dispoziție libertatea de a vă alege culorile. În exemplul nostru, a fost utilizată o nuanță de bleu pentru peretele din fața ferestrei și una de bej pentru cel „decorat”.

Straturi de culori contrastante

În partea de jos a peretului a fost aplicată o culoare închisă, iar în cea de sus una deschisă. Acest efect e similar celui din încăperile prevăzute cu lambriuri din lemn. Combinația rezultată conferă camerei un aer nobil și sobru. Deoarece contrastul este maxim în punctul în care cele două straturi se ating (punct situat de regulă, la nivelul privirii), efectul poate fi prea puternic. Pentru diminuarea lui, puteți introduce un al treilea strat, evitând prin acest procedeu formarea unor linii de delimitare a culorilor. Trebuie doar să aplicați o tencuială structurală cu trafaletul, să o finisați cu peria și să aplicați glazura de efect.

prezintă reflexe de argintiu, auriu sau arămiu.

Pentru a putea realiza aceste așa-numite „efecte creative“ (culori în straturi, aplicare de ștampile, pete etc.) trebuie să vă asigurați că peretele pe care le aplicați este drept (gletuit, șpăcluit, tencuit), pentru ca efectul pe care doriți să-l obțineți să nu fie influențat de neregularitățile suprafeței de bază.

În cele din urmă, în cazul amenajării unei încăperi cu nuanțe monoculare, suprafața trebuie să fie atât netedă, cât și neregulată. Poate fi obținut un efect interesant și dacă anterior au fost aplicate țesături din fibră de sticlă, tapet din hârtie sau lavabil cu model, suprafețele și culorile devenind mult mai vii. Efecte deosebite pot fi obținute și prin utilizarea vopselelor cu dispersie (latex cu luciu satinat sau aprins).

Tonuri în trepte

Suprafețele ton pe ton în nuanțe diferite au întotdeauna un efect armonios, indiferent dacă sunt folosite culori reci sau calde. Utilizarea unor tonuri diferite pe pereții aceleiași camere conferă un efect de ansamblu deosebit. De exemplu, dacă aplicați un ton pastelat deschis în zona ferestrelor, atunci lumina zilei va fi reflectată mai bine. La fel, mobila sau tablourile pot fi puse în valoare de culoarea pereților din spatele lor. În modelul prezentat, peretele cu suprafața cea mai mică este vopsit în tonul cel mai închis (încărcat), pentru a echilibra proporțiile încăperii.

Modele executate cu ajutorul unui șablon

Există diferite șabloane confecționate cu folie din material plastic, dar asta nu înseamnă că nu vă puteți crea propriul dumneavoastră model, decupându-l din carton stratificat sau dintr-o folie groasă din plastic cu ajutorul unui cutter. Formele cele mai simple se pretează la camerele copiilor, elementele decorative cu specific mediteranean sunt ideale pentru baie, iar bordurile romantice (trandafiri, liliac etc.) pentru sufragerie și dormitor. Aplicați vopseaua pe șablon cu ajutorul pensulei sau trafaletului, având grijă să nu-l încărcați prea mult, pentru că elementele aplicate pronunțat nu au efectul scontat.

bază A-109 lazură A-32

Amiază fierbinte

bază A-32 lazură S-11

Purpură

lazură S-11 lazură S-15

Bordeaux închis

bază A-53 lazură A-54

Lan de grâu

bază B-54 lazură A-32

Apus de Soare

bază A-16 lazură S-14

Foc

bază M-4 lazură D79

Zid antic

bază M-4 lazură D-95

Nisipuri argintii

bază A-39 lazură D-96

Nisipuri aurii

bază A45 lazură A47

Orange lemon

bază A45 lazură A48

Cocktail tropical

bază A33 lazură A27

Apus de Soare

Idei noi pentru design-ul casei dumneavoastră

Iris Creative Effect

1. Burete
B1

Buretele natural creează efecte deosebit de frumoase datorate suprafeței spongioase neregulate. Se obține textura unui zid antic sau o plajă cu nisip auriu.

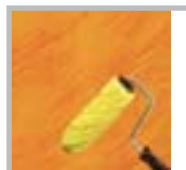
2. Mănușă
MB

Manușa cu două fețe: una de burete sintetic și una dintr-un material pufos, este special concepută pentru aplicare și ștergere. Ștergând lazura cu partea pufoasă se obține un efect în degrade.

3. Trafalet
TCE1

Trafaletul TCE1, are suprafața acoperită de o pânză ușor încrețită și cauciucată. Se obțin diferite efecte rotund pe verticală, orizontală sau combinat.

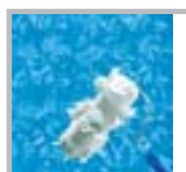
4. Trafalet
TCE2

Trafaletul TCE2, are suprafața acoperită de o pânză răsucită și ușor cauciucată. Se obțin efecte naturale: apă, lan de grâu.

5. Trafalet
TCE3

Trafaletul TCE3, are suprafața acoperită de un material textil încrețit pe întreaga suprafață. Se obțin efecte mai puternice sau mai fine, în funcție de forța de apăsare.

6. Trafalet
TCE4

Trafaletul TCE4, are suprafața acoperită de un material textil. În funcție de dispunerea adaosului de material prins pe el, se obțin efecte de frunze sau fluturi.

Apă pură

bază L58 lazură B109

bază L58 lazură B111

Râu lin

bază B109 lazură B112

Cascadă

bază A109 lazură A111

Mare calmă

bază A109 lazură A112

Valuri albastre

bază A110 lazură A112

Mare albastră

bază L-100 lazură D-42

Mesteacăn argintiu

bază D-37 lazură D-43

Pin

bază D-37 lazură S-16

Stejar

bază B81 lazură B82

Poiana Soarelui

bază B81 lazură B83

Padure primăvara

bază B81 lazură B84

Codru înfrunzit

Autorizația de construcție în 80 de zile

Jurnalul de șantier vă va prezenta peripețiile personajului nostru în încercarea sa de a-și consolida/renova casa și de a-și construi un garaj. Omul nostru vă povestește etapele demersului său, actele necesare și felul în care colaborează cu specialiștii.

Ziua 1

Decizia e luată

CASA MEA nu mai arată ca în fotografiile din album făcute în urmă cu 30 de ani. I-a căzut tencuiala pe ici-pe colo, au apărut crăpături pe la colțuri, țigla stă să cadă dar așteaptă o victimă...

M-am decis! Trebuie luate măsuri: o consolidez, o renovez și o fac frumoasă. Printre altele, mi-aș construi și un garaj. Cu ce-mi dau părinții și cu ce scot de la bancă, fac un credit și mă apuc de treabă.

Știu că am nevoie de autorizație pentru orice fel de lucrare, indiferent dacă este vorba de construcții, consolidări sau modificări care afectează structura de rezistență.

Pentru locuința mea, sunt insuficiente câteva lucrări de reparații și întreținere, caz în care nu aș fi avut nevoie de autorizația de construcție, ci numai o cerere de înștiințare a primăriei în acest sens. În plus, sunt hotărât să fac totul ca la carte, fără a fi nevoit să plătesc vreo amendă.

Am auzit că o construcție fără autorizație te poate trimite la tribunal și că s-ar putea să se complice situația, iar închisoarea este una dintre variante...

Chiar dacă nu aș ajunge până acolo, intrarea în legalitate ar deveni mai dificilă decât obținerea autorizației, pentru că implică proiecte de specialitate care să dovedească dacă lucrarea executată afectează din punct de vedere structural și estetic construcția asupra căreia s-a intervenit.

Așa că aleg să fac totul legal.

Ziua 4

La masa negocierilor

IERI am avut o întâlnire cu un arhitect, care mi-a oferit un proiect pe o sumă mai mult decât avantajoasă. Am renunțat, pentru că nu-mi ofereea decât proiectul pentru autorizația de construcție, fără documentațiile de rezistență și instalații, care sunt realizate de alți specialiști. Aș fi fost nevoit să-i caut singur și să-i plătesc separat, sau să continui încălcând legea.

Cea de-a doua tentativă cu un arhitect a fost mai norocoasă. Este vorba de unul recomandat de un prieten. Are drept de semnătură, ceea ce este obligatoriu, și mi-a lăsat impresia că putem comunica. Cred că ne vom înțelege bine, mai ales dacă nu îmi cere o sumă prea mare pentru serviciile prestate. În special pentru că în acestea sunt incluse și cheltuielile cu proiectanții de specialitate. Am stabilit ce avem de făcut: consolidarea, schimbarea instalațiilor care, fie vorba între noi, sunt de pe vremea buni-

cului, refacerea tencuiei, unde este cazul, schimbarea învelitorii acoperișului... Ce să zic, avem destulă treabă. Nu am discutat despre culorile pereților și gresia din bucătărie, dar nu e timpul pierdut.

Mi-a făcut un calcul al costurilor și am înghițit în sec. Mai scoatem de aici, mai renunțăm acolo... Până la urmă am ajuns la un consens. Comisionul lui e de 7% din valoarea lucrării, ceea ce nu-i puțin, dar nici mult, însă am încredere că va merita banii. Această sumă nu include taxele ce trebuie plătite la primărie. În plus, am convenit că mă va ține la curent cu toate autorizațiile și avizele pe care le va obține.

Pentru început avem nevoie de Certificatul de Urbanism, scop în care am depus la primărie un dosar care cuprinde: planuri cadastrale, dovada achitării taxei, cerere tip și copie legalizată după contractul de vânzare-cumpărare.

Ziua 30

Avize, autorizații, certificate

AM PRIMIT Certificatul de Urbanism, care se eliberează în maximum 30 de zile de la depunerea dosarului. Am aflat, cu această ocazie, că există planuri urbanistice generale, zonale și de detaliu, pe care locuința mea trebuie să le respecte. Am mai aflat și faptul că fiecare primărie are propriul regulament local de urbanism care are prevederi speciale de la o localitate la alta. În certificat scrie că am voie să-mi construiesc o casă cu maximum două etaje, așa cum

sunt majoritatea clădirilor de pe strada mea și că îmi pot extinde locuința cu până la 30 de metri pătrați la nivelul solului. Perfect, îmi pot face și garaj! De asemenea, este arătată în el și până la ce distanță față de stradă pot construi, sau cum pot face demolarea și amenajarea.

Arhitectul mi-a fost, iarăși, de mare folos, întrucât el știe cu exactitate la ce uși să bată și ce trebuie să ceară. În această etapă m-a ajutat să obțin o mulțime de avize: pentru

canalizare (Compania Națională Apele Române), rețelele de curent electric (Electrică), telefon (Romtelecom), gaze (Distrigaz), energie termică, de la pompieri, salubritate, Sanepid, Ministerul Culturii (numai dacă se află într-o zonă istorică, este clasată ca monument de arhitectură sau cu valoare arhitecturală/ambientală), Apărarea Locală Antiaeriană, Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor.

Noroc că nu am avut casa lângă aeroport sau lângă vreo unitate militară, pentru că mi-ar fi trebuit avize speciale de la Autoritatea Aeronautică Civilă Română și de la Ministerul Apărării Naționale.

Taxă de eliberare de 1%

DOSARUL pentru Autorizația de Construcție pe care o voi obține de la primărie este complet. La Certificatul de Urbanism am adăugat toate avizele luate tot de acolo, precum și o serie de acte suplimentare: cerere tip, copie după actul de proprietate asupra casei, memoriul tehnic întocmit de proiectant, fișele tehnice pentru avizele obținute și certificatul de rol fiscal.

De asemenea, voi da o declarație pe propria răspundere că nu am nici un fel de litigii privind proprietatea asupra casei sau terenului.

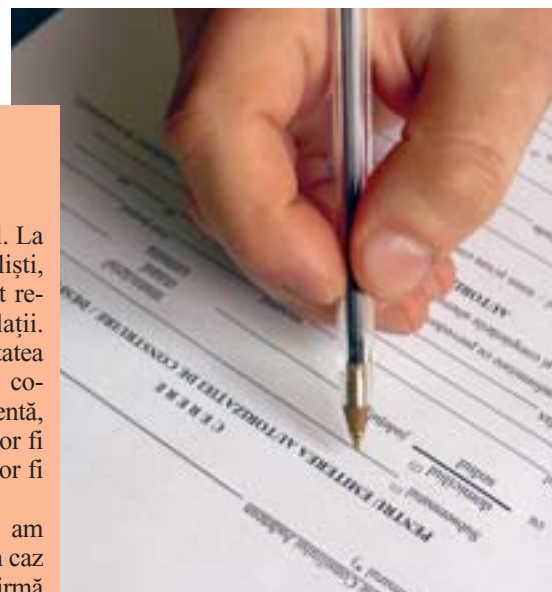
Dosarul trebuie să mai cuprindă nume-roase planuri și schițe din care să reiasă unde voi construi garajul și pe ce fel de fundație, planurile de arhitectură ale casei (așa cum va arăta), ale acoperișului și fațadelor (adică proiectul de arhitectură și cele de instalații avizate de verificatori de specialitate). Am început să mă pricep să

descifrez schițele, nu e chiar așa dificil. La proiect mai lucrează și alți specialiști, printre care un inginer care a proiectat rezistența casei și altul pentru instalații. Aceștia sunt responsabili pentru soliditatea clădirii, respectiv pentru funcționarea corespunzătoare a rețelelor de apă curentă, energie electrică, gaze etc. Toate îmi vor fi necesare și mai târziu, când lucrările vor fi executate efectiv.

De proiectarea bransamentelor nu am nevoie, pentru că acestea există deja. În caz contrar, aș fi fost nevoit să apelez la o firmă autorizată și să plătesc în avans pentru această lucrare.

În final, am plătit o taxă pentru eliberarea autorizației de construcție care costă maximum 1% din valoarea devizului, adică din suma pe care proiectantul a estimat că o voi investi.

Am adăugat chitanța la dosar.

Ziua 45

Am depus dosarul

ÎN SFÂRȘIT, am adunat toate „hâr-tiile” și am fost din nou la Primărie, la Serviciul de Urbanism. Autorizația de construcție trebuie semnată de însuși Arhitectul Șef. Legea spune că răspunsul trebuie să ne parvină în cel mult 30 de zile. Dacă din dosar lipsesc acte sau avize, vom face completările și vom mai aștepta 30 de zile. Sper să nu fie cazul.

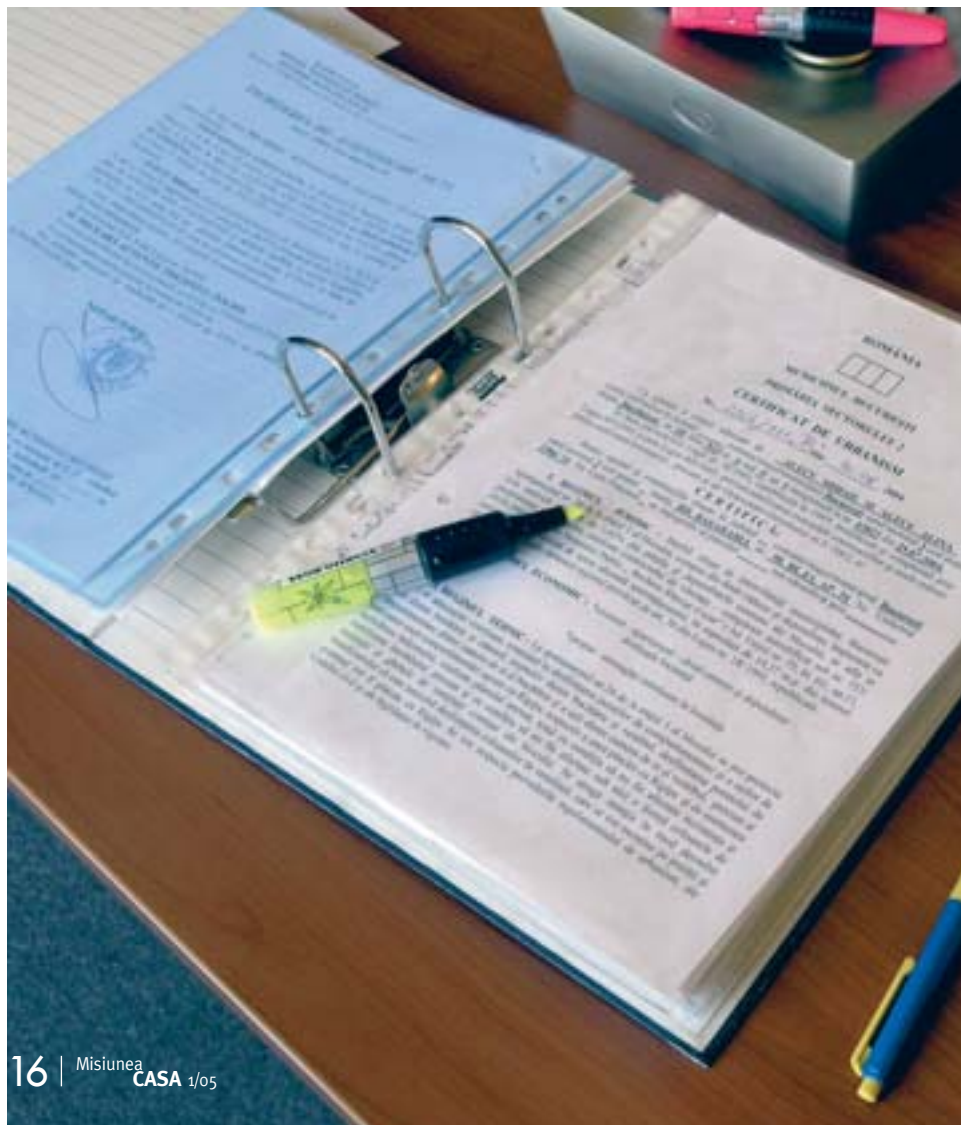
Ziua 76

De acum pot începe

AZI AM PRIMIT mult-așteptatul document, fără a fi nevoie de vreo completare. În sfârșit, mă pot apuca de treabă și nu am emoții că voi avea probleme mai târziu.

Termenul de finalizare stabilit de mine este de un an și am dreptul la o prelungire de încă pe atât. Cu arhitectul voi colabora în continuare pentru fiecare etapă a lucrării. Deja pot spune că am consultanță de specialitate. Dar știți ce mi-a spus ieri? Că am nevoie de un inspector de șantier, adică un inginer autorizat care să supravegheze lucrarea.

Nu cumva cunoașteți pe cineva care se pricepe? Oricum, vă voi povesti data viitoare cum am reuși să mă descurc și cu această problemă.

În seria de articole „Versus“ ne propunem să vă prezentăm materiale pentru construcții sau tehnologii utilizate, de regulă, în același scop în cadrul unei lucrări. Veți regăsi aici caracteristicile fiecăreia dintre ele, astfel încât să puteți hotărî în cunoștință de cauză care dintre acestea se potrivește cel mai bine dorințelor dvs.

Cărămidă sau BCA?

Fundația casei este gata. Arhitectul a stabilit deja detaliile pentru structura de rezistență și principalele materiale necesare.

Cu siguranță, ați decis dacă veți folosi cărămidă (blocul ceramic) sau BCA (beton celular autoclavizat) pentru pereți. Totuși, poate mai aveți îndoieli și doriți să vă fie confirmată alegerea bună. Tocmai de aceea vă prezentăm cele mai importante aspecte legate de acest subiect, pe care e bine să le luați în considerare când ajungeți la zidărie.

Sfatul nostru este ca de la început să luați în considerare doar materialele de bună calitate, agrementate și recomandate de specialiști pentru orice lucrare doriți să realizați. Materialele mai ieftine și neautorizate produc în timp unele pagube și cheltuieli suplimentare care, în cel mai bun caz, măresc nivelul investiției la aceeași valoare ca în situația în care ați fi utilizat produse bune calitativ. În cazul nostru, pot apărea „surprize“ precum ziduri crăpate, căderea tencuielii, infiltrații, igrasie etc. Ferească Dumnezeu de un cutremur!

Mai scump, dar mai sigur

Costurile de producție ale elementelor de zidărie sunt influențate în mare parte de consumul de energie, materiile prime utilizate și transport. Totuși, vă veți convinge că banii nu vor fi cheltuiți în zadar, ci că vă veți recupera investiția, fie pe termen scurt prin economisirea manoperei sau a altor materiale necesare construcției, fie mai târziu prin reducerea consumului de energie pentru încălzirea locuinței.

Ca și dumneavoastră, constructorii au interesul de a folosi materiale de cea mai bună calitate. Referindu-ne strict la cele analizate aici, printre altele calitate înseamnă blocuri mari cu suprafețe cât mai netede posibil.

Din aceste caracteristici apar rapiditatea în execuție și zidurile fără denivelări. Primele consecințe favorabile din punct de vedere financiar sunt un consum mai mic de mortar pentru îmbinare și economie de material la tencuie.

Ventilație naturală prin pereți

Cărămida și BCA au o proprietate importantă, aceea că lasă pereții să „respire“, creând astfel o ventilație naturală a camerelor și, implicit, o atmosferă sănătoasă pentru dumneavoastră. Astfel, veți beneficia de aerisire naturală fără pierderi mari de căldură, iar prin diminuarea umidității din aer va fi evitată apariția mucegaiului. Pe de altă parte, această calitate implică și un risc în măsura în care nu acordați atenția cuvenită depozitării celor două materiale, urmărind evitarea umezelii. În ambele cazuri, dar mai ales pentru BCA, porozitatea și canalele din interior au drept urmare absorbția lichidelor. Odată intrată în interiorul calupului, apa nu se va evapora decât

cărămidă sau bca?

după o perioadă lungă de timp, provocând igrasie și „pătând“ pereții. De aceea, trebuie păstrate fie în spații închise (hale, magazine etc.), fie pe un suport din lemn și acoperite cu o prelată sau folie impermeabilă. Din același motiv, e recomandat să nu întârziați prea mult tencuirea pereților și să-i lăsați în voia capriciilor naturii.

Cărămida este portantă...

Cărămida clasică („plină“) a fost testată de om în miile de ani de experiență în ceramică, fiind un material rezistent la presiune și umiditate. Realizată din argilă arsă, a fost dezvoltată în timp astfel încât, în prezent, avem la dispoziție o mare varietate de tipuri de blocuri ceramice, numite uneori termoblocuri sau cărămidă eficientă. Principiul constă în folosirea golurilor interioare de aer ca material termoizolant. Aerul este încă cel mai ieftin material izolant cunoscut.

Una dintre calitățile sale importante este capacitatea de a „participa“ la structura de rezistență a clădirii. În acest sens, inginerii spun că are proprietăți portante, ceea ce, pe înțelesul nostru, înseamnă că pereții din cărămidă preiau o parte din greutatea construcției, fiind redus astfel consumul de beton și oțel utilizate la structura de rezistență. Cărămida este mai grea decât BCA, un metru cub cântărind 900 kg. Specialiștii recomandă ca pereții exteriori din cărămidă să fie realizați cu grosimea de 37,5 cm, obținându-se astfel o clădire solidă, ferită de frig sau caniculă. O grosime mai mare nu aduce beneficii demne de luat în seamă. În plus, banii pe care îi economisiți pot fi utilizați pentru alte etape de șantier. În cazul compartimentărilor interioare nu sunt necesare ziduri mai mari de 15-20 cm, însă mare atenție la izolarea fonică a camerelor. Probabil că nu doriți să auziți ce se întâmplă în camera de alături ...

În unele țări din Europa există o procedură standard care prevede ca fiecare cărămidă să fie înregistrată și înregistrată separat.

Blocul ceramic din imagine este străbătut de canale verticale ce asigură termoizolarea. Circa 30% din căldura unei locuințe este pierdută prin pereții neizolați.

BCA este utilizat pentru „umplerea” cadrelor din beton armat ale unei clădiri, așa cum puteți vedea în imagine. Spre deosebire de cărămidă, acesta nu are calitate portante.

...dar BCA este ușor!

BCA a fost inventat în urmă cu circa un secol și este fabricat cu praf de calcar, nisip, apă și diferiți aditivi care ajută la formarea golurilor de aer din interior. Acest material este un bun termoizolator, ușor (un metru cub cântărește circa 700 de kg) și poate fi utilizat atât pentru zidurile exterioare, cât și pentru cele interioare.

Spre deosebire de cărămidă, acesta nu are calitate portante. Arhitecții recomandă utilizarea BCA doar pentru pereți ce nu suportă greutatea imobilului și dacă structura de rezistență este executată cu cadre din beton armat sau elemente metalice. Grosimea optimă a zidurilor, potrivită pentru clima din țara noastră, este de 30-35 cm, excluzând tencuiala și termoizolația.

În depozitele cu materiale pentru construcții pot fi găsite blocuri BCA de mărimi standard diferite. Pentru cereri speciale din punct de vedere al dimensiunii, poate fi dată o comandă fără plata suplimentară, pentru că BCA este fabricat în blocuri de câțiva metri cubi, care sunt tăiate după necesități. Printre facilitățile oferite de comercianți sunt transportul gratuit, însă numai pentru

cantități mari – un camion încărcat cu 20 de tone, de exemplu – și doar pentru destinații apropiate de furnizor.

În ultima perioadă, este pus tot mai mult accent pe calitățile BCA, mai ales pe greutatea lui redusă. Din acest motiv este utilizat și pentru pardoseli, înlocuind șapa.

Acesta este un avantaj pentru că, spre deosebire de șapele din beton, nu „încarcă” planșeele și rezistă bine la presiune. Menționăm că BCA, ca și cărămida, nu va fi utilizat pentru suprafețele solicitate la frecare, decât în cazul în care sunt acoperite cu gresie, parchet, linoleum etc.

Așadar, cărămidă sau BCA?

Probabil că după toată această disertație vă întrebați care dintre cele două materiale vă avantajează? Răspunsul nostru este același cu cel pe care îl veți primi de la orice arhitect sau constructor, și anume că e dificil de făcut o evaluare fără a cunoaște toate detaliile lucrării. De asemenea, contează și amplasarea șantierului pentru că materialele au prețuri diferite în București comparativ cu restul țării, într-o zonă de câmpie sau într-una de munte. Același lucru se întâmplă și cu mâna de lucru.

Este interesant de menționat faptul că un metru cub de blocuri ceramice și unul de BCA, asemenea care ca dimensiuni și de cea mai bună calitate, pot fi achiziționate la prețuri apropiate. Sfatul nostru este să purtați un dialog cu specialiștii, apelând la cunoștințele și experiența lor. Țineți cont de faptul că siguranța dumneavoastră este în mâinile lor.

P.S. O casă ieftină în construcție este scumpă în exploatare!

Vechea pardoseală a fost îndepărtată, iar planșeul foarte bine curățat. Dar după această operație constatăm că planșeul prezintă denivelări mari...

Mai întâi am nivelat planșeul cu material de umplere și apoi am turnat șapă.

Pardoseală din lemn pe șapă cu fibre din ipsos

Confort la pic

pardoseala

O structură de pardoseală trebuie să fie executată corect de la bază dacă doriți ca rezultatul să fie convingător. În cazul prezentat de noi, materialul de umplere și egalizare nivelează planșeul neuniform, iar șapa asigură izolația și uniformitatea planului.

ioarele noastre

tehnologii noi

Dacă doriți să vă schimbați pardosela, o posibilitate ar fi să o scoateți pe cea veche și să o înlocuiți, pur și simplu, cu una nouă. Pe termen scurt, n-ar fi deloc o variantă greșită. Însă, dacă vă doriți o soluție estetică și durabilă pentru locuința dumneavoastră, nu are rost să tratați lucrurile superficiale și să riscați să fiți nevoit mai târziu să repetați această măsură. În afară de asta, în ziua de azi renovările nu mai vizează doar finalitatea estetică a lucrării, ci și obținerea unui grad de confort mai mare decât cel anterior. Iată de ce ne-am hotărât să vă prezentăm *altceva* decât soluția minimală de la început.

Structura de pardoseală pe care v-o propunem în acest articol nu asigură doar o bază plană și uniformă pentru podeaua masivă din lemn, ci și o izolație fonică și termică superioară calitativ. Aceasta din urmă este obținută în special datorită straturilor de spumă dură de 30 mm, existent pe partea inferioară a elementelor de șapă uscată formată din două plăci cu fibre din gips-carton.

Montajul uscat: rapid și simplu

Când vă apucați de lucrări de renovare în locuință este foarte important să nu pierdeți prea mult timp, astfel încât camerele să poată fi utilizate din nou foarte repede. Pe de altă parte, atunci când am încercat să aducem modificări în interiorul construcțiilor mai vechi, ne-am lovit deseori de anumite limite generate în special de calculele

Sfatul nostru

Elementele șapei trebuie așezate drept pe toată suprafața pardoselei. Dacă apar ușoare denivelări pe zone mici, acestea pot fi uniformizate cu un profil de așezare, în vreme ce zonele mai mari vor fi îndreptate cu șpaclul.

1. Pentru o bună izolare fonică între pardoseală și pereți aplicați mai întâi, de jur-împrejur, o bandă izolantă (noi am folosit un produs pe bază de spumă).

2. La exact un metru peste înălțimea dorită a șapei veți trasa un brâu pe perete. Aceasta este concepută ca reper, distanța până la dușumea trebuie să fie constantă.

5. După turnarea materialului de egalizare, îl nivelați și apoi îndepărtați șabloanele. Nu uitați că întotdeauna se lucrează înspre direcția ușii.

6. Pentru piesele ce vor fi așezate în colțuri, tăiați ambele falțuri proeminente. La restul elementelor de pe primul rând veți îndepărtata doar falțul dinspre perete.

9. În maximum zece minute trebuie să montați următorul element. Deoarece acesta are un falț în trepte, totul va merge foarte ușor. Poziționați-l...

10. ...paralel cu rândul anterior, apoi dați-i drumul încet. Elementele se vor lipi și de-a lungul rosturilor de îmbinare, pentru că adezivul expandează puțin.

Folie contra umezelii

În cazul unor planșee masive care pot prezenta umiditate, sau a unor aflate deasupra subsolului, garajelor și spațiilor neîncălzite vă recomandăm să așezați o folie din poliester, ca mijloc de protecție contra umezelii. Aceasta va fi aplicată direct pe îmbinări, cu o suprapunere de cel puțin 20 cm.

3. Poziționați pe orizontală prima șină de nivelare, pentru a putea începe operația de egalizare. Apoi turnați materialul de umplere.

4. Cu ajutorul unui dreptar și a unei nivele cu bulă de aer amplasați în mijlocul camerei o a doua șină de nivelare, corespunzătoare celei dintâi.

7. Deoarece după nivelare nu trebuie să călcați pe materialul de umplere, veți așeza niște „insule” de trecere confecționate, de exemplu, chiar din elementele șapei.

8. Lipiți unul de celălalt elementele șapei aplicând, cu ajutorul flaconului special, două rânduri de adeziv, la distanța adecvată.

11. Elementul este presat cu ajutorul propriei dumneavoastră greutate corporale. Apoi fixați zona falțurilor în șuruburi cu prindere rapidă.

12. Luați măsura ultimului element de șapă de la pereți, pentru a-l tăia la dimensiunea corectă. Cu bucata rămasă puteți începe rândul următor...

de rezistență. Avantajele așa-zisului „montaj uscat” sunt evidente în ambele situații pe care le-am expus mai sus. În exemplul pe care vi-l propunem alăturat, realizarea unei noi pardoseli durează în cel rău caz maximum două zile!

Dușumelele cu denivelări proeminente pot fi egalizate cu ajutorul unui material de umplere special creat pentru astfel de cazuri. Noi am folosit unul mineral cu granulație poroasă, pe care l-am turnat direct pe baza portantă și apoi l-am nivelat. Pentru ca dimensiunile șapei uscate (și, prin urmare, înălțimea finală a pardoseli) să nu rămână la voia întâmplării, trebuie să vă orientați prin trasarea unui brâu la înălțimea de 1 m (măsurat începând de la podea) pe toată circumferința camerei, exact deasupra înălțimii pe care doriți să o dați pardoseli. Acesta poate fi executat cu ajutorul unui metru de tâmplărie și o bandă adezivă.

După ce ați realizat acest brâu, puteți măsura în jos, plecând de la el, stabilind astfel exact înălțimea șinei de nivelare ajutoare.

Lejer și continuu

Modulele șapei urmează a fi montate într-o îmbinare, în același timp *lejeră*, cât și *continuă*. Prin „lejer” înțelegem că la așezarea modulelor trebuie să aveți grijă să nu se formeze o priză rigidă cu planșeul și pereții. Din elementele individuale de care am vorbit mai sus este

tehnologii noi

realizată, de fapt, o singură placă mare, compactă, izolată fonic de pereții încăperii printr-o bandă izolantă specială, montată în prealabil.

Ca să revenim la „lejer” și „continuu”, specificăm că prin „continuu” înțelegem faptul că modulele individuale ale șapei sunt așezate rând cu rând, unul după celălalt, astfel încât să fie posibilă demararea șirului următor cu bucata rămasă de la capătul celui anterior (cu condiția ca aceasta să aibă cel puțin 20 cm lungime). În modul acesta, veți reuși să faceți o economie însemnată de material de construcție, reducând în același timp pierderile la minimum. Trebuie evitate însă rosturile încrucișate care pot inevitabil apărea. De asemenea, vă sfătuim să păstrați un decalaj al rosturilor de cel puțin 20 cm.

Presupunând, în acest moment, că ați reușit să așezați corect modulele șapei, așa cum am prezentat mai sus, nu vă mai rămâne decât să le lipiți și prindeți în șuruburi. Aceste operațiuni vor fi realizate numai în zona în care modulele se supra-pun (sau a falțului). Acest truc simplifică montarea lor, și provoacă o solicitare mai mare a punctelor șapei uscate în zonele de îmbinare.

În ceea ce privește pardoseala propriu-zisă, totul este posibil în principiu dacă este folosită ca suport o șapă uscată. În cazul pe care vi l-am prezentat, noi am montat o pardoseală din lemn masiv, în îmbinare *lejeră*. Scândurile individuale din lemn sunt fixate pe partea inferioară cu *bride elastice*.

Sfatul nostru

Conform producătorilor de șape, nu orice tip de parchet masiv este potrivit pentru a fi montat pe elemente cu fibră din ipsos. Stratul de așezare trebuie să se poată dilata în cazul unei eventuale umflări. De aceea, e bine să clarificați de la bun început de ce tip de șapă aveți nevoie.

13. Dacă ați procedat corect, atunci va ieși puțin adeziv între rosturile de îmbinare. După uscarea completă, acesta va fi îndepărtat cu ajutorul unui șpaclu.

14. În final, rosturile de îmbinare ale elementelor șapei sunt nivelate cu ajutorul unui șpaclu special pentru rosturi. La fel procedați și la capetele șuruburilor.

15. Este momentul să treceți la așezarea propriu-zisă a parchetului. Fixați mai întâi cu bandă adezivă repere pentru montarea scândurilor din lemn.

16. Introduceți bridele elastice de fixare din oțel inox în canelurile de prindere de pe partea inferioară a scândurilor lovindu-le ușor cu ciocanul.

17. Întoarceți scândurile pe partea cealaltă și așezați-le cu brida pe canelura celor montate anterior. Scândurile din același rând vor fi prinse la capete, brida pe canelură.

18. Pentru a introduce brida elastică din oțel inox a rândului anterior în canelura de pe partea inferioară a scândurii, utilizați ciocanul și pene ajutătoare din lemn.

PROFESIONIȘTII FOLOSESC

A apărut un nou star la TV!

Henkel

*P*olițe transparente

Totul pornește de la acest biblioraft, ale cărui dimensiuni sunt: 31 x 10 x 25 cm. Nu va fi deloc greu să calculați câte plăci de PAL vă trebuie pentru a croi și asambla elementele necesare realizării uneia sau alteia dintre cele 4 idei pe care vi le propunem.

Module moderne

Ușor de realizat, dar cu un efect senzațional!

Stativ cu role

Rafturi pentru reviste

Măsuță de servit

Ideea 1: Polițe transparente

1. Bibliorafurile vor fi înclieate pe o placă-suport (păstrându-se între ele o distanță exactă pentru rosturile polițelor din sticlă).

2. Ulterior, placa trebuie prinsă în șuruburi pe perete. Aveți grijă să folosiți un diblu corespunzător peretului pe care va fi fixat.

3. Rafturile din placaj se șlefuiesc ușor înainte de a fi vopsite. În felul acesta, îndepărtați și eventualele resturi de clei.

4. Pe suprafețele exterioare vor fi aplicate două straturi de lac acrilic (grundul și stratul final). În interior, bibliorafurile rămân nevopsite.

Materiale necesare:

- A** 8 bibliorafuri din lemn
- B** 1 placă-suport din lemn (16 mm, 125,5 cm x 19 cm)
- C** 3 polițe din sticlă (75 x 35 x 0,6 cm)
- 16 holșuruburi 3,5/16
- 4 dibluri corespunzătoare
- Șuruburi cu filet M6/40 mm
- Grund, vopsea și lac acrilic
- Clei pentru lemn

Scule necesare:

- Mașină de găurit, burghiu pentru lemn Ø 3 mm/4 mm
- Burghiu pentru piatră Ø 10 mm
- Polizor cu mișcare oscilatorie, hârtie abrazivă 120/180
- Șurubelniță
- Pensulă/rolă de vopsit

V-ați gândit vreodată câte aranjamente de efect puteți obține dintr-un simplu biblioraft, folosit în mod obișnuit ca suport de ziare și reviste? Este uluitor câte pot fi realizate din el și cât de simplu este totul! Vă trebuie doar puțină imaginație, talent și spirit practic.

Am ales pentru dumneavoastră patru idei prin care puteți „adapta” biblioraftul. Desigur, acesta este un punct de pornire, pentru că orice ați confecționa din el și oricum l-ați așeza, mereu va fi loc de o posibilitate nouă de a-l pune în valoare. În funcție de câte module utilizați și de cum le combinați între ele, puteți obține o etajeră cu polițe din sticlă, o comodă cubică, sau un rastel cochet, fixat pe perete. Sau, dacă nu doriți să-i schimbați destinația tradițională, dar aveți nevoie de mai mult loc pentru cărți și reviste, puteți „lega” oricâte module doriți și aveți nevoie.

Alegerea vă aparține și în ceea ce privește culorile și micile detalii de design, care pot fi adaptate la gustul și locuința dumneavoastră. Sperăm ca exemplele prezentate să vă stimuleze imaginația.

În plus, punerea în practică a ideilor pe care le aveți nu va necesita un efort prea mare și nici cunoștințe de tâmplărie foarte sofisticate - e vorba de operațiuni simple, cum ar fi lipirea, înșurubarea și vopsirea. Nici materialele necesare nu vor constitui o problemă deosebită. Aveți nevoie doar de lemn, sticlă, lac și vopsea. Și, pentru ca totul să fie cât mai simplu, fiecare model este însoțit de o legendă unde vă prezentăm toate sculele și materialele de care veți avea nevoie!

Info

- **Dimensiuni module prezentate (înălțime x lățime x adâncime):** 31 cm x 10 cm x 25 cm.
- **Alte produse folosite:** scule electrice, auxiliare și de prindere, clei pentru lemn, vopsea, lac, dibluri, rolă pentru vopsit.

Ideea 2: Rafturi pentru reviste

1. La această a doua variantă, bibliorafturile trebuie fixate într-un cadru cu ajutorul unor colțare din lemn fasonat.

2. După ce sunt înțeleite câte două (vezi imaginea alăturată), bibliorafturile se înșurubează oblic pe cadru.

3. Pentru ca rama să poată fi înțeleită adecvat, fără să se deplaseze, se introduc câte două dibluri rotunde ca elemente de fixare.

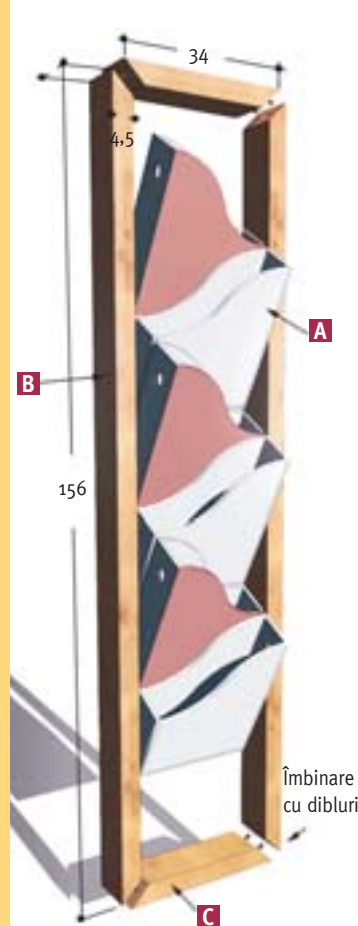
4. Vă recomandăm să fixați cadrul pe un perete cu ajutorul unor cârlige/bolțuri (cum se procedează cu un dulap suspendat).

5. Înainte ca totul să fie montat, rama și rafturile vor fi lăcuite în alb. Nu lăcuiți însă toate rafturile. La trei dintre ele, păstrați o suprafață exterioră nelăcuită, pentru a putea aplica...

6. ...o nuanță mai închisă de vopsea. În exemplul prezentat, noi am utilizat o nuanță caldă de bej. Dar cel care alege sunteți dumneavoastră. Aveți posibilitatea de a folosi nuanța care vi se pare cea mai potrivită.

Scule necesare:

- Ferăstrău de tăiat în colțuri
- Polizor cu mișcare oscilatorie, hârtie abrazivă 120/180
- Șurubelniță
- Mașină de găurit, burghiu pentru lemn Ø 3 mm/10 mm
- Burghiu Ø 30 mm
- Burghiu pentru piatră Ø 10 mm
- Pensulă/rolă de vopsit
- Placă de fixare pentru înțeleirea cadrului

Materiale necesare:

- A 6 bibliorafturi din lemn
- B 2 rigle din lemn pentru cadru (dimensiunile: 156 x 9 x 4,5 cm)
- C 2 rigle din lemn pentru cadru (dimensiunile: 34 x 9 x 4,5 cm)
- 2 cârlige pentru fixare în perete (bolțuri)
- 8 dibluri pentru lemn Ø 10 mm
- 2 dibluri Ø 10 mm pentru perete (în exemplul nostru, din gips-carton)
- 12 holșuruburi 3,5/16
- clei pentru lemn
- grund, vopsea și lac acrilic

Ideea 3: Măsuță pentru servit

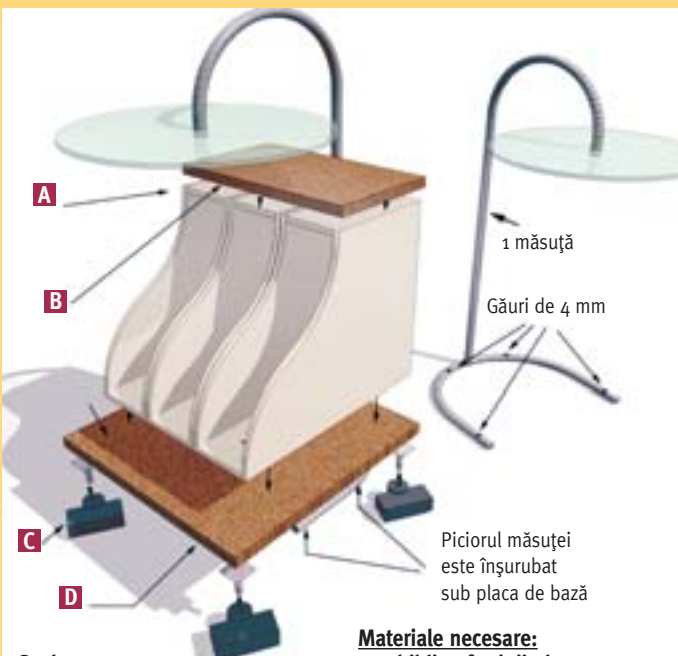
1. Pe partea inferioară a plăcii de bază vor fi prinse, cu șuruburi, piciorul măsuței și cele 4 suporturi pentru roțele căruciorului.

2. Apoi se încheiază trei bibliorafturi în același rând (vezi foto). În final, bibliorafturile vor fi prinse în șuruburi de placa de bază.

3. Va fi vopsit totul, chiar și capacul din PFL. În exemplul prezentat, cele 2 bibliorafturi exterioare au fost vopsite mai întâi în alb, iar apoi (pentru un efect decorativ) cu vopsea colorată, din loc în loc.

Scule necesare:

- Mașină de găurit, burghiu pentru metal $\varnothing$ 4 mm, burghiu pentru lemn $\varnothing$ 3 mm
- Șurubelniță
- Cleme pentru încheiere/coliere de strângere
- Pensulă/rolă de vopsit
- Lac acrilic

Materiale necesare:

- A** 3 bibliorafturi din lemn
- B** 1 placă din PFL pentru capac 13 mm, 29 x 15 cm
- C** 4 role dreptunghiulare pentru mobilier cu plăcuțe de înșurubare
- D** 1 placă de bază din PFL 16 mm, 35,5 x 35,5 cm
- 16 holșuruburi 3,0/16
- 4 holșuruburi 3,5/30

Ideea 4: Stativ cu role

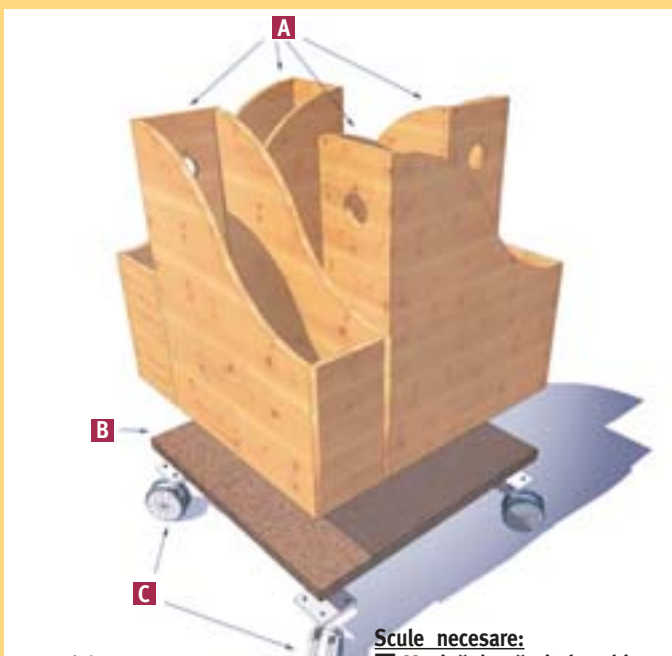
1. Se fixează roțile (rotunde în acest caz) pe placa de bază din PFL. Forma și dimensiunile acesteia: pătrat cu latura de 35 de cm.

2. Cele patru bibliorafturi vor fi încheiate pe placa de bază (vezi figura de mai sus). Pentru stabilitate, le puteți fixa cu o chingă.

3. Vopsiți după plac noul obiect de mobilier! În cazul prezentat, au fost vopsite în albastru doar suprafețele laterale ale bibliorafturilor, cele interioare rămânând nevopsite, în lemn „natur”.

Materiale necesare:

- A** 4 bibliorafturi din lemn
- B** 1 placă de bază din PFL 16 mm, 34,6 x 34,6 cm
- C** 4 role rotunde pentru mobilier, cu plăcuțe de înșurubare
- 24 holșuruburi 2,5/13
- clei pentru lemn
- grund și vopsea

Scule necesare:

- Mașină de găurit, burghiu $\varnothing$ 3 mm
- Șurubelniță
- Polizor cu mișcare oscilatorie sau excentrică, hârtie abrazivă 120/180
- Cleme pentru încheiere sau chingă de strângere
- Pensulă/rolă de vopsit

Albena,
unde familia e în vacanță

OFERTA ALBENA

Hotel 2** - cazare cu mic dejun
- 23 euro/persoană/dbl

Hotel 3*** - Lux, demipensiune
- 40 euro/persoană/dbl

Hotel 3*** - Lux, pensiune completă
- 46 euro/persoană/dbl

Hotel 4**** - cazare cu mic dejun
- 39 euro/persoană/dbl

Hotel 4**** - pensiune completă
- 53 euro/persoană/dbl

Sejururi 8 zile / 7 nopți

tarife valabile în perioada de vârf (iulie și august)

1) Grecia

- Charter Creta, plecări săptămânale
- de la 99 euro/persoană/sejur
- Paralia și Halkidiki - autocar
- de la 95 euro/sejur
- avion - de la 135 euro/sejur

2) Egipt - Hurghada, Sharm El Sheikh, El Gouna

- avion, Hotel 2**, Hurghada, demipensiune
- de la 195 euro/persoană/sejur

3) Turcia

- avion, Hotel 3***, demipensiune
- de la 228 euro/persoană/sejur

4) Croația - Coasta Dalmată

- avion, Hotel 3***, demipensiune
- de la 537 euro/sejur

5) Spania - Palma de Mallorca

- avion, Hotel 3***, demipensiune
- de la 426 euro/sejur

6) Tunisia

- avion, Hotel 3***, demipensiune
- de la 270 euro/persoană/sejur

babel
tour

Agenzie de turism

www.babeltour.ro

str. Puțul lui Zamfir, nr.18-18A, sector 1, București;
tel./fax: 021-230.29.46; e-mail: babeltour@babel.ro

Secretele montării spoturilor de lumină

Spoturile luminoase de joasă tensiune instalate în sace sau plafoane aparente asigură o iluminare decorativă și practică. În acest articol vă indicăm modul corect de instalare, pentru a preveni producerea de scurt-circuite sau incendii.

Pentru a obține o instalație de maximă siguranță, vă recomandăm să folosiți doze speciale pentru spoturi de lumină.

Acolo unde există tavane false sau sunt renovate tavanele vechi prin captușire cu plăci suspendate, se montează de obicei și o izolație. În asemenea cazuri, următorul subiect pe agenda dumneavoastră îl constituie modalitatea de asigurare a iluminatului din încăpere. Dacă vă decideți pentru spoturi, apare imediat întrebarea referitoare la unde și mai ales cum trebuie montate acestea.

De fapt, nu montarea spoturilor în plăci constituie adevărata problemă, ci felul în care trebuie să procedați pentru a înlătura posibilitatea declanșării unui incendiu, dat fiind că spoturile vin în contact cu materialul izolant, care generează căldură, ce vă poate crea neplăceri.

Cine vrea să fie absolut sigur, poate recurge la montarea spoturilor într-o doză specială.

1 Pentru decuparea cercurilor în tavanul suspendat, cel mai bine este să folosiți o mașină de găurit sau înșurubat prevăzută cu un dispozitiv pentru ferăstrău de dat găuri. Diametrul necesar pentru doza care urmează a fi montată este de 120 mm. Decupajele în placă trebuie realizate precis și net.

Prima duză trebuie montată cu deschiderea în lateral (neapărat pe direcția cablurilor electrice).

Dacă polizați puțin muchiile decupajului, atunci carcasele pot fi introduse cu ușurință, înlesnindu-vă munca.

2

3

Dacă doriți ca montajul carcasei să fie solid și să nu aveți probleme ulterioare, trebuie să strângeți foarte bine cele două șuruburi. În cazul aplicării frontale, această etapă este rapidă și garantează o fixare optimă a piesei.

4 Acum este momentul să începeți montarea capacului de închidere. Pentru această operațiune, treceți mai întâi cablul prin orificiul dozei din tavan, lăsând o parte în exterior pentru a o putea introduce prin gaura capacului din plastic.

5 În capul de închidere va fi realizată o gaură corespunzătoare diametrului cablului, astfel încât să fie obținută o etanșeizare maximă. (În fotografia de mai sus puteți vedea cum va fi introdus capul).

6 Iată capul montat complet. El va putea fi scos ori de câte ori va fi necesar, de exemplu când trebuie să umblați la transformator. (vezi foto 9)

7 Dacă doriți să aveți mai multe spoturi amplasate în linie, atunci cablul electric trebuie întins de la un spot la altul. Însă, dacă distanța între acestea este mare, este necesar să vă asigurați înaintea de închiderea tavanului că puteți avea acces la cabluri.

8 Racordați acum transformatorul la cablul de 220V (cablul de joasă tensiune este cel negru). Este recomandată utilizarea unor transformatoare de siguranță de până la 105 VA, cu dimensiuni maxime de 123 x 37 x 26 mm. Transformatorul trebuie să fie suficient de îngust...

9 ...pentru a trece prin orificiul dozei, dar și pentru a putea fi scos ulterior. După închiderea capacului (vezi și fotografia 6), transformatorul va sta în exterior, fiind protejat de căldura degajată.

Fabricată din material plastic, doza e închisă de jur-împrejur, împiedicând contactul spotului cu elementul izolan care se află în spate. De asemenea, doza specială asigură evitarea transferului de căldură (adesea foarte periculos) specifice becurilor cu halogen.

Utilizarea unei asemenea doze este avantajoasă și datorită faptului că elimină riscurile de expunere la vapori sau vânt. La montaj, partea netedă din spate împinge ușor înapoi folia sau stratul de hârtie, deplasând și materialul izolan. În cazul în care nu există folie sau hârtie ca mijloc de protecție contra vântului, va trebui să aveți grijă să nu înveliți complet doza în materialul izolan. De aseme-

10 În cazul prezentat de noi, mai întâi a fost tapetat și vopsit tavanul, iar apoi înșurubată piesa frontală (aflați motivul la pasul 13). Marginea dozei va fi nivelată cu ajutorul unui șpaclu.

11 Pentru etapa racordării spoturilor la curent electric, separați firele cablurilor, înlăturați izolația fiecărui capăt al acestora și aplicați bușele respective strângându-le pur și simplu cu un clește.

nea, mai trebuie să țineți cont de adâncimea la care este montată, deoarece doza are 90 mm înălțime. Astfel, nu poate fi utilizată în cazul structurilor suspendate la mică înălțime. În aceste situații nu există nici material de izolație. Mai trebuie să știți că dimensiunea maximă a spotului de lumină nu poate depăși 65 mm.

În exemplul nostru au fost instalate mai multe spoturi pe un tavan cu plăci din gips-carton.

Montarea dozelor, care se compun dintr-o piesă frontală și corpul propriu-zis, a fost efectuată de jos (montare pe partea frontală). Vom vedea în cele ce urmează că există două metode principale în care puteți monta spoturile dorite.

12 Îmbinați câte doi conductori de aceeași culoare și prindeți-i în clema-izolator din porțelan. Becurile cu halogen mai necesită cabluri de legătură cu adaptor, care se prind și ele în aceeași clemă.

13 În cazul tavanului nostru trebuie montate spotul și inelul decorativ. Inelul acoperă spațiul șaibe frontale (vezi foto 11), astfel încât nu mai este nevoie să nivelați tavanul în acea zonă.

14 Clema-izolator din porțelan (foto 12) este fixată pe capac (foto 6). Prindeți apoi șaiba decorativă peste inelul spotului cu arcul de blocare și fixați întreg ansamblul pe doză.

15 Prin presiunea arcului, inelul spotului este fixat foarte bine. Apăsăți în sus inelul decorativ pentru a-l lipi etanș de tavan. Apoi trageți din nou cablul de racordare a spotului puțin în afară.

16 Pentru ca becul spotului să stea fix, aveți nevoie de un inel special de strângere. Cu ajutorul lui, puteți fixa mai târziu, pe inelul carcasei, becul de joasă tensiune utilizat. Înainte însă...

17 ...trebuie realizată racordarea. Pentru a realiza acest lucru, becul va fi montat cu soclu tip reflector. **ATENȚIE:** în doză pot fi montate becuri cu tensiune maximă de 35 W, pentru a nu risca o supraîncălzire!

18 În final, becul este introdus în carcasa spotului, fiind fixat peste inelul de strângere. Trebuie să țineți cont că în același fel veți proceda și la înlocuirea sa, ca și ori de câte ori trebuie să-l scoateți.

Prima metodă presupune montarea dozei de jos (fără partea frontală) și apoi fixarea ei cu șuruburi în locul dorit. În cazul celei de-a doua metode (utile pentru tavanele formate din plăci sau panouri), veți începe montarea din spatele structurii, potrivit doza, de data aceasta cu tot cu partea frontală, exact în gaura decupată a panoului respectiv.

În ambele modalități, instalarea transformatorului este realizată la fel. Printr-un orificiu, aflat în partea de sus a dozei, introduceți un model de transformator cât mai îngust și plat, fixându-l lângă carcasă.

După aceea, închideți doza cu ajutorul unui capac care asigură și etanșizarea cablurilor. În cazul în care veți fi nevoiți să umblați ulterior la transformator, acest capac poate fi scos cu ușurință de oricine.

Sfatul nostru

Dacă doriți să nu aveți surprize neplăcute la utilizarea efectivă a spoturilor (incendii, dezmembrări, scurt-circuite etc.) vă recomandăm să urmați întocmai pașii și sfaturile prezentate în articol. În același scop, dacă întâmpinați dificultăți vă sugerăm să cereți părerea unui prieten, unei cunoștințe care este de meserie electrician.

Paravane cu cărămizi din sticlă

Sunt din nou la modă
cărămizile din sticlă.

Și, pentru ca acestea să
poată fi montate foarte
ușor, a fost dezvoltată
o tehnică nouă.

Avantajul este că fixarea
cărămizilor nu necesită
mortar și armătură!

Metoda clasică de construcție a pereților cu cărămizi din sticlă presupune utilizarea unui soclu din beton, a mortarului și a barelor din fier pentru armătură. Deși această metodă mai este folosită încă, a apărut recent și una nouă, potrivită în special pentru aceia dintre dumneavoastră care vă amenajați sau modernizați casa singuri. Un alt avantaj al ei este că vă permite să asamblați cărămizile din sticlă și fără a le sprijini de un perete. Vă prezentăm mai întâi noua tehnică de montare uscată dar, pentru a deprinde toate cunoștințele, nu o vom omite nici pe cea clasică (cu mortar și armătură din oțel).

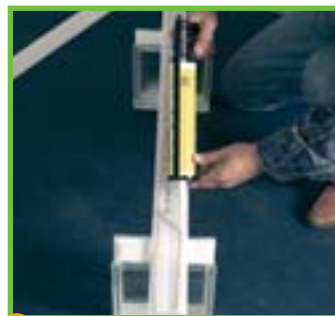
Pentru montajul uscat am ales două soluții: una cu un perete separator semideschis (fotografiile 1-11) și o a doua cu doi segmenti deschiși de perete (12-20). Noutatea acestui sistem uscat este că pot fi

*Puteți realiza acum,
fără a apela la un
specialist, și asemenea
segmente deschise cu
cărămizi din sticlă.
Arată bine, nu-i așa?*

1 Vă prezentăm pentru început o soluție perete-pardoseală. Îndepărtați fâșiile de covor (mochetă sau alte materiale moi) care acoperă pardoseala pe o lățime egală cu cea a profilului din material plastic.

2 Aplicați două rânduri de adeziv peste una din părțile profilului care va fi așezat pe pardoseală. Acesta va fi întins după presarea profilului pe podea, fiind astfel egalizate eventualele denivelări.

3 Dacă racordarea la perete este realizată pe faianță, puteți lipi direct primul profil de perete. Dacă vă doriți un perete din sticlă mai înalt, aveți posibilitatea de a lipi ulterior un al doilea profil.

4 Așezați acum prima cărămidă din sticlă. Aveți grijă să aplicați întotdeauna două rânduri de adeziv cât mai aproape de marginea cărămizii, fără a depăși însă dimensiunile acesteia. În final, pentru o lipire adecvată, apăsați cărămida cu putere.

5 La montarea uscată, cărămizile din sticlă nu au voie să vină în contact direct una cu cealaltă. De aceea, pe suprafețele verticale ale acestora...

6 ...veți aplica din nou adeziv, lipind apoi profilele scurte din material plastic. După ce ați fixat primul segment stabilizator, nu continuați construcția în sus, ci pe orizontală.

7 Este necesar să aplicați două rânduri de adeziv, atât pe profilul de podea, cât și pe cel vertical care tocmai a fost lipit. Abia apoi așezați următoarea cărămidă.

8 După ce terminați primul rând, lipiți din nou, pe toate cărămizile, un profil lung. Pe acesta veți începe să aplicați următorul strat de cărămizi din sticlă.

9 Peretele nostru a fost gândit de la început să aibă 5 cărămizi pe lățime și 9 pe înălțime. Iată de ce este necesar să mai lipim vertical un al doilea profil de perete, deasupra primului.

10 La construcția unui perete mai înalt este recomandabil să continuați a doua zi cu partea superioară a lucrării deși, în principiu, toate cărămizile pot fi montate într-o singură zi.

11 În această imagine rostuirea a fost deja efectuată (vezi și foto 18). Rostul de lângă perete trebuie executat cu un material elastic. Deasupra noului dumneavoastră perete veți așeza un profil de acoperire.

așezate cărămizile fără mortar. Pentru realizarea sa nu aveți nevoie decât de cărămizi din sticlă, profile din material plastic și un adeziv special. În cazul în care optați totuși pentru varianta clasică, veți mai avea nevoie de șine pentru montaj (necesare la fixarea de perete) și de corniere metalice (pentru fixarea de tavan). De asemenea, vă mai trebuie materialul de rostuire și profilele de acoperire pentru muchiile exterioare.

Stabilitate cât mai mare

Această tehnică poate fi aplicată absolut oriunde există pardoseli dure (beton, gresie, piatră și altele). Evitați deci să

zidărie

o utilizați în cazul unor suprafețe moi, cum ar fi parchetul, elementele laminate, covoarele, pluta etc. În cazul metodei de racordare la perete sunt de preferat materialele mai dure cum ar fi tencuiala, grinzile din lemn sau faianța, nefiind adecvate tapetul, lambriurile din lemn sau alte cofraje.

Dacă doriți să vă construiți un perete deschis (de la podea până în tavan, dar fără contact cu alt perete al încăperii), va trebui să vă asigurați că tavanul este masiv. Tavanele aparente sau îmbrăcate în plăci din gips-carton sau panouri nu conferă suficientă stabilitate!

Unde se potrivesc astfel de pereți?

Cărămizile din sticlă sunt recomandate în special în locurile unde doriți să aveți un element de separație a camerei, fără a pierde însă din lumină. Practic, utilitatea lor poate fi probată oriunde în locuința dumneavoastră. Poate fi obținută astfel o garderobă de efect în hol. Sau puteți opta pentru baie, unde un paravan din sticlă poate separa elegant vasul de WC de cabina dușului. Și dacă e vorba de separarea parțială a aceleiași încăperi, de ce nu și în dormitor, între șifonier și pat. O ultimă sugestie: în spațiul deschis dintre bucătărie și sufragerie poate fi utilă și estetică o tețghea...

Cei care doresc pur și simplu să creeze un element care să confere personalitate locuinței pot construi niște coloane translucide sau o serie de elemente etajate. Cum? Nu trebuie decât să urmați pașii prezențați!

Sfatul nostru

În ambele situații prezentate (folosirea adezivului sau a mortarului) puteți trece la operațiunea de rostuire abia după o zi, timp necesar unei uscări complete a materialului de îmbinare pe care l-ați utilizat.

12 Iată și o soluție de montaj fără contact cu perețele. Invers față de primul sistem prezentat, lipiți un profil pe podea și cele lungi pe verticală, alternând unul de 1 m cu altul de 0,5 m (după cum puteți vedea în imagine).

14 Pe durata montării, este necesară stabilizarea structurii peretelui cu benzi adezive rezistente. Această operațiune este necesară când ajungeți la partea superioară a peretelui.

15 Pregătirea pentru fixarea peretelui de tavan: pe fiecare al doilea profil din material plastic veți aplica cu bandă adezivă un cornier metalic lung.

17 Înainte ca adezivul să se întărească, verificați încă o dată structura peretelui pentru a vedea dacă nu cumva există deplasări și dacă sunt bine și curat așezate cărămizile.

18 Închiderea rosturilor va fi efectuată a doua zi. Procedul este același ca la faianță sau gresie. Deoarece nu întotdeauna straturile de cărămizi ajung exact până la tavan, pentru partea de sus, trebuie...

19 ...să găsiți o soluție pentru închidere. În acest caz, puteți folosi elemente laminate ori plăci vopsite sau furniruite. Rosturile dintre cărămizi și tavan vor fi astupate neapărat cu silicon.

13 Spre deosebire de sistemul prezentat anterior, de această dată profilele lungi vor fi montate pe verticală, cele scurte asigurând armarea pe orizontală. Ele vor fi lipite după cum am arătat deja (figura 6).

16 Marcați exact pe tavan punctele în care veți da găurile pentru dibluri. Dacă tavanul are grinzi din lemn, corningele vor fi prinse în șuruburi.

20 Marginile laterale deschise ale paravanului pot fi acoperite cu profile din aluminiu sau cu șipci din lemn lăcuit, în funcție de preferința dumneavoastră și de stilul interior al locuinței.

Montajul clasic: cu mortar de ciment și armătură din oțel

1. Prindeți în șuruburi două stinghii. Distanța între ele: grosimea cărămizii din sticlă, plus câte 2 mm la dreapta și stânga.

2. Mai întâi introduceți între ele o folie subțire și apoi aplicați o bandă de 8 mm dintr-un material cât mai moale.

3. Întindeți pe podea două straturi dintr-o folie groasă pentru construcții. Fâșiile vor fi mai late decât grosimea cărămizilor.

4. Executați un cofraj orizontal din scânduri (de 8 cm înălțime) și cărămizi obișnuite. Aveți grijă să-l potriviți exact!

5. Umpleți cofrajul cu mortar nealcalin (mortar ușor, mortar de ciment 1:4-1:5, mortar pentru cărămizi din sticlă), până la jumătatea înălțimii sale.

6. Introduceți apoi două bare din oțel-inox sau oțel zincat la cald (armătura). Distanța față de margine: 20 mm.

7. Turnați restul mortarului - cel puțin până la nivelul scândurilor. Primul rând de cărămizi va fi așezat pe muchiile acestora.

8. Presați cărămizile pe patul de mortar până se așează bine pe muchiile scândurilor. Apoi introduceți un distanțier.

9. Aveți grijă să umpleți cu mortar fiecare rost, inclusiv cel de închidere de lângă perete (vezi și foto 7).

10. Nu uitați să introduceți cele două bare din oțel (armătura) după fiecare rând! Mai târziu puteți tăia capetele acestor bare.

11. Următoarele rânduri de cărămizi vor fi așezate la fel ca până acum, pe un pat de mortar ușor curbat în sus.

12. După ce s-a întărit mortarul, mai trebuie doar să-l nivelați, să scoateți distanțierele și să rostuiți totul!

Ceresit

Campioana Finisării Echipa de Gleturi **Ceresit**

- ▶ Aderență mare
- ▶ Finisare ușoară
- ▶ Culoare alb imaculat
- ▶ Rezistență la fisurare

100
ANI
Ceresit
TRADIȚIE DE SUCCES

Soluții profesionale pentru construcții

Ceresit
Henkel
BAUTECHNIK

Primăvara de care au nevoie!

Așa cum ați observat, am avut și anul acesta o porție mică de primăvară! Să profităm de ea cât încă o mai avem, că la anul... nu se știe! Ne referim aici la utilizarea eficientă a timpului pentru a ne ocupa de pasiunea noastră pentru plante. Din această cauză vom învăța împreună câteva lucruri de bază despre semințe, pământuri și reguli necesare creării și întreținerii micului nostru paradis floral. Așadar, să trecem la subiect! ►

Conform standardelor europene în vigoare, suntem încă în coada clasamentelor ce iau în discuție aria locuibilă destinată unui individ, fapt din care rezultă și un grad scăzut de confort. Mai pe românește spus, avem în continuare probleme mari cu suprafața infimă a apartamentului nostru, oricâte modificări, recompartimentări sau decorațiuni interioare am realiza. Unii dintre noi ne-am extins „spațiul vital“ pe balcon, casa scării sau unde am găsit o porțiune cât de mică, „nerevendicată“ de altcineva. Din ce în ce mai des observăm cum balcoanele, izolate zdravăn și dotate cu tâmplărie modernă, devin bucătării.

Balconul - paradisul regăsit

În căutările noastre pragmatice am uitat care este destinația inițială a acestui loc și cât de mult ne poate oferi prin amenajarea lui ca spațiu pentru relaxare. Închiderea balconului este un pas înainte în demersul nostru de a ne crea o seră, un mic paradis, prin amplasarea unor plante de apartament în sezonul cald sau chiar în tot timpul anului. Așadar, când soarele își reintră în drepturi adunăm de prin sufragerie, holuri, bucătărie toate plantele iubitoare de lumină și le aranjăm pe balcon. Însă, trebuie să avem mare grijă pentru că acestea nu sunt amatoare de schimbare și au nevoie de un timp de acomodare.

Principalii factori la care trebuie să se adapteze plantele noastre favorite sunt lumina, aerisirea, temperatura și umiditatea. După ce le scoatem pe balcon, în perioada de maximă dezvoltare vor fi expuse la lumină naturală circa 14 ore. Pentru cele care au nevoie de umbră vom folosi folii semitransparente sau opace. Plantele ferite de lumină și ținute la temperaturi mici au un metabolism redus. Metoda aceasta ne este utilă în cazul speciilor sensibile la lumină sau când vrem să întârziem căderea florilor. Între elementele menționate mai sus există o interdependență naturală, dar noi putem interveni constant pentru a crea un climat propice fiecărui soi în parte.

Pe măsură ce crește temperatura și lumina, vom spori și umiditatea, deoarece plantele ieșite din „hibernare“ încep un nou ciclu de creștere, cu tendința firească de a se înmulți. Unele dintre ele, precum mușcatele, care pe timpul iernii probabil că și-au pierdut o parte din frunze, au nevoie de soare pentru a înflori. Atenție! Vorbim despre lumină, nu căldură, care poate fi periculoasă uneori. Palmierii, orhideele sau vanilia, provenite

Azalee

Lalele

Mușcate

Înflorirea

Ne vom bucura mai mult de frumusețea plantelor dacă în perioada de înflorire reducem temperatura, udarea, îngrășămintele.

din zonele toride ale planetei, preferă o temperatură de circa 30°C, însă o depășire exagerată a acesteia le dăunează.

Există un punct comun al majorității speciilor: nici una nu-i plac curenții reci de aer. Despre temperaturi mai mici de 10°C nici nu poate fi vorba, pentru că le trimitem din nou „la culcare“. Așadar, având în vedere că unele nopți de primăvară sunt destul de răcoroase, va trebui să luăm măsuri în acest sens. În perioada imediat următoare reamplasării plantelor, vom începe o udare progresivă a lor, pentru ca la un moment dat să efectuăm zilnic această

operațiune. Temperatura apei va fi aproximativ egală cu cea a mediului. Apa rece le inhibă, iar cea caldă le forțează.

Să ne „hrănim“ plantele corect!

De asemenea, „regimul alimentar“ va avea nevoie de o îmbunătățire substanțială, adică de mai multe îngrășăminte, naturale sau artificiale - după gust. Primăvara este sezonul propice transplantării plantelor, respectiv al schimbării vasului în care se află cu unul mai încăpător. Măsura este

necesară în special pentru plantele dezvoltate, ale căror rădăcini au împânzit ghiveciul și au nevoie de mai multe substanțe hrănitoare. Dacă cele tinere sunt mulțumite cu soluri ușoare, odată cu „vârsta” au nevoie de soluri tot mai grele. Vom avea grijă ca pe cele recent cumpărate să le transplantăm cât mai curând, deoarece pământul respectiv nu-i poate asigura hrana mai mult de câteva săptămâni.

Ca regulă generală, atunci când începem să cultivăm o specie anume, trebuie să ne informăm în legătură cu necesitățile acestora în ceea ce privește substanțele nutritive,

suplimentul de azot, limitele de temperatură, iluminarea și modalitățile de udare. Indiferent dacă avem o grădină de flori, seră, răsadniță sau ghivece, calitățile chimice și fizice ale pământului utilizat sunt prea importante pentru a fi neglijate. În general, avem nevoie de amestecuri din soluri de diferite tipuri, în proporții variate, pentru a satisface cele mai diverse nevoi ale răsadurilor.

O primă condiție este ca pământul să nu fie granulat prea fin, pentru a nu se tasa. În caz contrar, rădăcinile nu sunt aerisite, fiind împiedicată creșterea și dezvoltarea norma-

lă a vegetației. Fenomenul poate fi observat cu ușurință în cazul plantelor de apartament care, dacă li se oferă un pământ neafănat, vor fi nevoite să suporte excesul de apă și apariția mușgaiului, lichenilor sau ciupercilor. În plus, solul va deveni acid, prin urmare dăunător soiurilor sensibile. De asemenea, vom evita pe cât posibil cernoziomul susceptibil a fi fost cândva erbicidat.

Dacă am putea vorbi cu plantele și le-am întreba ce fel de sol preferă, ne-ar răspunde

cu siguranță că pe cel din zona lor de origine. De exemplu, soiurile din zone alpine sau stâncoase, precum ciclamenul, au nevoie de pământ din frunze incomplet descompuse. Acesta este ușor, afănat, sărac în substanțe nutritive și acid. În opoziție, primula se dezvoltă armonios pe un teren greu, slab acid sau neutru, cu un grad ridicat de descompunere a resturilor organice.

Pentru ghivece putem cumpăra din magazinele specializate material gata pregătit fără să ne coste mare lucru. Dar ce facem când avem o „grădiniță” de vreo 200 mp? Alternative există: fie îl preparăm singuri (pentru aceasta avem nevoie de câteva cunoștințe elementare și de niște prieteni la „țară”), fie apelăm la o firmă din domeniu, lucru care ne va solicita bugetul fără milă. Așadar, considerându-ne niște oameni dornici de o „aventură” pe cont propriu, alegem prima variantă și începem prin a ne interesa care sunt principalele tipuri de pământ pentru grădină.

Au pământ, deci există!

Mranița și compostul, obținute prin fermentarea gunoiiului de grajd, precum și a materiilor vegetale și animale, fac parte din categoria celor semigrele (700 - 900 kg/mc), fiind bogate în substanțe nutritive și humus. Au un pH neutru, adică nu sunt nici acide, nici alcaline și sunt importante pentru toate felurile de amestec. Din aceas-

grădina noastră

tă categorie menționăm și **pământul de grădină**, care poate fi obținut de la suprafața terenurilor îngrășate natural și destinate cultivării legumelor.

Solurile din frunze și cele de pădure rezultă din descompunerea în câțiva ani a frunzelor, ierburilor și crengilor. Cele mai potrivite locuri de „recoltare” sunt pădurile de fag (stejarul este periculos, deoarece conține acid tanic). Deși sunt acide și sărace în substanțe nutritive, acestea sunt deosebit de valoroase pentru grădină, în special pentru vegetația ornamentală, deoarece sunt afânate și ușoare (500 - 600 kg/mc). „Păcatele” lor țin de multitudinea de microorganisme pe care le conțin, fapt care dăunează rădăcinilor plantelor noastre favorite. Din aceeași categorie a celor ușoare fac parte și **pământurile de turbă**, provenite din zonele mlăștinoase. Acestea sunt considerate cele mai importante componente ale unui amestec echilibrat. Datorită compoziției bogate în humus avem o materie afânată, permeabilă și cu o mare capacitate de reținere a apei. Calitatea pământurilor de turbă variază după locul de proveniență. Astfel, întâlnim turbă albă, neagră sau fibroasă, acidă sau alcalină, descompusă total sau semidescompusă etc.

Pământul de țelină și nisipul sunt componentele „grele” ale unui amestec (circa 1.000 kg/mc). Primul dintre ele, prelevat din brazde de pe câmp, este bogat în substanțe minerale și neutru ca pH. Pentru o calitate superioară putem căuta un teren pe care au fost cultivate leguminoase sau care a fost îngrășat de-a lungul timpului. Nisipul contribuie la afânarea stratului germinativ, făcându-l mai permeabil pentru apă și aer. Este recomandat nisipul de râu care a fost spălat de măr și alte materii organice.

Florile noastre au nevoie de „căldură”

Pământul din grădină este afânat, îmbogățit cu îngrășăminte și amestecuri de soluri numai bune să hrănească niște plante sensibile și mofturoase ca ale noastre. Am cumpărat semințe de cea mai bună calitate, garantate de un institut de profil și suntem nerăbdători să ne apucăm de treabă. Totuși, să nu ne grăbim! Citind în doar câteva minute o serie de reguli, putem aștepta fără emoții momentul magic în care vor răsări primele fire. Una dintre condițiile valabile pentru majoritatea speciilor este aceea ca semințele să fi fost depozitate în spații reci (nu la congelator!) și uscate.

Căldura excesivă reduce forța germinativă, iar umiditatea poate favoriza încolțirea prematură sau degradarea. Cu toate

acestea, există și excepții. De exemplu, germenii unor specii tropicale au nevoie de umiditate și în perioada de depozitare. Alte semințe nu rezistă decât câteva săptămâni după recoltare, oricât ne-am strădui. La achiziționarea lor trebuie să obținem și informații despre condițiile optime de germinare. În lipsa acestora, vom apela la specialiști. Un alt aspect important este ca însămânțarea să fie realizată la o adâncime potrivită. Într-un ghiveci sau jardineră, aceasta nu va depăși 3 cm. În cazul plantării în grădină, sunt necesare adâncimi de 5 cm. Dacă sunt foarte fine, le vom așeza în șanțulețe și acoperi cu pământ.

Udarea frecventă în perioada imediat următoare însămânțării este vitală. Uscăciunea poate compromite total eforturile noastre. Dacă au un înveliș dur (cum ar fi cele de palmier), embrionul poate fi ajutat să iasă prin perforarea, zgărirea sau încălzirea acestora cu apă caldă. Poate părea ciudat, dar, pentru a încolți, unele plante au nevoie de... lumină. E adevărat, doar unele... Majoritatea răsar cu succes dacă sunt bine ascunse de razele soarelui. Într-o etapă ulterioară, drenajul defectuos al soluului poate reprezenta o problemă. Din cauza excesului de umiditate rădăcinile putrezesc. De asemenea, este importantă afânarea pământului înainte de însămânțare, întrucât astfel este asigurat necesarul de oxigen și eliminat dioxidul de carbon rezultat din „respirația” plantelor.

Apariția bruscă a sezonului cald duce inevitabil la dezvoltarea explozivă și o „împlinire” prematură a vegetației. Tocmai de aceea trebuie să ne ocupăm cu și mai multă atenție de „buna creștere” a ei. Ceea ce nu le mai oferă natura (o creștere treptată a temperaturii și precipitații suficiente) trebuie să suplinim noi. Așadar, să oferim florilor noastre primăvara de care au nevoie!

Sfaturile noastre

Plante sănătoase

Despre pământuri

Achiziționate din magazinele de specialitate, pământurile au un „termen de valabilitate”. Pentru a nu fi nevoiți să schimbăm des acest strat, cu trecerea timpului sunt necesare îngrășăminte specifice plantei.

Despre boboci

Variațiile mari de temperatură duc la căderea prematură a bobocilor.

Pentru plantele cultivate în spații închise vom menține un climat asemănător zonei de origine. În caz contrar, plantele se vor dezvolta fără a mai înflori.

Despre semințe

Una dintre condițiile pe care trebuie să le îndeplinească semințele este să provină din plante normal dezvoltate, sănătoase, aparținând unor soluri superioare și bine verificate din punct de vedere al calității lor decorative.

Despre ghivece

Pentru cultivarea plantelor de apartament vă recomandăm să utilizați ghivece din materiale poroase (lemn sau ceramică). În

cazul celor din mase plastice sau metal, pământul nu va fi aerisit suficient, riscând astfel să „beneficiați” de mucegai.

Izolarea podului și acoperișului

Vreți sau nu, podul și acoperișul trebuie izolate! În cazul în care nu ați făcut-o încă sau dacă vreți să știți cât de bine ați realizat-o, citiți acest articol. Aici puteți afla care sunt etapele și materialele necesare executării hidro și termoizolației pardoselii podului și a acoperișului casei. De ce? Pentru că aburii, precipitațiile atmosferice și zgomotul nu ocolesc nici o locuință. Astfel încât ar fi bine să ne „protejăm” singuri.

Dacă o locuință are un pod neamenajat ca mansardă, putem spune că acoperișul este „rece”, în sensul că prin acest spațiu este realizată o ventilație naturală. Vaporii din atmosferă intră și ies prin orificii special prevăzute la construcție. Ferestrele de iluminare a podului nu sunt folosite pentru aerisire decât sporadic, datorită pericolului reprezentat de intrarea apei și „invadarea” pășărilor.

Ca termen opus de comparație avem acoperișul „cald”, neventilat, des întâlnit la clădirile fără învelitoare din țiglă sau tablă din oțel, de exemplu la blocurile obișnuite. Circuitul aerului se realizează și dacă avem o mansardă, doar că acesta este mai puțin intens, având loc doar printre șipele peste care este montată învelitoarea.

Indiferent dacă vom amenaja podul casei ca mansardă sau nu, este necesară izolarea împotriva apei din interior sau exterior, a pierderilor de căldură și, nu în ultimul rând, a zgomotelor din afară. Prin zona acoperișului se produc disipări de căldură de aproximativ 30% din necesarul de energie termică al casei, fapt deloc de neglijat. Pe de altă parte, menținerea unei atmosfere umede în pod determină distrugerea structurii din lemn a șarpantei, ceea ce primejduiește securitatea clădirii.

Cât despre poluarea fonică, ce să mai vorbim... E bine de știut că materialele termoizolante, care includ mici canale sau goluri de aer, sunt folosite în acest sens. Sunetul propagat pe calea aerului va fi amortizat la

trecerea prin labirinturile panourilor respective și astfel vom fi mai „liniștiți”.

Mai întâi, podeaua...

Să presupunem că suntem în pod, gata să ne apucăm de treabă. Vă sfătuim ca repararea exterioară a acoperișului să o lăsați în seama unui specialist, întrucât aceasta necesită experiență și prezintă riscuri de accidentare. Dacă dispuneți de un buget mic, vă puteți limita la o izolare a pardoselii podului, lucrarea cea mai simplă de realizat. Menționăm că este foarte importantă păstrarea ordinii de aplicare a straturilor.

Când avem o suprafață plană din beton, gips carton sau lemn, începem cu hidroizolația. Aceasta poate fi realizată prin lipirea

de pardoseală a unei folii din aluminiu, polietilenă, hârtie cerată sau carton bitumat cu ajutorul unor adezivi speciali.

De asemenea, putem utiliza o serie de membrane ceva mai complexe, alcătuite din straturi succesive de materiale cu rol de barieră pentru vaporii.

Rațiunea montării hidroizolației este ca umiditatea provenită din condensarea vaporilor din pod sau prin pătrunderea accidentală a apei să nu ajungă la tavanul camerei de dedesubt, provocând igrasie.

Urmează termoizolația, pentru execuția căreia putem folosi unul dintre următoarele materiale: vată minerală (pe bază de sticlă sau cuarț), polistiren extrudat sau expandat sau poliuretan. Dacă utilizăm polistirenul, e recomandabil ca sistemul să

izolații

cuprindă și o placare ulterioară cu gips-carton, pentru protecție împotriva focului sau transformarea podului în zonă circulabilă. Această placare este realizată în scopul evitării unui eventual incendiu izbucnit de la coșul de fum. Sperăm că nu vă afumați slănina în pod...

Unii specialiști consideră această placare inutilă din perspectiva incendiului. Deși gips-cartonul poate rezista trei ore la foc deschis, polistirenul cu pricina se va topi în câteva minute, așa că măsura pare exagerată. Noi ne-am făcut datoria și v-am spus.

Tot ca regulă generală, straturile „implicate” vor fi lipite strâns, pentru a nu crea goluri de aer în care s-ar putea aduna condensul. Dacă pardoseala podului e alcătuită din grinzi aparente, neacoperite, izolatorul termic trebuie așezat între aceste elemente. Deasupra putem construi o podea circulabilă din materialele pe care le avem la dispoziție. În cazul în care nu ne este de mare folos această pardoseală, vom aplica izolația și peste grinzi.

Un alt material util, cu calități izolante similare, este vata minerală vrac, care poate fi vărsată pur și simplu între grinzi. Metoda este utilizată atunci când nu avem suficient spațiu în pod să ne putem „desfășura” cu toate sculele necesare. În cazul grinzilor aparente, hidroizolația este dificil de realizat, așa că cea mai bună variantă este amenajarea tavanului camerei de dedesubt.

...Și apoi acoperișul

După ce am isprăvit cu partea de jos, să privim mai atent la acoperișul casei, care trebuie să-și facă datoria în orice condiții, fie ploaie, vânt sau ninsoare. Vom aplica, așa cum deja ne-am obișnuit, hidro și termoizolație. Acestea urmează a fi realizate continuu, pe toată suprafața interioară a acoperișului, fără a pierde din vedere nici o zonă, oricât ar părea de nesemnifica-

Pasul 1: izolarea podelei

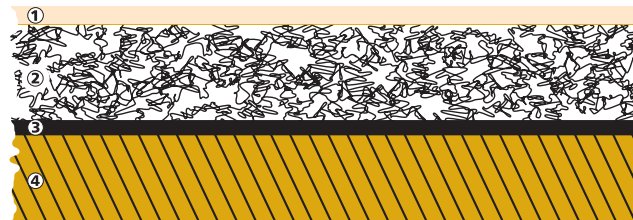
Între traversele din lemn este așezată vata minerală, pentru ca ulterior să fie montată o dușumea sau panouri prefabricate pe bază de ciment.

O altă variantă de izolare a podelei este cea cu polistiren extrudat, peste care este necesară turnarea unei sape din beton.

Straturi de izolare a podelei

- ① panouri din gips, beton sau lemn
- ② termoizolație
- ③ hidroizolație (strat anti-umezeală)
- ④ podea din lemn, beton sau metal

Avertisment

Straturile de izolație nu trebuie să intre în contact cu învelitoarea. La temperaturi ridicate, acestea pot fi deteriorate, de aceea este necesară o distanță de 2 cm între ele.

tivă. Materialele necesare sunt cam aceleași, doar metodele de aplicare sunt un pic diferite.

În primul rând, gravitația ne dă de furcă. Dacă la podea lucrurile erau mai simple, aici toate elementele trebuie susținute pentru a obține o stabilitate a elementelor constructive și o etanșeitate cât mai bună.

Partea frumoasă este că orice sistem izolant care se respectă este „pregătit” pentru aceste situații. Prin urmare, ne vom folosi de tehnicile de prindere proprii fiecărui sistem. Este necesară încă o mențiune: pentru izolarea învelitorii vă recomandăm să utilizați vata minerală, pentru că aceasta are pro-

prietăți de difuzie a vaporilor, superioare polistirenului.

De asemenea, trebuie evitată situația în care stratul de izolație se apropie la mai puțin de 3 cm de învelitoare, mai cu seamă când aceasta este fabricată din metal. Vara, când temperaturile la acest nivel sunt ridicate, ele se pot deteriora în

Pasul 2: izolarea acoperișului

1. După realizarea acoperișului va fi aplicat un strat din vată minerală cașerată cu folie din aluminiu, care asigură un echilibru al temperaturii și umezelii podului.

2. Apoi vor fi aplicate panourile din gips-carton tăiate la dimensiunile necesare. Acestea susțin izolația și împiedică propagarea focului.

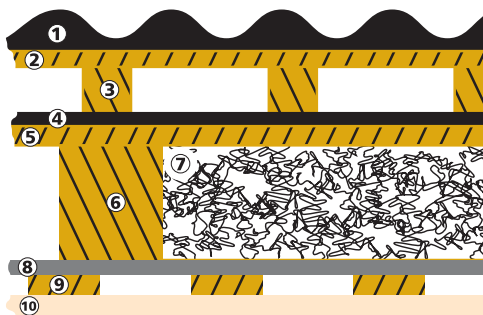
3. Montarea panourilor va fi efectuată cu șuruburi care au rolul de a fixa gips-carton-ul în traversele din lemn ale șarpantei.

4. Peste această amenajare a acoperișului poate fi executată tencuiala, care este următorul pas către mansarda dorită.

Straturi de izolare complexă a acoperișului

- ① învelitoare din țiglă, metal sau beton
- ② șipcă-suport din lemn
- ③ șipci longitudinale din lemn
- ④ hidroizolație (carton bitumat, polietilenă, aluminiu etc.)
- ⑤ astereală din lemn
- ⑥ căpriori din lemn
- ⑦ termoizolație (vată minerală)
- ⑧ barieră de vapor hidroizolantă
- ⑨ șipci-suport din lemn pentru placare
- ⑩ sistem din gips-carton sau lambriu

Mic dicționar

ACOPERIȘ - partea superioară a casei, cu rol de protecție împotriva intemperiilor;

ȘARPANTĂ - scheletul din lemn, beton sau metal care susține învelitoarea casei;

ASTEREALĂ - căptușeala din scânduri, montată pe șarpantă, care susține învelitoarea;

ÎNVELITOARE - stratul superior al acoperișului, realizat din țiglă, tablă sau alt material;

CĂPRIORI - bărnele din lemn ale șarpantei, montate înclinat, care susțin astereala.

contact cu oțelul, țigla din ceramică sau beton. La învelitoare, ordinea de aplicare a materialelor izolante este exact inversă în comparație cu amenajarea pardoselii. Astfel, prima dată așezăm stratul de vată minerală sau polistiren chiar sub astereală, între căpriori. În cazul vatei minerale, vom prefera un model care să cuprindă accesorii de montaj între grinzi (federe). Nu sunt necesare rosturi de dilatare, ba chiar recomandăm o fixare forțată a saltelelor de vată sau a plăcilor de polistiren.

Urmează montarea unui al doilea strat de termoizolație (opțional), peste căpriori, iar deasupra folia din aluminiu sau polietilenă cu rol de barieră de vapor. Lucrarea ne va fi cu atât mai utilă dacă ulterior dorim să amenajăm o mansardă. În acest caz, vom beneficia de o bună protecție față de condensul din zona învelitorii.

Când efectuăm o reparație generală a acoperișului putem aplica încă un strat de hidroizolație, sub sau peste astereală. Acesta protejează podul nemansardat de infiltrații de praf, zăpadă viscolită sau apă de ploaie.

Foliile impermeabile au un neajuns: nu permit difuzia vaporilor, ceea ce în unele cazuri provoacă igrasie. De aceea vom utiliza membrane permeabile, dar numai la recomandarea specialiștilor care ne vor indica modelul potrivit locului în care avem probleme. Materialele cu pricina înlesnesc difuzia vaporilor, dar nu permit intrarea apei în pod. Numeroase firme de profil comercializează aceste tipuri de folii cu proprietăți speciale (unele dintre ele pot susține o coloană de apă cu înălțimea de peste un metru, dar lasă să treacă 1,5 kg de vapor de apă pe zi). Menționăm că grosimea și calitățile materialelor sunt cu atât mai importante cu cât condițiile climatice ale zonei sunt mai dure.

Odată realizate lucrările de amenajare a podului, până la mansardare mai e un singur pas. Când ajungeți la această etapă nu intrați în panică, din lipsă de consiliere. Vă pregătim un articol despre mansardare!

Amenajarea spațiului de gătit și luat masa

Bucătăria noului mi

gips-carton

Spațiu deschis și totuși separat -
cu ajutorul propunerii noastre
de amenajare a unei bucătării
spațioase și moderne puteți
rezolva ambele aspecte.

Vă prezentăm o soluție de efect
care îmbină armonios spațiul
pentru gătit cu cel pentru
luat masa. Un segment
de perete deschis și
un tavan fals suspendat
fac totul posibil.

Nu e obligatoriu să
folosiți lemn pentru a
crea acest aspect con-
fortabil! Puteți obține
efectul dorit și cu aju-
torul unui simplu lino-
leum, care se poate
dovedi chiar mai
practic în bucătărie.

În spatele peretelui
separator există sufi-
cient spațiu pentru
amplasarea unui
corp de mobilier
multifuncțional

Un colț elegant:
o chiuvetă cu un
design deosebit poa-
te deveni un punct de
atracție în această
bucătărie deschisă.

Gresie? Desigur,
dar mai caldă:
în spațiul pentru
gătit puteți monta un
linoleum ușor
de întreținut, care
imită perfect
gresia ceramică.

leniu

O dată și o dată, va trebui să depășești barierele existente de atât de multă vreme între bucatărie și camera de zi unde luați masa. De cele mai multe ori există cel puțin o ușă între acestea, obligându-vă să faceți adevărate curse între aragaz și masă. În acest articol vă vom arăta că se poate și altfel. Și nu numai că totul poate fi mai comod și mai confortabil, dar puteți economisi și spațiu.

Da, auzim vocile revoltate și vehemente ale celor dintre dumneavoastră care se tem că astfel „vor fi nevoiți să suporte în toată casa mirosurile mâncărilor pregătite în bucatărie“. În primul rând, vă atragem atenția asupra faptului că acest neajuns poate fi eliminat definitiv, instalând o hotă deasupra aragazului. În al doilea rând, de ce ne-ar deranja atât de mult izul bucatelor din care ne vom înfrupta apoi cu poftă? Sau: „Nu-mi place ca invitații pe care îi am la masă să se uite la mine atunci când gătesc!“ (Păcat, spunem noi, ar avea posibilitatea de a învăța o nouă rețetă, care este posibil să le placă foarte mult!). Ori: „În acest caz, voi fi întotdeauna nevoită să strâng imediat după ce gătesc totul în bucatărie!“ (Ei, și dacă ați strânge mai târziu, ar fi mai plăcut?).

Există, pe de altă parte, și păreri conform cărora, dimpotrivă, tocmai în bucatărie e cel mai plăcut să stai după servirea mesei. Mulți musafiri preferă să rămână în bucatărie și după ce au terminat de mâncat. Vedeți?!? Și atunci, ne întrebăm de ce ar trebui neapărat să stăm într-o bucatărie închisă?

Oricare ar fi opiniile unora sau altora dintre dumneavoastră, subiectul prezintă un mare interes pentru toată lumea. De aceea, vă facem propunerea alăturată de reamenajare a spațiului, prin care specialiștii noștri creează o punte elegantă între bucatărie și camera în care luați masa.

Nici complet deschis, dar totuși o singură încăpere - acesta este conceptul nostru! O bucă-

1. Cu ajutorul unei rigle telescopice cu nivelă cu bulă de aer pot fi determinate exact punctele în care veți fixa rama-suport.

3. Așezați profilele metalice unde ați făcut semnele și apoi fixați-le cu dibluri (nu lăsați o distanță mai mare de 1 m între acestea).

7. Iată cum se poziționează o piesă fasonată pe rama-suport. Partea îngustă rămasă liberă este completată din nou cu o fâșie de placă.

4. Îmbinările verticale sunt executate cu profile speciale. Prințeți apoi de fiecare ramă (în exterior și interior), cu un clește, câte 2 șine metalice.

8. Pentru a realiza un rost corect între 2 plăci, muchia uneia dintre ele trebuie fasonată cu o rindea, astfel încât la chituirea rostului adezivul să pătrundă în acesta.

Vedere din spatele peretelui despărțitor: în partea dreaptă a bucătăriei, privind de la cuptorul aflat în centru, pe un plan mai înalt, se află chiuveta de colț și un dulăpior lat cu sertare. Dulapurile suspendate sunt așezate și ele simetric.

2. Pentru a fi realizată izolarea fonică va fi aplicată o bandă specială pe profilele de pe podea și tavan ale peretelui despărțitor.

5. Îmbinările transversale care stabilesc deschiderea peretelui despărțitor sunt tot din profile UW. Dacă lungimea celui transversal este mai mare de 625 mm,...

6. ...atunci, pentru o susținere mai bună, va fi montat pe mijloc încă un profil CW (în spatele plăcii din gips-carton). Fixați apoi plăcile cu șuruburi autofiletante.

9. În tavan vor fi prinse elemente de ajustare, la o distanță de 400 mm de peretele din spate al bucătăriei. Nu lăsați între ei o distanță mai mare de 800 mm.

10. Montați apoi a doua piesă a tavanului aparent, elementul de susținere. Vedeți în imagine cum este prins acesta pe un profil de susținere care îl fixează.

Din secretele meșterilor

Montarea profilelor transversale

Lungimea profilelor transversale rezultă din dimensiunea dintre suporturi, cu un adaos de circa 200 mm. Cota interioară se trasează apoi pe centru, iar bucățile care ies în lateral se îndoaie la capete în sus după o tăiere în unghi de 45 grade.

tărie în formă de „U“, care separă spațiul în care gătiți de cel în care luați masa printr-un segment de perete intermediar realizat cu plăci din gips-carton și amplasat în mijlocul camerei. Acest segment de tavan aparent, care formează o punte între aceste două spații distincte (tre-când prin perețele despărțitor) captează și el atenția, dând o notă de stil și bun gust locuinței dumneavoastră. Deschiderea dreptunghiulară din peretele intermediar „îndulcește“ efectul de separație a camerelor și servește, în același timp, ca teșighe pentru trecerea mâncărilor din bucătărie în sala de masă. În plus, de la locul în care luați masa poate fi văzut aragazul - pentru că nici o gospodină nu dorește să i se ardă mâncarea. Cel puțin așa credem noi!

În speranța că v-am convins să vă reamenajați bucătăria, trebuie să vă atragem atenția asupra importanței îmbinării armonioase a tuturor materialelor pentru construcții și culorilor pe care le puteți utiliza în acest

Sfatul nostru

Pentru ca peretele despărțitor să nu sune mai târziu a gol se recomandă ca, înainte de îmbrăcarea celei de-a doua laturi, să introduceți un material izolant între profilele metalice.

design interior

scop. În exemplul pe care vi-l prezentăm în imaginile alăturate, am pus accentul în mod special pe simplitate. Am folosit culori deschise, tonuri pastelate, mobilă simplă, modele plăcute de mochetă și zugrăveli. Toate aceste elemente contribuie, după cum puteți observa și singuri, la crearea unei ambianțe generale încântătoare.

Gips-carton și profile metalice

Haideți să vedem în continuare ce anume vă trebuie propriu-zis pentru a vă putea apuca de treabă. În exemplul pe care vi-l prezentăm alăturat, peretele separator este compus din profile metalice îmbrăcate cu plăci din gips-carton. Profilele trebuie tăiate cu o precizie și acuratețe foarte mare, iar muchiile și zonele de îmbinare trebuie șpăcluite cu atenție.

Pentru a reduce la minimum lucrările de îmbrăcare și șpăcluire vă recomandăm să utilizați piesele fasonate. Acestea sunt plăci din gips-carton prevăzute cu frezări în formă de „V” la 90 de grade. Tot ce trebuie să faceți în continuare este să le îmbinați prin încheiere într-o piesă fasonată în formă de „U” cu colțuri oblice. Acest tip de piese este disponibil în magazine cu diferite dimensiuni (lățimi și lungimi standard). Astfel, veți putea obține muchii exacte, cu cât mai puține rosturi de îmbinare posibil.

După cum ați putut înțelege din explicațiile și fotografiile pe care vi le prezentăm în acest articol, nu este deloc greu să vă creați singuri un ambient plăcut

Sfatul nostru

Dacă doriți să protejați suplimentar muchiile exterioare ale peretelui despărțitor, puteți să le întăriți cu ajutorul unor șine speciale. Acestea vor fi așezate pe muchiile plăcilor din gips-carton și fixate fără decalaj.

11. Cu ajutorul nivelei cu bulă de aer, așezați în poziție orizontală elementii de susținere. Fixați apoi cleva de siguranță pe elementul de ajustare.

14. Iată scheletul pe care va fi montat tavanul suspendat. Suprafața sa depinde și de dimensiunea mesei deasupra căreia va fi poziționată.

18. Pentru instalarea unor spoturi de lumină, trebuie să efectuați mai întâi decupajele necesare. Fixați apoi spoturile cu niște coliere de susținere.

Vedere spre partea stângă a bucătăriei: aici am așezat combina frigorifică și un dulap de colț. Lângă spațiul de luat masa am amplasat un dulap înalt.

15. Pentru îmbrăcare se folosesc piese fasonate „U” (100 x 1000 x 100 mm). Dacă doriți să evitați depunerea prafului, montați mai întâi plăcile de sus.

19. În total, am montat opt spoturi pătrate: patru pentru spațiul de luat masa și alte patru în interiorul bucătăriei. Aveți grijă să le amplasați cât mai estetic!

12. Fixați de peretele din spate al bucătăriei profilele longitudinale, pe o șină. Profilele transversale deja montate se poziționează într-o consolă.

13. Cu ajutorul acestor elemente de îmbinare în cruce profilele transversale pot fi montate foarte ușor. Distanța maximă între profilele portante este de 500 mm.

16. După ce șpăcluiți și șlefuiți rosturile de îmbinare, pulverizați de trei ori asupra tavanului dumneavoastră o tencuială fină.

17. Acoperirea peretelui separator poate fi realizată cu o tencuială din piatră naturală, fără conținut de solvenți, aplicată cu o drîșcă din metal. Gletuiți apoi ușor.

20. Și o ultimă intervenție din rațiuni estetice. Măcați elementele de susținere prin lipirea a două corniere de aluminiu, cu ajutorul unui adeziv pentru metal.

Din secretele meșterilor

Fixarea șinelor

Abia după ce șinele au fost poziționate exact, la aceeași înălțime, ele se fixează pe fiecare element de susținere. În acest scop se îndoaie, pur și simplu, clemele de siguranță.

și confortabil, reunind în același spațiu și totodată separat, locul unde gătiți și spațiul în care luați masa.

Acum, revenind la remarcile pe care le anticipam în deschiderea articolului din partea unora dintre dumneavoastră, sperăm că adepții bucătăriei închise care protestau la început se vor convinge că un astfel de spațiu modern constituie o soluție viabilă, fiind deopotrivă estetică și practică și, nu în ultimul rând, mult mai puțin costisitoare decât poate părea fără o analiză serioasă.

Sfatul nostru

Acest concept de „deschidere” între bucătărie și locul de luat masa, pe care noi vi-l prezentăm într-o singură variantă, este eficient și din punct de vedere al evitării formării igrasiei și mucegaiului. Ele se formează de obicei în bucătărie și baie din cauza vaporilor de apă și a ventilației insuficiente. Prin deschiderea locului pentru gătit către spațiul de luat masa pe care v-o recomandăm cu „căldură”, este asigurată o circulație mai bună a aerului, care conduce la evitarea formării igrasiei și mucegaiului.

Valuri de mozaic în cabina de duș

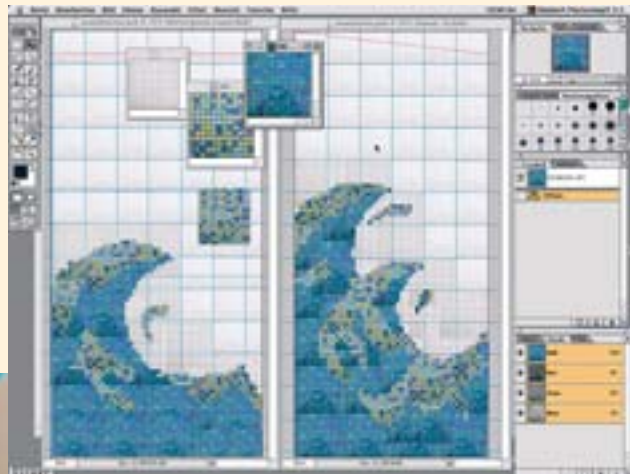
O modalitate optimă de placare a pereților cu faianță este folosirea în acest scop a mozaicului. Cum procedați pentru a pune în practică această idee? Articolul nostru vă indică pas cu pas cum puteți realiza un model deosebit din mozaic în cabina de duș.

Avă monta faianță în baie e deja banal. Dar cei care doresc ceva special pot opta pentru realizarea unei imagini deosebite în interiorul cabinei de duș. Și cum acest spațiu este cum nu se poate mai potrivit pentru o temă legată de apă, ne-am gândit să vă sugerăm un motiv cu valuri. În același timp, vă indicăm și cum anume trebuie să procedați pentru a aplica pe suprafața peretelui o imagine formată din plăci de mozaic. Dificultatea principală constă în modul în care puteți transpune în practică proiectul imaginii, în așa fel încât rezultatul să concorde cât mai mult cu ideea inițială. Plăcile de mozaic se lipesc foarte repede, așa că mai târziu este destul de greu să mai corectăm sau modificăm ceva. Iată de ce una din metodele practice este să proiectați mai întâi pe computer motivul, mai ales dacă aveți în vedere o

Nu e deloc greu să vă imaginați un asemenea tablou pe perețele din baia dumneavoastră. Dar de aici până la a-l realiza efectiv trebuie să parcurgeți mai multe etape. Pentru realizarea desenului, vă poate fi de mare ajutor un computer. Nu vă trebuie decât puțină fantezie și un ochi atent la formă și proporții pentru a obține un rezultat impresionant.

1 Urmărind exact modelul proiectat pe computer, configurați mai întâi imaginea pe podea, la scara de unu pe unu. În această etapă trebuie să țineți seama de numărul pereților pe care veți aplica mozaicul. În cazul nostru este vorba de doi.

2 Deoarece plăcile de mozaic sunt prin natura lor multicolore, aveți multe posibilități de a vă alcătui imaginea dorită. În funcție de cum așezați și răsuciți plăcile de faianță, puteți obține efecte diferite.

3 Iată cum vor arăta la sfârșitul aplicării modelului cele două suprafețe de perete. Observați cum imaginea cu valuri trece estetic peste colț (marginea de îmbinare a celor două modele).

6 E momentul să lipiți plăcile de faianță pe suprafața peretelui dumneavoastră, conform modelului, cu ajutorul unui adeziv.

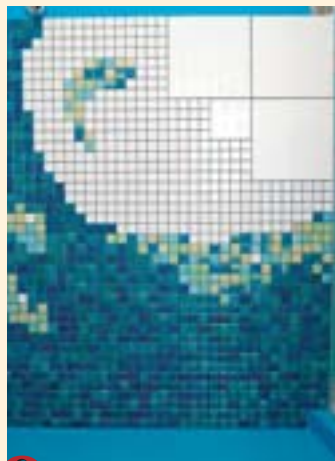
9 Poate fi mai comod să țin-deți elementele individuale ale motivului pe un suport așezat pe podea, de unde să le luați (sau să vi le dea cineva care vă ajută) atunci când e momentul să le montați pe suprafața peretelui.

4 Am lăsat liber pătratul din stânga jos pentru a vă demonstra că e vorba de plăci de faianță pătrate, care însă nu mai pot fi sesizate în imaginea generală.

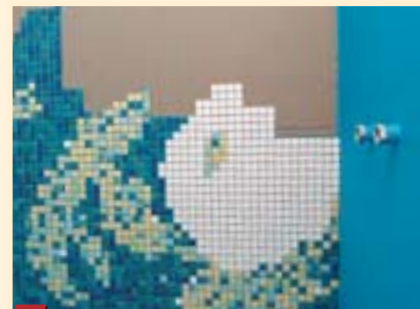
7 Iată un artificiu tehnic pe cât de simplu, pe atât de util. Camera de duș e prevăzută cu un mic raft. Pentru a proteja și stabiliza muchia acestuia, fixați-o cu un profil de colț cu ajutorul adezivului pentru faianță.

8 În zonele adiacente motivului acvatic colorat puteți aplica plăcuțe de faianță albă. Următorul pas ce trebuie făcut este să finalizați peretele cu ajutorul unor plăci de faianță mai mari, ca o suprafață neutră.

10 Iată cum arată motivul ales de noi după ce a fost complet lipit. Zona galbenă din planul îndepărtat nu este o întâmplare, ci a fost proiectată astfel (vezi și foto 3) - o mică nișă în peretele lateral, care are și un rol estetic.

5 Întotdeauna trebuie să configurați imaginea de jos în sus, dezvoltând-o succesiv pe perete. Micile pete de mozaic colorat pe care le puteți observa pe zona albă simulează stropii de apă, conferind o vitalitate realistă „tabloului”.

suprafață mai mare. Astfel, plecând de la dimensiunile și culorile plăcilor de faianță pe care doriți să le folosiți, puteți încerca pe ecran forma imaginii și distribuția culorilor, având posibilitatea de a aprecia mai bine și a optimiza aspectul general al motivului ales. În cazul pe care vi-l prezentăm am utilizat diferite combinații de culori dintr-un program specializat pentru plăci de faianță tip mozaic. După ce terminați cu partea de creație, transpuneți figura rezultată pe o suprafață albă neutră. De la plăcile diferite colorate, veți trece ușor la o suprafață de mozaic albă, configurând abia după aceea restul suprafeței cu plăci de faianță albă pătrate cu dimensiunea de 15 x 15 cm.

Pentru a putea proiecta figura dorită de dumneavoastră cât mai aproape de realitate și în conformitate cu faianța de care dispuneți, cel mai bine este să fotografiați elementele de mozaic în toată diversitatea lor coloristică - este vorba de elemente de 30 x 30 cm în care plăcuțele mici, individuale, sunt susținute de o plasă. După aceea, scanați fotografiile și introduceți datele în memoria calculatorului.

Acum puteți trece la schițarea exactă a imaginii dorite pe suprafața peretelui, poziționând elementele de faianță după dorință. Imaginea poate fi creată pas cu pas, prin însușirea plăcuțelor. De exemplu, motivul prezentat de noi începe în partea

11 Iată o idee practică pentru chituirea rosturilor mozaicului: folosiți o culoare diferită în cazul modelului decât pentru spațiul alb. În cazul nostru, am utilizat un mortar de umplere a rosturilor de culoare verde-mentă.

12 Și pentru „stropii de apă“, care se află în spațiul alb, este necesară aplicarea aceluiași mortar colorat pentru rosturi pe care l-am folosit la model. Important este ca rosturile plăcilor de faianță albă să rămână deocamdată neumplute cu mortar.

13 De asemenea, am umplut cu mortar colorat și rosturile „valurilor“ care vor ieși în evidență mai târziu, când pereții înconjurători vor fi tencuiți. Numai după curățarea atentă și întărirea masei de umplere a rosturilor puteți tencui restul peretelui.

16 Dacă doriți să păstrați o imagine veselă a cabinei de duș, montați plăcile de mozaic și pe podea. Pentru a fi în ton cu pereții, alegeți cel mai bine o nuanță pe care ați folosit-o deja. Noi ne-am hotărât pentru...

17 ...o variantă mai deschisă la culoare (care ne duce pe toți cu gândul la nisipul plajelor), dar de această dată am utilizat o gresie antiderapantă. Apoi poate fi lipit totul cu un adeziv flexibil pentru gresie.

20 Materialul colorat obținut este turnat în găleată și totul amestecat cu mixerul montat la mașina de găurit, până devine de o consistență păstoasă, fără cocoloașe. Apoi îl lăsați 5 minute și îl amestecați încă o dată.

21 Aplicați mortarul colorat utilizat pentru modelul de pe perete și pe mozaicul de pe podea. Acesta poate fi aplicat cel mai bine cu o spatulă mai lată. Pentru podea, vă recomandăm un mortar superflexibil cu proprietăți de îndepărtare a apei.

de jos, cu un fond de culoare mai închisă din care se formează valurile înspumate. Aici apar dificultățile, deoarece din bucă-

țile de faianță trebuie să decupăm contururi astfel încât, în ciuda formei de bază pătrate, ochiul nostru să perceapă niște

valuri rotunjite și fluide. Pe ecran, această problemă poate fi soluționată prin suprapunerea diferitelor planuri; însă mai târ-

ziu, la montarea pe perete, plăcuțele de faianță trebuie decupate exact pentru formarea imaginii. În zona unde este înfățișată

14 Iată cum arată acest spațiu în stadiul final. Vedeți în stânga primul val orientat spre duș și raftul. Motivul cu valuri continuă pe suprafața peretelui, ieșind din spațiul dușului și pierzându-se treptat în cel al pereților tencuiți în alb.

15 E timpul să vă ocupați de suprafețele acoperite cu faianță albă din interiorul dușului. Acestea pot fi rostuite cel mai bine cu material alb, pentru a fi în ton cu imaginea generală a băii.

18 În această imagine vă arătăm încă o dată cum trebuie prelucrat mortarul colorat pentru rosturile modelului. Baza o reprezintă o pulbere colorată peste care turnați apă proaspătă (1,4 litri la 5 kg pulbere)...

19 ...sau - pentru ca rosturile să fie mai rezistente și intensitatea culorilor mai mare - amestecați pulberea cu un așa-numit material elastic pentru rosturi (1 litru + 0,3 litri apă la 5 kg pulbere).

22 Și un ultim pas. Umpleți rosturile de margine cu material elastic, mai ales dacă pereții sunt realizați dintr-o construcție ușoară (în cazul nostru, plăci din gips-carton), fiind posibil unele denivelări în timp.

spuma mării și valurile care cresc, veți schimba, desigur, și culorile faianței. Astfel, pot fi simulate reflexe de lumină pe apă prin zone de culoare deschisă înconjurate de zone mai închise. După ce ați proiectat totul pe monitorul calculatorului, printați imaginile obținute. Acestea vă vor servi ulterior ca model pentru realizarea lor pe perete. În cazul nostru, imaginea urmează a fi formată pe doi pereți și chiar iese parțial din camera de duș. De aceea, pentru fiecare segment de perete a fost utilizat un model separat.

Ne veți întreba cum transpunem proiectul de pe ecran pe perete? Cel mai bine ar fi să începeți de jos în sus și să lucrați pe spații cât mai mici. Fiecare suprafață parțială va fi așezată pe o placă mai mare. Apoi e rândul muncii în echipă.

În timp ce o persoană aplică adezivul, cea de-a doua alege și-i dă în ordine bucățile de faianță care trebuie lipite. Vă sfătuim să consultați cât mai des planul inițial al imaginii, evitând astfel să vă abateți de la el. În plus, un ochi critic și neimplicat, nu strică niciodată.

Sfatul nostru

Recomandarea noastră este să nu realizați singur această operațiune, ci să cereți ajutorul încă unei persoane, pentru a vă ușura munca și a fi siguri că modelul ales de dumneavoastră va apărea pe pereți și podea la fel cum l-ați conceput pe computer. Vă veți convinge cât de importantă e părerea unei alte persoane neimplicată în montarea propriu-zisă a plăcilor, care vă va ajuta să nu greșiți.

Info

■ Proiectarea și transpunerea grafică a motivului cu valuri au fost realizate pe calculator cu ajutorul programului *Adobe Photoshop*.

■ Plăcile de mozaic (seria „Deep sea”, „Caribic strălucitor” și „Alb strălucitor”) sunt de la firma *Delta Distribution*.

■ Adezivul elastic, mortarul pentru rosturi de culoare verde-mentă, materialul elastic pentru rosturi și siliconul sanitar au fost cumpărate de la *Praktiker*.

Putem scăpa de IGRASIE și MUCEGAI?

Forumul website-ului nostru

www.misiuneacasa.ro

abundă în întrebări despre apariția, combaterea și prevenirea igrasiei și mucegaiului. Putem vorbi chiar despre adevărate dezbateri pe această temă. Venim în întâmpinarea dumneavoastră cu câteva precizări și sfaturi care vă sunt necesare în lupta cu „nemiloșii dușmani” ai pereților noștri.

Mucegaiul și igrasia ne-au însoțit oriunde am locuit, începând din epoca grotelor. Acestea nu s-au dat bătute nici când omul s-a mutat într-o locuință modernă, realizată cu cele mai noi materiale pentru construcții. Repulsia pe care o simțim la vederea lor nu este doar de ordin estetic, ci și igienic. Aceste pete dizgratioase ne amenință cu diverse boli, de la simple alergii, până la complicate afecțiuni pulmonare sau hepatice.

Sistemele de hidro și termoizolație, tâmplăria modernă dotată cu așa-numita sticlă cu emisivitate redusă, aparatele performante de încălzire și toate celelalte nu ne feresc de emoțiile întâlnirii cu faimoasele „vietăți”. Din contră, vecinul care are o casă realizată cu mijloace „moderne” acum o sută de ani, n-a avut nicio dată asemenea probleme. Așadar, ce putem face pentru a scăpa de igrasie și mucegai?

Factorul principal este „roua”

Igrasia constă în petele de umezeală care apar în anumite zone ale pereților din locuința noastră. Uneori ea devine mai clară prin culoarea gălbuie pe care o capătă, datorită faptului că umiditatea dizolvă sărurile din zidărie și le scoate la suprafață unde cristalizează. Ulterior, ele distrug nu doar stratul de vopsea aplicat pe un perete, ci și tencuiala de pe acesta, plăcile din gips-carton sau orice alt material poros aflat în calea lor.

Ca o consecință a faptului că zona respectivă păstrează umezeala mai mult timp, se ivesc „vietățile” (mucegai, alge, ciuperci, bacterii), care arată ca niște pete de culoare închisă. De asemenea, apariția și dezvoltarea lor agresează materialele cu

care intră în contact. Sunt mari amatoare de apă și căldură, aerul stătut și iluminarea slabă fiind încă un motiv al dezvoltării lor.

Umezeala poate proveni nu numai din interior, prin intermediul vaporilor de apă care se condensează pe pereți, ci și din exterior, prin fundații neizolate sau acoperișuri deteriorate. În casă omul desfășoară diverse activități care presupun utilizarea apei. Dacă ne spălăm, fierbem hrana, respirăm, transpirăm sau creștem plante, o parte din lichid se evaporă și circulă dintr-o încăpere în alta, căutând o ieșire. Este important de menționat că aerul, cu cât este mai cald, cu atât poate „înghiți” mai multă apă. De exemplu, un metru cub de aer poate conține mai mult de

Mai bine previi decât să tratezi

Pentru a nu ne pierde timpul și banii cu reparațiile, este de preferat ca aceste probleme să fie luate în calcul încă din fazele de proiectare și construcție a locuinței, când putem alege orientarea camerelor unele față de altele sau față de punctele cardinale. În acest sens, apare riscul poziționării încăperilor expuse umezelii (baia, bucătăria) spre nord, unde este umbră toată ziua și bate vântul. Dacă acest lucru nu este posibil, e bine să asigurăm măcar ventilația naturală a spațiilor.

De asemenea, hidro și termoizolația trebuie tratate cu aceeași seriozitate în toate zonele casei, cu atât mai mult în cele menționate mai devreme. Va trebui

să așteptăm primul sezon rece ca să ne dăm seama că, dacă am fi aplicat câțiva metri pătrați de hidroizolație în plus, sau dacă am fi izolat corect elementele de structură, nu am fi avut colțuri înnegrite sau apă pe pereți. Igrasia apare deseori în zonele cu așa-numitele „punți termice”, de exemplu în cele cu stâlpi din beton. Aici trebuie aplicată cea mai utilizată metodă de termoizolare, și anume cea care constă în placarea zidurilor cu polistiren, de regulă pe exteriorul pereților casei.

Panourile din gips-carton montate în interior au și ele un rol în acest sens, contribuind la păstrarea căldurii pereților. Montarea ferestrelor cu rame din PVC, lemn stratificat sau aluminiu (cu rupere de punte termică) prezintă și ea avantaje, sticla termoizolantă (care păstrează căldura în interior) fiind încă un atu. Hidroizolația fundației și a zidurilor este realizată cu folii din carton bitumat, aluminiu, materiale plastice sau geosintetice, care nu permit intrarea apei în spațiul pentru locuit. Cu toate acestea, apar multe cazuri de igrasie exact la acest tip de locuințe, în care au fost făcute investiții serioase.

9 g de apă când are 10°C, 17 g la 20°C și peste 30 g la 30°C. Acestea sunt situațiile în care aerul, umezit în proporție de 100%, este saturat, cum ar spune orice profesor de fizică.

În ceea ce privește conținutul de apă al aerului, pentru asigurarea confortului sunt suficiente procente de 50%, o depășire a cifrei având ca rezultat o senzație din ce în

ce mai puternică de sufocare și duce la apariția igrasiei. Dar nu dintr-odată, ci abia după ce vaporii, la o anumită temperatură, intră în contact cu perețele și se transformă în lichid. Impactul igrasiei este mai puternic când pereții sunt mai reci în raport cu aerul din cameră. Așadar, un prim semnal de alarmă pentru apariția mucegaiului sunt stropii sau petele de apă observate, de exemplu, după ce am făcut duș sau am pregătit ceva în bucătărie.

Astfel, e necesar să vorbim și despre „punctul de rouă”? Acesta apare când într-o cameră avem prea mulți vapori de apă la o temperatură scăzută. La un moment dat, aerul nu mai poate „suporta” umezeala și o depune pe ziduri, în special pe cei reci, apărând astfel „roua”.

Și gata! Lecția de fizică s-a terminat.

Ventilația combate umezeala și praful

Etanșeizarea excesivă prezintă marele inconvenient că, odată ivită, umiditatea din interior nu va avea pe unde să iasă, caz în care se va depune pe pereți. Acest lucru este dăunător sănătății chiar și prin faptul că nu mai avem suficient oxigen. O metodă des utilizată este ventilația artificială realizată fie la construirea casei, fie după. Montarea unei hote în bucătărie și a unui ventilator în baie reprezintă minimul necesar. În plus, vom recurge la deschiderea regulată a ferestrelor, care trebuie făcută pentru o perioadă scurtă de timp, ca să păstrăm măcar o parte din căldura pereților. Pierderile de energie termică sunt inevitabile în ambele cazuri.

De asemenea, curățenia casei este importantă. Praful este locul ideal în care se pot „ascunde” sporii ciupercilor și mucegaiurilor. O locuință neventilată va „beneficia” de aer închis, iar praful, în lipsa curenților de aer, se va depune nestigherit. Încălzirea suplimentară, în condițiile în care avem o atmosferă umedă, nu este o soluție eficientă, chiar dacă aerul cald înmagazinează mai multă apă și pereții se vor încălzi. O ușoară scădere a temperaturii va avea consecințe dezastruoase. Așadar, ne întrebăm dacă am făcut o alegere bună utilizând aceste materiale scumpe. Din aceste motive, unii specialiști au rămas fideli metodelor și materialelor clasice pentru construcții, fără etanșeizarea lor. Ținând cont de aceste ultime aspecte, e bine să știți că utilizarea excesivă a izolațiilor împreună cu lipsa ventilației dăunează locuinței, producând mucegai și igrasie.

Este important să știți că betonul, cărămida, BCA și gips-cartonul sunt străbătute de canale, numite capilare, care permit reglarea umidității casei într-un mod natural, fără multă bătaie de cap. Din păcate, acestea nu sunt și cele mai bune izolatoare termice... În plus, ele nu se comportă mulțumitor în cazul excesului de umiditate. Absorb apa din aer sau din pământ, având tendința să păstreze o parte, iar cealaltă parte, de care nu mai au nevoie, să ne-o transmită nouă. Fenomenul apare nu numai în cazul clădirilor vechi, cu subsoluri inundate, ci și la locuințele noi, insuficient protejate de umezeală.

Există și variante chimice

Ca metode moderne de combatere a acestui fenomen nedorit menționăm și tratamentele chimice (de exemplu ten-cuielile antiigrasie) care opresc circulația în stare lichidă a apei prin materialele poroase. Pereții vor putea „respira”, schimbul de umezeală între interior și exterior făcându-se doar sub formă de vapori. De asemenea, pentru interiorul locuinței există și metode de combatere cu ajutorul unor lichide obținute prin dizolvarea în apă a unor grunduri pe bază de copolimeri acrilici. Acestea sunt transparente sau albe, pentru a face ulterior economie la vopsea. Proprietățile lor sunt: permeabilitatea la vapori, mirosul slab, uscarea rapidă și lipsa toxicității.

Pregătirea suprafețelor va fi realizată printr-o periere foarte bună, eliminându-se urmele de alge sau mușchi vegetal.

După uscarea lichidului respectiv poate fi aplicată o vopsea lavabilă care atacă mucegaiul. O altă soluție, desprinsă parcă dintr-un film SF cu

clădiri inteligente, este implantarea în ziduri a unor electrozi care resping umezeala. Această variantă este destinată clădirilor expuse unui grad înalt de umezeală. Metodele chimice enumerate mai sus au un caracter provizoriu, căci mucegaiul și ciupercile își vor face apariția imediat ce găsesc un teren propice, iar substanțele active își vor diminua efectul. Cea mai bună metodă pentru combaterea igrasiei este menținerea unui echilibru vizavi de umiditatea casei.

Așa că răspunsul pe care îl putem da întrebării din titlul articolului este la fel ca în medicina modernă: nu există boli, ci cazuri. Până în prezent, nu au fost descoperite metode universal valabile de combatere a igrasiei și mucegaiului, ci doar variante pentru cazuri concrete.

Sfatul nostru

Variantele chimice de combatere a igrasiei și mucegaiului prezentate mai sus sunt doar soluții pentru moment. Menționăm în această categorie și ten-cuielile antiigrasie care sunt realizate din mortar și substanțe chimice specifice. Principiul de bază al metodei constă în facilitarea circulației apei prin pereți sub formă de vapori.

De bază rămân măsurile preventive: aerisirea incintelor și păstrarea curățeniei acestora, iar în cazul caselor noi, orientarea eficientă a clădirii față de punctele cardinale.

www.misiuneacasa.ro

da, deci nu!

Divorț în baie — nepotrivire de caracter!

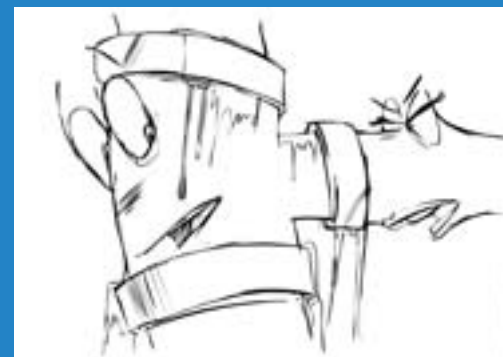
Totul a început într-o noapte, pe la ora trei, când Valeriu a auzit zgomote ciudate venind din baie și s-a dus să vadă ce se întâmplă. Cu ochii întredeschiși, a observat pe gresia montată de curând un luciu de apă din care ieșeau aburi. S-a trezit instantaneu. Robinetul era închis, așa că s-a aplecat sub chiuvetă să afle de unde țâșnește apa. Pe țeava din pexal, care lega bateria chiuvetei de conducta pentru apă caldă, șiroaiele se prelingeau amenințător, riscând să-i inunde apartamentul.

- La naiba!, înjură Valeriu. Abia te-am montat - țeavă din pexal de 42.000 de lei metrul. Cu ce opresc catastrofa asta? Ce bine era dacă montam încă un robinet lângă conductă!

- O meriți, zgârcitul! zise bateria monobloc, bolborosind pe nasul lung, încovoiat și uitându-se chiorâș cu ochiul ei jumătate roșu, jumătate albastru. Nu puteai să mai cumperi un robinet? M-ai lăsat pe mine cu toate grijile pe cap!

- Tu să taci! țipă Valeriu furios. Să zici mersi că te-am cumpărat; la cât erai de scumpă și acum ai fi rămas pe raft! Parcă ești făcută din aur, zău așa... Mai bine luam una mai ieftină și cuminte!

- Nu e vina mea că ai tu țevile de o jumătate de țol! se enervă aceasta. Eu am fost făcută pentru instalații delicate, trebuia să-mi pui țeavă de 3/8 țoli, nu fittingul ăsta dubios cumpărat de la tarabă. O să ți-l arunc odată pe fereastră, cu garni-

Polipropilenă

Țevile și fittingurile folosite la instalațiile sanitare și de încălzire sunt confecționate în general din cupru, polipropilenă, PVC, polietilenă sau oțeluri cu calități diferite. Polipropilena (PP) este un material sintetic din care sunt fabricate țevi și fittingurile aferente (coturi, reducții, racorduri, mufe, robineti, nipluri, dopuri, distribuitoare, inele, „T”-uri etc.). Materialul poate fi deformat la 135°C și nu arde cu flacără, ci

doar se topește. Producătorii garantează o durată de viață a acestora de până la 50 de ani. Țevile din polipropilenă Random-PPR (o variantă îmbunătățită) sunt comercializate pentru: apă rece, caldă și încălzire. Apa înghețată nu poate sparge conducta, ci doar o lărgeste. Montajul țevilor și fittingurilor din polipropilenă este executat prin sudarea elementelor la o temperatură de circa 260°C.

Da, deci nu...

Asigurați-vă că secțiunile pieselor de asamblat sunt compatibile. Porțiunile de tăiat vor fi măsurate astfel încât zonele de îmbinare să aibă o zonă de lipire cât mai mare. Polipropilena este ușor elastică și poate fi ținută în tensiune, dar nu exagerați! Tăierea țevilor poate fi realizată numai cu un clește special, pentru a-i păstra secțiunea rotundă. Montarea greșită implică reluarea procedurii și schimbarea pieselor.

La fiecare tip de țevă e bine să folosiți fittinguri din același material pentru ca procedeele de îmbinare să aibă eficiență maximă. Singura excepție apare în cazul conductelor din pexal unde sunt montate mecanic fittinguri din bronz, alamă sau oțel.

turile lui ieftine din cauciuc, să te sature. Zgărcitul!

Valeriu renunță să o convigă de alegerea lui, de faptul că undeva pe instalație trebuia să facă o reducere. Fitingul cu pricina era destul de bun, din bronz adevărat, chiar dacă era cumpărat de la tarabă și nu avea nici o garanție. În plus, ce știe o baterie, fie ea chiar monobloc, despre problemele lui financiare? Începu din nou să caute pe sub chiuveță și, ținându-și prea mult timp mâna pe țeava din pexal, neacoperită cu vreun manșon, se fripse și, enervându-se și mai tare, înjură din nou.

- Te rog să vorbești mai cuvințios, zise și țeava din pexal printre suspine. Să știi că doamna are dreptate. Fitingul ăsta, cu care m-ai obligat să mă cuplez poartă toată vina. Nu este de rangul meu!

- Ce să-ți spun, mare scofală... comentă fittingul. Te dai

mare, deși ești o țevă simplă din polietilenă, doar cu un strat subțirel din aluminiu. Dacă ai ghinion și îți vine apa la 70°C, te vei înmuia ca o cârpă și îți vor plesni toate hainele de pe tine.

- Vezi cum îmi vorbește? Vreau divorț! strigă proaspăta mireasă, plângând și mai fierbinte, încât Valeriu intră într-adevăr în panică. Pe pardoseală apa se aduna cu repeziciune, căci fanta de scurgere nu mai făcea față, devenise prea mică de când podeaua fusese acoperită cu gresie nouă.

- Gata, potoliți-vă! strigă Valeriu scos din sărite. Dacă mai continuați în felul ăsta, îmi schimb instalația și vă arunc pe toți la gunoi.

- Eu propun să-mi aduci o țevă din polipropilenă, zise fittingul insistent. E mai simplă, are un singur strat, dar rezistă până la 90°C. Unde mai pui că

este și mai ieftină decât țeava asta de canalizare! Între noi fie vorba, ai făcut o alegere greșită, nu e bună decât pentru apă rece. Dacă vrei să faci o lucrare de calitate înlocuiește-o cu o țevă Pex-Al-Pex, cu polietilenă reticulată adevărată. Sau una din cupru care rezistă până la 30 de ani, dacă vrei să dormi liniștit. Dar dacă tot te duci să cumperi, ia mai multă și pune și la calorifere, nu mai sta cu vechiturile alea din oțel galvanizat.

Ascunsă undeva, după un perete subțire din gips-carton, conducta de canalizare din PVC, montată când a fost construit blocul, interveni:

Pexal sau Pex-Al-Pex sau...

Varietatea de produse de pe piață a creat o ușoară confuzie. Conductele din pexal au trei straturi suprapuse: polietilenă simplă, aluminiu și polietilenă reticulată (adică străbătută de o rețea de fire care îi dau rezistență la presiune). Acestea sunt lipite între ele cu adezivi speciali. Calitățile straturilor ne dau o idee despre destinația produsului. Termenul de garanție al conductelor din pexal este de 10 ani. Fitingurile sunt din bronz, alamă sau fontă cromată.

Da, deci nu...

Nu montați țevi din pexal decât pentru destinațiile prevăzute în prospect, unde sunt menționate și straturile de protecție. Pentru realizarea coturilor, conductele din pexal pot fi deformat manual. Când le îndoiți introduceți în interiorul lor un alt tub flexibil pentru a nu strângula țevile (trusa instalatorului conține un arc special). La montarea accesoriilor strângeți piulițele „la simțul mâinii“, cum spune meseriașul, ca acestea să nu plesnească.

da, deci nu!

- Dacă vrei instalație cu polipropilenă, sfatul meu este ori să-ți angajezi un meșter, ori îți poți cumpăra o trusă de sudură specială. Sunt cea mai bătrână din bloc Valeriu, te cunosc de când erai mic și știu că nu ești prea îndemânat. De exemplu, acum ai încercat să faci totul singur și vezi cam ce a ieșit, așa că lasă pe altul mai priceput.

Valeriu se înduioșă pentru câteva clipe. Își aminti și cu câtă îndoială în suflet schimbase vechile țevi galvanizate, cu racorduri din plumb și filete ruginite, îmbăcșite de călți. Nea Ilie, instalatorul, muncise o zi întreagă să le demonteze, folosind o lampă cu gaz. Doar așa se dilată și pot fi desfăcute mai ușor. Pereții conductelor erau acoperiți în interior cu piatră de calcar, de abia mai curgea apa

prin ele... Trebuia să facă acest pas și cheltuiască o grămadă de bani, chiar dacă meșterul îi redusese din preț.

- Ai dreptate, vechia mea prietenă, îl voi chema din nou pe Nea Ilie, să studieze problema, zise într-un final Valeriu.

- Nu! Nu tot pe Nea Ilie de la parter! se agită subit fittingul, aruncând un nou jet de apă fierbinte. E zidar, nu instalator. Mi-a strâns piulița până a plesnit... Bine recunosc, la mine e problema, din cauza mea ai inundație, dar te rog, nu mă da la topit! Fac orice, promit că voi fi cuminte și nu mă voi mai certa cu consoarta.

- Tot ce spui poate fi folosit împotriva ta, așa că agită-te cât mai puțin și înțelege că nu te mai pot utiliza cu filetul spart. Nu vor mai rămâne nici garni-

turile din tine, încheie Valeriu. Rezultatele nu întârziară să apară. Țeava din pexal se mai potoli, continuând totuși să-și apostrofaze mirele:

- Bravo, zi-i nenorocitului să se sature, tinichea vopsită ce ești!...

Și au ținut-o așa până la ziuă, iar Valeriu s-a trezit lac de transpirație, trăgând de cearșaful de

pe pat ca să scoată apa din baie. Când și-a dat seama că visase, s-a dus imediat în baie să verifice și a oftat ușurat:

- Ce bine!

Totul era uscat, nu curgea nici o țeavă, iar fittingul stătea liniștit la locul lui. Îl privi cu coada ochiului și își zise în gând:

- Îți vin eu de hac azi...

Cupru

Cuprul este cel mai scump material pentru acest gen de lucrări. Vă sfătuim ca rețelele din cupru să fie realizate de instalatori. Asamblarea este realizată prin cositorirea elementelor cu un letcon. Nu este necesară utilizarea lor la rețeaua de apă rece, ci la instalațiile termice, pentru că sunt rezistente la temperaturi mari. Sistemele moderne prevăd acoperirea cu manșoane cilindrice ignifuge. Termenul de garanție e de 30 de ani, durata de viață fiind nelimitată. Fitingurile sunt fabricate din metal. Push-fitingurile, care se aplică prin înșurubare, ușurează mult asamblarea.

Oțel galvanizat

Țeava din oțel galvanizat este folosită tot mai rar în ultima vreme la instalațiile sanitare și de încălzire. Principalul motiv pentru care a fost evitată este legat de dificultățile de montare, întreținere și demontare, precum și depunerea sărurilor de calcar și magneziu pe pereții acesteia, care determină corodarea țevii. Pentru realizarea unei rețele de acest tip sunt utilizate țevi cu filete la capete, iar asamblarea lor se face prin înșurubarea fittingurilor și racordurilor. Accesoriiile necesare sunt sfoara de călți și o pastă specială sau benzile din teflon.

Da, deci nu...

Din cauza țevilor din cupru rămase „la vedere” se pot produce accidentări prin arsuri ale pielii. De aceea, este necesară acoperirea acestora cu manșoane din materiale izolante care să reziste la o temperatură a apei de 90°C. În cazul „îngropării” lor în tencuială, nu este recomandabil să fie poziționate în apropierea izolațiilor electrice sau materialelor aplicate cu adezivi. La acoperirea rețelei cu tencuială, aplicați un manșon exterior dintr-un material elastic. Când veți fi nevoiți să reparați ceva în acel loc, nu veți mai lovi cu dalta direct în țeavă, ci în manșon.

Da, deci nu...

Când asamblați elementele unei rețele din oțel galvanizat folosind banda din teflon, înșurubarea trebuie executată într-un singur sens. Deșurubarea distruge stratul de izolație, iar reluarea procedurii presupune înlocuirea teflonului. La demontare este recomandată încălzirea pieselor cu o sursă de căldură, întrucât dilatarea diferită a acestora facilitează deșurubarea. La trecerea prin zidărie a rețelelor din oțel galvanizat, recomandăm aplicarea unui manșon care are rolul de a atenua șocurile mecanice și a preveni coroziunea cauzată de apa în exces.

advertorial

Construct Expo București la a XII-a ediție

Cu ocazia târgului internațional Construct Expo, în fiecare primăvară avem ocazia să aflăm „ce se poartă” în țară și străinătate, în cea ce privește materialele și sistemele pentru construcții, soluțiile arhitecturale și de design. Această manifestare, care este găzduită de Complexul Expozițional Romexpo în perioada 11-15 mai, a ajuns în 2005 la cea de-a XII-a ediție. Suprafața totală destinată expozanților, dar și vizitatorilor, este de aproximativ 59.000 mp, dintre care peste 42.000 mp sunt spații acoperite. La eveniment și-au anunțat participarea aproape 1.000 de companii autohtone și din alte 21 de țări, cu 10% mai multe decât anul trecut.

În cadrul celor 22 de pavilioane și 19 platforme, firmele din domeniu expun produse destinate specialiștilor, investitorilor și celor care doresc să-și realizeze o casă ori să-și îmbunătățească confortul din locuință. Astfel, pe lângă sculele, utilajele și echipamentele prezentate, pot fi studiate ofertele furnizorilor reprezentativi de materiale pentru construcții, de la cimenturi și structuri metalice, până la ansambluri de tâmplărie, finisaje, piscine sau sisteme de protecție. La ediția anterioară a târgului, 74% dintre companiile expozante au lansat produse noi pe piața românească.

De asemenea, an după an, Construct Expo reflectă tot mai fidel noile tendințe și orientări în materie de bricolaj, design și amenajarea grădinii. Manifestarea din acest an este însoțită de cea de-a cincea ediție a salonului Expo Invest Imobiliar, care este specializat în investiții din domeniul construcțiilor de spații rezidențiale, industriale, comerciale și pentru birouri. Firmele de arhitectură, dezvoltare, execuție, imobiliare sau financiare prezente, ajută vizitatorii să

obțină informații despre etapele de obținere a unei locuințe, de la alegerea terenului și proiectului, până la posibilitățile de plată în leasing sau prin creditare.

Alte evenimente importante, organizate de Romexpo în colaborare cu Universitatea de Arhitectură și Urbanism Ion Mincu, cu sprijinul societății Bicaeu, sunt cele legate de „Ziua Arhitectului”. Specialiștii (ingineri și arhitecți) au posibilitatea de a-și

prezenta produsele și sistemele reprezentative în cadrul unor manifestări tematice ce se desfășoară pe întreaga durată a târgului. Complexul bucureștean dispune în acest sens de un centru de conferințe cu 7 săli având între 50 și 700 de locuri.

Ca în fiecare an, marile companii organizează momente de promovare a produselor, workshop-uri și tombale, o parte a lor fiind „elementele surpriză” ale târgului. Ultima zi a expoziției este marcată de „Premiul Vizitatorului”, care va fi acordat în urma tragerii la sorți a biletelor de intrare. Ediția Construct Expo 2004 a primit, în cele cinci zile de desfășurare, un număr de peste 35.000 de vizitatori. O bună parte a acestora au venit pur și simplu din dorința de a afla cum să-și îmbunătățească gradul de confort al locuinței și n-au plecat dezamăgiți.

În cadrul acestui tip de manifestări expoziționale oamenii de afaceri vin să semneze contracte de colaborare și să-și „spioneze” puțin concurența. Noi, potențialii clienți, avem ocazia să-i vedem pe toți laolaltă, să facem comparații și să alegem ce avem nevoie în cunoștință de cauză. Nu uitați, când ați găsit ceva care vă place în mod deosebit, cereți o carte de vizită de la furnizor. S-ar putea ca, mai târziu, să-l găsiți mai greu.

O construcție care a devenit un punct de **atracție turistică**

„Casa - Broscuță“

Puține mașini se pot mândri cu o popularitate și longevitate comparabile cu ale Volkswagen-ului „Broscuță“. VW Beetle, noua sa variantă, are deja admiratorii ei înfocați, după cum veți vedea...

În deea construirii unei locuințe în formă de mașină s-a născut acum aproximativ cinci ani în cadrul unui proiect pentru fostul trenuleț care obișnuia să circule pe dealul Gaisberg, Salzburg, Germania. Proiectul inițial a fost respins pe motivul că implica o construcție prea complicată, în special în ceea ce privește fațada.

Deviza inginerului inginer sună însă astfel: „Dacă nu poate fi dată o autorizație pentru o locuință, atunci poate o mașină.“ (fostul traseu al trenulețului era considerat ca zonă de circulație). „Casa-Broscuță“ avea să fie respinsă pe acest amplasament, reușind cu toate acestea primirea autorizației de construcție în imediata vecinătate. Neobișnuita construcție (cu ai săi 10 m înălțime și 14 m lungime) are destinația de casă pentru locuit și se află deja în atenția multor turiști.

Clădirea a fost concepută ca o locuință unifamilială destul de spațioasă, avându-se în vedere un consum mic de energie. Datorită structurii cu grinzi din lemn, construcția beneficiază de termoizolație, este eficientă energetic și compactă, fiind asemănătoare și din acest punct de vedere cu o mașină... care consumă puțin. Acest consum corespunde unui necesar anual de căldură mic raportat la suprafața locuibilă. Grosimea pereților din lemn este de 40 cm. Fațada „Casei Broscuță“ este realizată din sticlă, metal, lemn și material plastic.

În mod special sunt scoase în evidență roțile realizate pe o structură portantă din lemn. Rolul acestora este și de a acoperi elementele constructive proprii.

Pe lângă construcția în sine, mai există și numeroase detalii tehnice inedite, ca de exemplu faptul că în spatele fațadei din sticlă există ferestre obișnuite, care prezintă aceeași utilitate ca a celor pe care le avem toți acasă.

Casa-Broscuță semnalizează...
că e momentul să devenim tot mai deschiși spre noile direcții arhitecturale!

Detalii interesante:

1. „Casa-Beetle“ a fost amănunțit proiectată pe computer.
2. Arhitectul, în fața casei.
3. Ușa de acces este într-una dintre roți.
4. Ferestrele dormitoarelor imită forma rotunjită a farurilor.

* Adresa „Casei-Beetle“:
Lerchenstraße 83, 5020 Salzburg
Suprafață teren: cca 130 m²
Arie locuibilă: cca 300 m²

Încălzirea prin pardoseală

O alternativă confortabilă și sănătoasă la sistemele clasice de încălzire este și cea prin pardoseală. Haideți să înțelegem împreună care sunt avantajele și cum funcționează!

Ați intrat în casa prietenului dumneavoastră din copilărie și v-a învăluit o atmosferă caldă, îmbietoare. Bocancii cu tălpi ridate au lăsat pe gresia de la intrare urme simetrice de zăpadă care s-au topit instantaneu. Podeaua cal-

dă, minerală, v-a amintit de zilele de primăvară în care căutați cu talpa căldura pământului. Parchetul are aceeași temperatură cu dorințele dumneavoastră, așa încât ați vrea să vă întindeți pe el și să vă refaceți astfel energia pierdută în frigul de

afară. V-ați decis, anul acesta vă veți monta și dumneavoastră încălzire prin pardoseală în toată casa, poate chiar și pe aleea din curte. E cald, e frumos afară, dar încă n-ați uitat de zăpezile și frigul din iarnă. Așa că trebuie să vă pregătiți din timp. ►

locuințe moderne

Într-o cameră încălzită prin metodele clasice, cu radiatoare (calorifere), sobe sau șeminee, frigul se simte începând de la picioare. Degeaba ridicăm temperatura camerei până la 24°C, dacă podeaua are 10. Vom avea nevoie de papuci bine îmblăniți ca să nu înghețăm. Același disconfort îl resimțim și dacă vom avea o podea încălzită la 35°C iar aerul nu ar depăși 14.

În România sunt recomandate temperaturi de 20°C pentru camere de zi și birouri, 24 pentru băi și 17-19 la locurile de muncă din hale de producție. Omul, prin poziția lui verticală și metabolismul său, se simte bine dacă are cam 21°C la tălpi și circa 19 în zona capului. În acest caz ideal, temperatura scade ușor pe verticală, începând de la pardoseală, și ajunge de 16-17°C la tavan, să zicem pe la 2,5 metri înălțime.

Unul dintre avantajele acestei modalități ideale de încălzire a locuinței o constituie circulația naturală a aerului, fără curenți care să ne agraveze reumatismul și fără a ne provoca alergii din cauza prafului. Dar această variantă este dificil de realizat, atât din punct de vedere tehnologic, cât și din considerente economice. Caloriferele electrice și cele care folosesc apa ca agent termic încălzesc camera neuniform, ceea ce duce, în plus, și la formarea unor curenți de aer „nesănătoși”. Temperatura crește treptat de jos în sus, astfel încât căldura este simțită la nivelul capului, dar fără să avem o senzație clară de confort.

Între ideal și realitate

Încălzirea prin pardoseală are marele avantaj că temperatura este aceeași atât pe verticală, cât și pe orizontală, ceea ce este mai aproape de cazul descris de noi ca ideal.

Un alt aspect interesant este raportul dintre căldura păstrată

Țeava din polietilenă reticulată este produsă în diferite dimensiuni, în funcție de necesitățile dumneavoastră calorice. Aceste țevi sunt tratate cu o peliculă chimică care are rol de barieră de vapori, nepermițând apariția condensului sub pardoseală și, astfel, deteriorarea ei. Peste acest sistem este turnată o șapă specială mai elastică decât celelalte.

de aerul din încăpere și cea a pereților, inclusiv a pardoselii. Este bine de știut că ansamblul format din aceste componente trebuie să ajungă la un oarecare echilibru termic, astfel încât să atingă toate aproximativ 22°C. Vom avea o senzație de relaxare, iar copiii noștri se vor putea juca nestingheriți pe gresie sau parchet.

Să luăm ca termeni de comparație un sistem pentru în-

călzire devenit deja clasic, cu radiatoare din oțel, și un circuit prin pardoseală, ambele dotate cu centrală termică și având ca agent termic apa caldă. Pe cel dintâi îl cunoaștem cu toții și nu credem că mai sunt necesare descrieri suplimentare.

Cât despre celălalt, trebuie să știm că este compus dintr-o rețea de țevi din oțel sau materiale plastice (pexal, polipropilenă sau polibutilenă) care „ser-

puiesc” prin pardoseală și ne încălzesc locuința.

Cele două sisteme menționate nu se exclud, fiind deseori combinate într-un mod care să ofere cele mai bune rezultate.

De exemplu, putem realiza încălzire prin pardoseală în toată locuința, iar pentru dormitoare ne putem monta, suplimentar, câteva calorifere (de preferat, în dreptul ferestrelor, pentru că cele mai mari pier-

▲ Iată cât de ușor poate fi montată țeava din polietilenă de diferite culori în nuturile plăcii din polisiren.

Când este montată încălzirea în pardoseală pe suprafețe mari este necesară aplicarea unor rosturi de dilatație din material plastic la maximum 50 mp de instalație.

deri de căldură se produc prin intermediul geamului).

Centralele termice special realizate pentru sistemul de încălzire prin pardoseală sunt proiectate să încălzească apa până la 35-50°C. Astfel, gresia ar avea maximum 30°C, ceea ce provoacă o senzație de căldură plăcută. Depășirea limitei superioare ne-ar deranja, pentru că ne-am frige la tălpi și ar fi distruse materialele care ne

acoperă pardoseala (parchet, mochetă, linoleu).

De altfel, experiența demonstrează că nu este necesară o temperatură mai mare, oricât de frig ar fi afară.

Economii de 30% în exploatare

În cazul încălzirii prin pardoseală, nu sunt utilizate centralele termice obișnuite, care

transmit agentul termic la 70-90°C. Veți protesta spunând că temperatura poate fi reglată, dar sfatul nostru este să consultați mai întâi un specialist, eventual un proiectant care a lucrat în domeniu. De asemenea, veți avea în vedere ca tubulatura să fie uniform distribuită pe întreaga suprafață a camerei, pentru a nu crea diferențe de temperatură la nivelul podelei. Se întrevide un prim avantaj al acestei tehnolo-

gii: consumul redus de energie. Utilizarea sistemului are drept consecință economii în exploatare de circa 30% față de cel clasic. Doar prin faptul că temperatura medie a aerului va fi cu 1-2°C mai mică, fără a simți vreun disconfort, este realizată o reducere a energiei de 3-6% pe an. Însă costurile de montare sunt mai mari, astfel încât vom cheltui inițial cu aproximativ 30% mai mult. Investiția va fi una costisitoare, dar rentabilă în timp. De obicei, termenul de garanție este de peste 10 ani, cu specificația că ansamblul poate fi utilizat chiar și o sută de ani.

Prin această metodă vom câștiga spațiul lăsat liber de calorifere și înlăturăm disconfortul estetic creat de prezența lor. Avantajul dat de dispariția acestora apare și în cazul în care suprafețele vitrate (geamurile) sunt mari, ajungând până la nivelul pardoselii, astfel încât amplasarea radiatorului sub fereastră fiind imposibilă. În felul acesta vom reduce riscul accidentărilor prin arsuri, des întâlnite în spațiile dotate cu astfel de elemente fierbinți.

Aveți de ales

Piața autohtonă de profil se află într-o etapă de creștere sensibilă, educarea oamenilor în sensul economisirii energiei având un rol important.

Astfel, putem alege dintr-o varietate de sisteme constructive, bazate pe principii asemănătoare. De asemenea, menționăm câteva dintre cele mai importante tipuri de materiale, urmând ca dumneavoastră să alegeți modelul cel mai potrivit.

Țevile prin care circulă apa pot fi din oțel inoxidabil, polipropilenă, polietilenă sau pexal. Acestea au o durată de siguranță în exploatare de peste 50 de ani. Este foarte important ca materialele folosite să aibă rezistență la presiune, la temperaturi relativ ridicate și coroziune. Dacă vă propune cineva o lucrare mai ieftină, cu țevi necorespunzătoare, renunțați, altfel riscați

locuințe moderne

ca, din cauza unor posibile fisuri, să „beneficiați din plin” de apă caldă sub forma unor inundații nedorite.

Ca sisteme constructive principale amintim plăcile cu nuturi (mici canale în care sunt montate tuburile respective) și montarea pe șină sau plasă din sârmă. În ambele cazuri, după fixare este necesar ca tuburile respective să fie acoperite cu o șapă specială, urmând ca apoi să fie aplicat tipul de pardoseală preferat: gresie, parchet, mochetă, linoleu etc. Acestea trebuie să aibă proprietăți deosebite, în sensul de a fi prevăzute să reziste la temperaturile specifice acestui sistem de încălzire, fără a se deteriora sau deforma.

De asemenea, sunt prevăzute aparate de protecție pentru centrala termică, amortizoare de vibrații pentru țevi, ventile de aerisire, distribuitoare și o serie întreagă de accesorii a căror montare necesită mână de lucru specializată. Sub întregul sistem de încălzire poate fi aplicată o termoizolație cu polistiren expandat sau extrudat, pentru a păstra eficient căldura în interiorul camerei.

De la proiectare, la ultimul șurub

În urma cercetărilor realizate de furnizorii acestor tehnologii, pentru fiecare componentă a sistemului este recomandat un anumit tip de produs. A devenit o regulă ca întreaga lucrare să fie executată de o singură firmă, de la proiectare, până la ultimul șurub. Vă sfătuim să alegeți această cale. Doar așa veți beneficia de garanție.

Europa Occidentală a primit cu entuziasm ideea încălzirii prin pardoseală încă din anii '60, iar astăzi nu poate fi concepută o locuință modernă, economică și ecologică fără a lua în calcul și această variantă. Pentru unele case metoda a fost adoptată chiar și pentru dezghețarea și uscarea aleilor.

De ce n-am putea adopta și noi această alternativă verificată și acceptată deja?

Dotări, componente și recomandări

Instalațiile pentru încălzire prin pardoseală sunt realizate din materiale necorozive. Pentru mai multă siguranță, solicitați instalatorilor să monteze un aparat de protecție împotriva depunerilor de calcar. De asemenea, este necesar un sistem de reglare a presiunii, racordat la rețeaua de apă menajeră. Dispozitivul reduce presiunea când e prea mare și o mărește când apar pierderi de oxigen prin pereții tubulaturii.

Recomandăm utilizarea centralelor termice special realizate pentru încălzirea prin pardoseală, cu tiraj natural sau forțat și microprocesor de reglare a consumului de combustibil (gaz metan sau GPL). Există pe piață centrale cu puteri între 10 kW (pentru un apartament mic) și 60 kW (pentru o casă cu suprafață mare) – randamentele acestora sunt de peste 90%. Cu cât puterea centralei este mai mare, cu atât randamentul este mai bun.

Unele instalații distribuie și apă caldă menajeră la temperaturi de 40-60°C, având încorporat

un boiler. Vom avea nevoie de un coș de fum sau altă instalație similară pentru evacuarea gazelor de ardere. Acestea au tem-

peraturi care ajung uneori la 140°C, așadar, mare atenție!

La turnarea șapei tuburile trebuie să fie sub presiune (umplute cu apă) pentru a nu fi turtite de ciment. Apa va fi obligatoriu rece, pentru că cea caldă deteriorează betonul. Din același motiv, stratul de șapă aplicat peste tuburile din cupru sau polipropilenă va fi de cel puțin 4,5 mm grosime. Presiunea trebuie menținută circa o lună de la turnare. După ce șapa a făcut priză, încălzirea va fi realizată treptat.

Distribuitoare-colectorul este foarte important pentru instalația de încălzire în pardoseală.

Acesta menține echilibrul în întregul sistem de conducte prin reglarea debitului de apă caldă. Prin acest ansamblu de piese trec într-o oră peste 1.000 de litri de apă! Un circuit dus-întors montat la distribuitor nu poate avea mai mult de 120 m, pentru că altfel va fi suprasolicitată centrala sau randamentul va fi scăzut. Distribuitor-colectorul este realizat din materiale necorozive (bronz sau oțel inoxidabil), iar pentru racordurile dintre acesta și centrala termică recomandăm țevile din cupru, un material cu o bună rezistență la presiune și temperaturi ridicate.

Thomsit

Campioana Autonivelării Echipa de Pardoseli **Thomsit**

- ▶ Soluții pentru orice tip de aplicație
- ▶ Calitate la standarde Europene
- ▶ Durabilitate, rezistență în timp
- ▶ Ecologic, fără emisii de praf

Thomsit**Henkel**

BAUTECHNIK

Soluții profesionale pentru pardoseli

Montarea **mochetei** și **linoleumului** - o nimica toată

Nu vă luați după vecini! Nu e greu deloc! Urmând sfaturile noastre puteți aplica mocheta sau linoleumul „cu ochii închiși”. Spor la treabă!

Când intrăm într-un magazin cu mocheta sau linoleum suntem copleșiți de varietatea de modele și culori. Din această cauză suntem preocupați să facem o alegere din punct de vedere estetic. Expunerea noastră vă va ajuta să faceți o selecție și în ceea ce privește calitatea și compatibilitatea materialului cu încăperea pe care doriți să o amenajați. Vom lua în considerare trăsături precum rezistența la uzură, calități termoizolante și fonoabsorbante, precum și modalități de montare. Cele două materiale, alternative economice la placările cu gresie sau parchet, au și avantajul că pot fi montate chiar de dumneavoastră, dacă aveți de acoperit suprafețe mici. În caz că vă pregătiți pentru o lucrare de proporții, vă recomandăm să vă luați un meșter și... să-i dați sfaturi.

Dacă le montăm singuri, trebuie să...

Metodele de montare ale linoleumului și mochetei sunt asemănătoare. O primă condiție a

Pentru a calcula necesarul de mocheta sau linoleum vom măsura pardoselile, alegând cotele maxime ale acestora, astfel încât să putem decupa ulterior materialul în funcție de forma podelei.

Datorită noilor tehnologii și fibre sintetice, aria de utilizare a lor a fost lărgită, fiind întâlnite nu numai în camere de zi, dormitoare, holuri sau birouri, ci și în spații umede ca baia, bucătăria sau grădina.

succesului nostru în acoperirea pardoselii cu unul dintre cele două materiale este pregătirea substratului de aplicare (șapa), care trebuie să fie cât mai plan și mai curat. Peste pardoseala din beton, lemn, gresie sau alt material rigid este necesară aplicarea unei amorse și, apoi, a

turnării unei șape (cea autonivelantă este mai eficientă și mai simplă de executat). După ce s-a întărit șapa (vă recomandăm să citiți prospectul produsului pentru a afla care este perioada de timp necesară), șlefuiți și curățați suprafața rezultată. Abia după această etapă aplicați ade-

zivul pentru lipirea uneia dintre cele două acoperiri. Vă recomandăm să aveți grijă ca șapa să nu aibă urme de grăsime sau mizerie înainte de punerea în practică a adezivului.

O altă condiție pentru o pardoseală de calitate este ca materialele pentru acoperire să stea

cel puțin o zi în camera unde urmează să fie montate. Produsele sintetice se deformează la variații de temperatură.

Deși adezivi pentru mochetă și linoleum sunt asemănători din punct de vedere al compoziției (majoritatea sunt acrilici), există și unele diferențe, în special cu privire la timpul de „lucru” al acestora. Prin urmare, vom respecta indicațiile de pe etichete în care este specificată destinația produsului și modul de utilizare. Acești adezivi sunt aplicați pe suprafața șapei, fie pe margini, fie pe toată aria de acoperire. Va fi utilizată o spatulă sau gletieră zimțată pentru a-i întinde uniform și a economisi material.

Apoi vor fi aplicate mocheta sau linoleumul, având grijă să evităm formarea cutelor prin trecerea unei role din cauciuc pe deasupra. PVC are nevoie de mai multă atenție pentru a nu „prinde” goluri de aer. Dacă șapa a fost executată corect, nu veți avea probleme la aplicarea materialelor. În această etapă vom putea vedea și dacă produsele achiziționate sunt de bună calitate, mai exact dacă sunt plane, tăiate drept și suficient de rigide.

Dacă montăm singuri materialul, este de preferat să alegem un adeziv cu timp mai lung de lipire, pentru a putea corecta eventualele defecte ale acestuia. Atât pentru linoleum, cât și pentru mochetă, există variante autoadezive sau benzi speciale care se lipesc pe ambele fețe. În ceea ce privește îmbinarea marginilor, pentru mochetă este suficientă o simplă alăturare a porțiunilor componente. Pentru linoleum există metode speciale de sudură la cald sau la rece, care conferă continuitate suprafeței. Acestea sunt executate numai de către specialiști.

Plintele sunt elemente ornamentale care ascund marginile inestetice, având și rolul de a preveni destrămarea sau dezlipirea. Acestea pot fi aplicate la baza peretelui sau la câțiva centimetri de pardoseală, fiind elastice sau semielastice. Cele elastice pot fi îndoite la colț, pe când celelalte trebuie tăiate

după dimensiunile necesare. Ca accesorii amintim și pragurile de trecere realizate din PVC sau metal. Acestea acoperă marginile unei suprafețe cu mocheta sau linoleum, făcând trecerea la un alt tip de pardoseală.

Mocheta, „o rudă mai săracă“?

Mocheta, privită uneori ca „rudă mai săracă“ a covorului, poate fi utilizată pentru acoperirea pardoselilor din locuințe, birouri sau hoteluri. Unul dintre atuurile acesteia este greutatea redusă (5 kg/mp, grosime de 7 mm). Materialele din care este confecționată îi conferă calități termoizolante și fonoabsorbante. Suportul (partea de jos care intră în contact cu șapa) îi asigură rezistență la uzură și calități de izolator termic. Acesta poate fi confecționat din păsă, iută, rășini, materiale bitumate, țesături din fibre sintetice, PVC sau cauciuc. În masa lui sunt prevăzute rețele de fibre care îi conferă rezistență la spălare. Partea exterioară, pe care o „călcăm în picioare“, este realizată cu fire din polipropilenă, poliamidă sau lână. Pe un metru pătrat sunt între 100.000 și 300.000 de fire!!!

Lâna, ca materie primă pentru mocheta, este încă cea mai „nobilă“ variantă, fiind antistatică și rezistentă la strivire. Ea este devansată deseori de produsele sintetice, mai ales dacă ținem cont de preț și de menținerea în timp a culorii sale inițiale. Mai sunt utilizate și combinații de lână, poliamidă și polipropilenă, în diferite proporții. O alternativă economică des folosită este cea cu 30% poliester și 70% poliamidă. Combinațiile de acest tip oferă mochetei o comportare bună în ceea ce privește conservarea aspectului și culorii inițiale, ușurința îngrijirii și posibilitatea de a elimina petele apărute în timp.

Nu în ultimul rând, trebuie să țineți cont de rezistența mochetei la temperaturi ridicate. Cele

1 Înaintea montării propriu-zise a mochetei, trebuie pregătită suprafața. Aceasta trebuie să fie cât mai netedă și curată (să nu prezinte pete de grăsime sau rugozități). Apoi trebuie pregătit adezivul, material care poate fi acrilic sau sub formă de clei.

2 Aplicarea adezivului va fi executată cu o spatulă zimțată cu dinți mici. Aceasta are rolul de a economisii materialul și de a-l distribui uniform pe toată suprafața pardoselii. Pentru o montare de calitate vă recomandăm întinderea liantului pe întreaga arie, nu doar pe margini.

3 Lipirea mochetei trebuie realizată în două etape. Mai întâi aplicăm prima jumătate a fâșiei de material, care va fi presată cu o rolă din cauciuc. Astfel vor fi evitate formarea golurilor de aer și cutelor. Abia apoi va fi așezată cealaltă parte a sulului. Acest procedeu este utilizat în cazul suprafețelor mici de mocheta, însă...

4 ...pentru pardoselile de mari dimensiuni este necesară întinderea adezivului pe arii mici urmată de lipirea mochetei cu rola din cauciuc. Acest procedeu va fi continuat în mai multe etape succesive până la finalizarea întregii suprafețe de podea.

mai bune ajung la clasa C de ignifugare, adică pur și simplu nu ard; se deteriorează, dar nu întrețin arderea. Din perspectiva rezistenței la uzură există mocheta pentru trafic intens (mai mult de 1.000 de treceri pe zi) și mocheta pentru trafic mediu. Bineînțeles că în casele majorității dintre noi nu se circulă foarte mult, dar o bună

comportare în acest sens înseamnă o rezistență mai mare în timp.

O altă caracteristică importantă este proprietatea antistatică, adică de a nu se electriză. Cu cât se electricează mai ușor, cu atât atrage mai mult praf și mizerie. Există și mochete tratate împotriva umidității crescute și a insectelor. Unele pro-

duse, mai ales cele din lână, trebuie cusute pe margini (surfilate) pentru a nu se destrăma. Surfilarea este importantă în special în zonele de îmbinare, fiind preferabilă una care nu are nevoie de acest procedeu.

Izolarea fonică este un alt aspect important. O mocheta bine realizată ne scutește de zgomotele produse de pași cu

1 Metoda de aplicare a linoleumului este asemănătoare cu cea pentru mocheta. Etapa premergătoare a acesteia este amorsarea suprafeței și apoi turnarea unei șape autonivelante. După uscare, șapa trebuie șlefuită și curățată. Pentru întinderea adezivului aveți nevoie de aceeași spatulă zimțată cu dinți mici. Datorită acestei unelte simple dar eficiente consumul de material poate fi redus până la 3 kg/mp. Ca și în cazul anterior, liantul va fi întins pe toată suprafața podelei, dacă doriți să nu aveți surpriza dezlipirii ulterioare a linoleumului.

2 Așa cum puteți vedea în imagine spatula zimțată vă ajută să faceți economii importante de material. Vă sfătuim să citiți cu atenție eticheta produsului înainte de utilizare pentru a ști exact care este timpul de uscare a adezivului.

3 Pentru eliminarea golurilor de aer dintre pardoseală și stratul din PVC vă recomandăm să utilizați rola din cauciuc. Această operațiune va fi executată prin netezire dinspre centru spre marginile materialului.

până la 30 de decibeli. Menționăm ca varietăți mocheta sub formă de rulouri și cea cu aspectul unor dale (structurată) compusă din bucăți de dimensiuni mai mici. Dalele sunt mai simple de montat pentru că micile erori de execuție pot fi corectate mai ușor. Furnizorii sunt datori să vă ofere informații despre toate aceste aspecte,

pentru ca dumneavoastră să fiți siguri că achiziționați exact ceea ce doriți și aveți nevoie.

Linoleum, deci PVC

Linoleumul s-a bucurat de glorie în perioada interbelică, după care a fost devansat de

mochetă. Atunci era fabricat din produse pe care acum le considerăm „ecologice”: țesătură din iută, rășini, ulei din in, plută și făină din lemn.

În zilele noastre, materialul ca atare este folosit tot mai rar, astfel încât ceea ce cumpărăm noi cu numele de linoleum este, de fapt, PVC. Acoperirea pardoselilor cu ... linoleum este o

alternativă la utilizarea gresiei, având avantajul că oferă o termoizolare mai bună.

Așa cum am menționat, este realizat din policlorură de vinil, colorat la suprafață sau în toată masa și poate fi procurat atât sub formă de role cu lățimea de aproximativ doi metri, cât și sub formă de dale pătrate de diferite dimensiuni.

Cea de-a doua variantă e mai potrivită unei montări de amator, care nu are experiența și rigurozitatea unui specialist. Greutatea pe metru pătrat diferă în funcție de grosime. De exemplu, un metru pătrat de linoleum de 1,5 mm grosime cântărește circa 2,5 kg, iar unul de 2 mm - circa 3 kg.

Un aspect demn de urmărit este stabilitatea dimensională. Din diferite cauze, fie că avem o creștere de temperatură, fie că folia de linoleum este supusă unei întinderi, aceasta nu trebuie să se alungească cu mai mult de 0,4% din dimensiunea sa. Procentul de întindere maxim admis pentru dale este de maximum 2,5%. În general, are o bună comportare la uzură și murdărie, sau la acțiunea agenților chimici și biologici, fiind ușor de întreținut prin spălare.

Totuși, pentru a-i prelungi durata de exploatare și a reduce costurile de întreținere, linoleumul este supus unor tratamente speciale. Menționăm în acest sens ceruirea și metalizarea, realizate prin acoperirea cu o peliculă de protecție, procedeu care poate fi executat cam o dată pe an. Îmbunătățirile aduse constau în rezistența superioară la trafic, la acțiunea agenților chimici (de exemplu a detergenților puternic alcalini) și la pătare prin pătrunderea mizeriei în porii materialului.

Pentru spații ca bucătăria, unde există riscul apariției bacteriilor, ciupercilor și a altor musafiri nepoțiți, avem posibilitatea aplicării unui linoleum tratat special (antifungicid sau bacteriologic). Acesta este un bun izolator termic, electric și fonic. Există chiar tipuri speciale de PVC fonoabsorbant cu grosimea de până la 4 mm și greutatea de 3,5 kg/mp.

Cei mai mulți dintre noi
ținem foarte mult la
automobilul personal
și ne dorim un spațiu
adekvat pentru păstrarea
acestuia în condiții bune.

Copertine și Garaje

Proprietarii de autoturisme care doresc să ofere mașinii lor confortul unui „acoperiș deasupra capului” pot alege între un garaj și o simplă copertină.

Copertina vă poate proteja mașina de ploaie, ninsoare sau acțiunea directă a razelor soarelui. Ea poate fi construită chiar în fața intrării în casă, fiind foarte practică pentru aceia dintre dumneavoastră care aveți o activitate alertă și folosiți autoturismul de mai multe ori pe zi.

Copertinele sunt realizate din lemn, oțel sau beton. Execuția din lemn e foarte avantajoasă din perspectiva costurilor. O copertină cu acoperiș transparent prezintă avantajul de a influența mai puțin aspectul general al construcției de bază. Însă, tocmai caracterul deschis al acestei structuri constituie motivul principal pentru care copertina nu se poate ridica la nivelul unui garaj în ceea ce privește funcționalitatea.

Fie că îl înglobați în structura construcției principale, fie că îl

Ușa principală de acces, cea secundară și poarta garajului sunt executate în același stil. Aceasta din urmă este prevăzută cu o decorațiune din oțel-inox.

Combinăție de copertină și garaj în culori cu accente moderne și acoperiș confecționat din segmenti arcuiți.

Iată un ansamblu excelent integrat, format din ușa de acces în imobil și poarta garajului, ambele prevăzute cu același design elegant.

O copertină clasică are acoperișul plat. Structura de susținere a acoperișului constă dintr-o construcție metalică ușoară, cu linii simple și drepte, care nu încarcă vizual spațiul.

Combinția de garaj și copertină cu acoperiș înclinat preia forma acoperișului casei. În plus, se crează un spațiu de staționare.

Aplicațiile ornamentale cu un design deosebit pot transforma porțile de garaj în adevărate opere de artă.

Porțile pot fi decorate și cu figuri geometrice executate la dimensiuni reale, obținându-se o armonizare cu restul construcției.

construiți lângă casă (în acest caz, acoperișul său putând fi folosit, eventual, ca terasă) sau în curte, garajul reprezintă un spațiu închis, protejând mașina dumneavoastră nu numai de intemperiiile vremii, ci și de ... hoți. Și tocmai din acest ultim și (din păcate) foarte întemeiat motiv, firmele de asigurări auto practică tarife mai avantajoase pentru mașinile păstrate în garaj. Mai mult, un garaj vă pune mașina la adăpost și în alte situații neplăcute pentru vopseaua acesteia, cum sunt, pentru a da câteva exemple, bicicletele care o pot zgâria în trecere, mingiile aruncate de copii, zgârieturile cauzate de pisici sau alte animale și, nu în ultimul rând, murdăria păsărilor omniprezente.

Dacă nu există racordare la curent electric

Proprietarii de garaje fără racord la curent electric nu trebuie să renunțe la o poartă automată. Există sisteme care funcționează cu ajutorul unui acumulator. Atunci când este aproape descărcat, acesta emite un semnal de avertizare și poate fi astfel reîncărcat în timp util. Timpul scurt pentru încărcare și perioada lungă de funcționare ulterioară se numără printre avantajele unei asemenea opțiuni.

În țara noastră, foarte rar mai pot fi întâlnite garaje în care stă numai mașina. Biciclete, ustensile pentru grădinărit și tot felul de alte lucruri și scule așezate de-a lungul pereților deranjează automobilul, implicit apărând riscul deteriorării acestuia. De multe ori, gararea într-un astfel de spațiu necesită o acuratețe de ordinul milimetrelor, pentru că noile modele de mașini apărute pe piață au dimensiuni din ce în ce mai mari. Prin urmare, pe cei care doresc să beneficieze de spațiu în garaj și pentru alte lucruri în afara de mașină, îi sfătuim să aleagă fie un garaj dublu sau două individuale, fie unul mai încăpător, prevăzut cu un spațiu pentru depozitare în spate și un acces suplimentar în lateral.

Înainte

O simplă apăsare pe buton!

În numai câteva ore, un specialist poate înlocui clasică poartă dublă din lemn, veche și greoaie, cu una modernă și elegantă, acționată electric. Această poartă secțională transversală va putea fi deschisă sau închisă cu ajutorul telecomenzii, prin tastarea unui cod numeric. Mai mult, acest tip de poartă modernă nu se deschide în afară, putând fi astfel utilizată chiar și în situațiile când există mașini parcate foarte aproape în fața ei. După cum puteți constata și din imaginile alăturate, designul și culoarea acestei porți elegante au fost adaptate la arhitectura casei.

După

1. Începeți prin a scoate vechea poartă pentru ca apoi...

2. ...cu ajutorul unui polizor unghiular, să scoateți și vechiul prag din metal.

3. Îndreptați ghidajele laterale și fixați-le prin introducerea unor pene din lemn.

4. ...și gata cu hopurile: în locul pragului se nivelează cu puțin beton o trecere lină.

5. Potrivii exact șinele de glisare și fixați-le cu dibluri în tavan.

6. Montați apoi elementele porții, prin prindere în șuruburi.

7. Deasupra dispozitivului de tracțiune fixați mecanismul electric, pe care îl veți...

8. ...îmbina în cornierul porții. Apoi introduceți în memorie pozițiile Start și Stop.

9. Tencuiți zidăria afectată și vopsiți după aceea totul.

Porțile sectionale sunt indicate în special pentru renovarea garajelor vechi care necesită reparații.

Culoarea poate fi aleasă în așa fel încât să se armonizeze cu restul clădirii (vezi foto).

Iată două garaje din oțel-beton îmbrăcate cu profile metalice și acoperite cu gazon.

Iată un model de garaj mai ieftin, pe care îl puteți îmbunătăți ulterior.

O idee practică pentru garajele cu acoperiș plat: amenajarea unui colector pentru apa de ploaie în colț.

Iată și un garaj executat din lemn. Avantajul său este că poarta poate fi personalizată cu numele dumneavoastră.

Garajele pot fi construite din zidărie sau pot fi livrate ca o construcție finită din beton sau oțel. Cea mai bună opțiune pentru a utiliza la maximum spațiul existent o reprezintă garajul din oțel, deoarece pereții acestuia au o grosime mai mică decât cei din zidărie sau beton.

Pe lângă aspectul practic al construcției unui garaj, în ultimul timp se ține tot mai mult seama și de estetica acestuia, de armonizarea sa cu ansamblul construcției în care este integrat (de exemplu, în ceea ce privește

În caz că pierdeți telecomanda...

Dacă vi se strică sau pierdeți emițătorul portabil sau aveți nevoie de unul acționabil de la o distanță mai mare, puteți să vă procurați o telecomandă radio universală. Aceasta se montează între priza de curent și dispozitivul de acționare electrică și poate fi folosită atât în paralel, cât și în locul vehiculului dumneavoastră emițător.

Sfatul nostru

Porțile sectionale laterale se deplasează de-a lungul pereților atunci când se deschid. Acestea sunt utile în special când doriți să puteți scoate în mod frecvent din garaj obiecte de dimensiuni mai mici: biciclete, role, aparate și ustensile de grădinarit, sau când doriți să folosiți garajul ca spațiu pentru hobby-uri sau ca atelier. În aceste cazuri, poarta se poate deschide în lateral numai atât cât este nevoie.

forma acoperișului sau culorile fațadei). O temă interesantă, care până nu demult a fost ignorată, este asigurarea unei armonii între designul ușii de acces în casă, al gardului și al porții garajului. Alăturat, vă prezentăm o serie de fotografii ale unor astfel de soluții ușor de realizat, dar cu un efect maxim.

Rareori mai sunt montate porți de garaj fără acționare electrică prin telecomandă. Acest lucru face ca accesul să devină comod și rapid. În cazul modelelor noi de garaje există posibilitatea de a face această îmbunătățire fără să mai fie necesară înlocuirea porții.

Info

- Majoritatea firmelor care comercializează garaje vă pot ajuta și în vederea obținerii autorizației de construcție. Prețurile acestui serviciu pot varia de la firmă la firmă, dar în general ele au valori apropiate.
- De asemenea, puteți cere relații referitoare la tarifele practicate pentru montarea garajelor sau a porților acestora.

Sculele electrice **SKIL+**

SKIL+

Gama **SKIL+**

Parte a programului de scule electrice marca **SKIL**, gama **SKIL+** include produse inovatoare, ușor de utilizat, cu rezultate deosebite în lucru și un design ergonomic și atractiv. Linia de scule electrice **SKIL+** aduce un plus de performanță și convinge prin precizie și fiabilitate ridicată.

Sculele electrice **SKIL+** sunt destinate utilizatorilor DIY cu cerințe ridicate, care doresc achiziționarea unei scule electrice rezistente la un volum mai mare de lucru.

Gama **SKIL+** include: ciocanul pneumatic de 650 W, ferăstrăul circular de 1400 W și 1500 W, șurubelnițele cu 2 acumulatori de 12, respectiv 14,4 V, polizoarele unghiulare de 2000 W și 2300 W, mașina de găurit cu percute de 750 W și ferăstrăul vertical pendular de 710 W.

Ciocan pneumatic **F0151755AB**

Cu un motor puternic de 650 W, ciocanul **SKIL** 1755 dispune de un mecanism pneumatic de percute, care asigură o energie mai mare și o presiune minimă necesară pentru lucrările de găurire. Ciocanul este prevăzut cu un comutator de selecție, care oferă utilizatorului posibilitatea de a opta pentru găurire cu percute în beton și piatră, găurire normală sau înșurubare în materiale ca oțel și lemn sau pentru dăltuire.

Setul de livrare standard include: mâner auxiliar, limitator de adâncime, geantă din plastic.

Caracteristici tehnice

Putere nominală
650 W
Tipul mandrinei
SOS+
Diametru de găurire în oțel/beton/lemn
13/22/35 mm
Percute
0-5.900 pm

Ferăstrău circular Orca **F0155866AA**

De când a inventat în 1924 primul ferăstrău circular din lume, firma **SKIL** a rămas ca nume de referință pentru această sculă electrică. Noul ferăstrău circular, lansat de **SKIL** în 2003, este modelul Orca - puternic și agresiv datorită celor 1500 W. Orca permite tăieri rapide și precise, la o adâncime de 66 mm, și este ușor de manevrat în orice poziție de lucru, datorită mânerului ergonomic. Pe lângă vizorul de urmărire ușoară a liniei de tăiere, noul circular este prevăzut cu un spot luminos care asigură o bună vizibilitate a suprafeței de lucru, chiar și în locurile slab iluminate.

În setul de livrare se regăsesc: 1 pânză de ferăstrău placată cu metal dur, cu un diametru de 190 mm (24 dinți), limitator paralel și geantă din plastic.

Caracteristici tehnice

Adâncime de tăiere la 90°/45°
66/ 51 mm
Putere nominală
1500 W
Turațe în gol
5500 rpm
Diametrul plăzii de ferăstrău
190 mm
Diametru arbore
16 mm

Șurubelniță cu acumulator **F0152602AC**

Noile șurubelnițe **SKIL** cu 2 trepte de viteză și 2 acumulatori au fixată pe carcasă o cutie (BITBOX & ID) pentru depozitarea și identificarea biturilor. Bateria detașabilă este ușor de îndepărtat, prin simpla apăsare a unui buton situat în spatele mașinii, și dispune de un indicator care arată nivelul de încărcare. Cele 2 viteze mecanice sunt menționate clar pe comutatorul de deasupra mașinii: VITEZA MARE, pentru înșurubare rapidă, și MOMENT PUTERNIC, pentru înșurubare la diametre mari.

Șurubelnița se livrează în geanta din plastic, împreună cu 2 acumulatori de 14,4 V, încărcător de 1 oră, 6 capete înșurubare, cap prinzător magnetic, bit cu 2 capete.

Caracteristici tehnice

Tensiune/ capacitate acumulator
14 V/1,3 Ah
Diametru de găurire în oțel/lemn
10/25 mm
Reglare moment torsione
25 + 1 poziție pentru găurire
Moment maxim de rotație
25 Nm
Încărcător
1 oră

Un plus de performanță

SKIL+

Știați că firma SKIL...

- A inventat în anul 1924 primul Ferăstrău Circular din lume.
- A inventat în anul 1964 sistemul ergonomic de reglare electronică a turației, pentru obținerea unui optim al vitezei de rotație, în funcție de accesoriile folosite.
- A inventat sistemul Automatic Belt-track Control (ABC) în anul 1978, sistem ce permite reglarea automată a poziției benzii șlefuitorului și alinierea ei fără nici un efort, precum și o calitate excelentă a suprafeței prelucrate.
- A optimizat în anul 1980 sistemul de inversare a sensului de rotație RBR (Stânga/Dreapta), ce permite obținerea unei puteri debitate cu 10% mai mare, durată de viață superioară a perilor colectoare și o mai mare varietate de aplicații la înșurubare/deșurubare.
- A inventat în anul 1983 sistemul Auto-Scroller – o nouă facilități pentru ferăstrăul vertical, ce permite rotirea pânzei cu 360° în jurul axului, facilitând realizarea de tăieri curbe, chiar cu o singură mână.
- A inventat în anul 1988 sistemul EMH (sistemul de percute Electro – Pneumatic) al ciocanului rotopercutor, cu facilități multiple la găurirea în zidărie și beton.
- A inventat în anul 1992 sistemul Flexi-Charge, ce permite interschimbarea acumulatorului (chiar de tensiuni diferite) între scule electrice diferite.

Caracteristici tehnice

Diametrul maxim al discului

230 mm

Putere nominală

2300 W

Turație în gol

6500 rpm

Diametrul maxim al arborelui

22 mm

Filetul axului

M14

Polizor unghiular F0159795A1

Este proiectat pentru polizarea suprafețelor metalice turnate, îndepărtarea rapidă a asperităților, șlefuirea sudurilor de dimensiuni mari, tăierea metalelor la adâncimi mari, perierea foilor metalice, îndepărtarea ruginii și tăierea materialelor de construcție. Polizorul de 2300 W dispune de limitator de curent la pornire și astfel viteza maximă de rotație este atinsă treptat, prevenindu-se arderea siguranțelor din panoul de distribuție a energiei electrice.

Se livrează cu apărătoare de protecție, mâner lateral și cheie fixă.

Caracteristici tehnice

Putere nominală

750 W

Manșină

13 mm, cu bușe

Diametrul de găurire în oțel/zidărie/lemn

13/20/40 mm

Număr percute

0-44600 pm

Mașina de găurit cu percute F0156770AD

Datorită motorului puternic de 750 W, mașina de găurit poate efectua operații rapide de găurire cu percute, găurire fără percute sau înșurubare. Sistemul „Clic” permite schimbarea rapidă și simplă a accesoriilor. Dispune de buton de blocare pentru utilizare continuă și mâner lateral, complet rotativ, acoperit cu material moale pentru o manipulare ușoară și un confort optim.

În setul de livrare sunt incluse: mâner auxiliar, set de 11 burghie (5xHSS oțel, 6xHMCT piatră) și 3 biți cu 2 capete, limitator de adâncime și geantă din plastic.

Caracteristici tehnice

Putere nominală

710 W

Lungimea cursei

23 mm

Adâncime maximă de tăiere în lemn/aluminiu/oțel

100/20/8 mm

Viteza pânzei

0-3000 cpm

Ferăstrău vertical pendular F0154585AA

Noul ferăstrău multifuncțional are 5 poziții de setare a mișcării de pendulare, în funcție de material, pentru tăieri precise la viteză maximă. Butonul de blocare este accesibil pe ambele părți ale ferăstrăului, fiind potrivit astfel și pentru utilizare ambidextră. Un plus de confort la utilizare este conferit și de materialul moale care acoperă mânerul ferăstrăului. Talpa poate fi ușor fixată în 7 poziții diferite, la 15°, prin intermediul sistemului „Clic”, iar prinderea este adaptată atât pentru pânzele de tip „U”, cât și „T”. În plus, mașina oferă posibilitatea de depozitare în talpă a două pânze de ferăstrău, pentru ca utilizatorul să le aibă mereu la îndemână, și dispune de un spot luminos pentru vizibilitate mai bună în timpul lucrului.

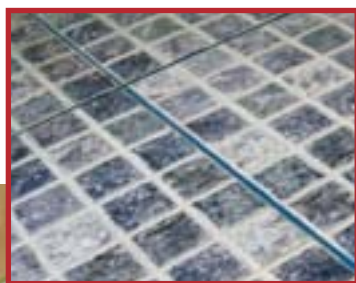
Ferăstrăul se livrează în geantă de plastic, împreună cu un set de 7 pânze, limitator paralel și cheie hexagonală.

Ai tot ce-ți trebuie

SKIL

Misiunea CASA va continua cu:

Faianța

poate fi montată foarte ușor! Aveți doar de urmat pas cu pas etapele pe care vi le explicăm în detaliu, ajutându-vă și cu fotografii elocvente.

Dumneavoastră nu trebuie decât să alegeți culoarea și modelul dorit.

Casa de vacanță

Căsuța noastră de vacanță este construită după o tehnică ce datează din secolul al XVII-lea, fiind realizată din lemn despicat pe lung, bucăți de bușteni și mortar special.

Gips-carton puteți monta aproape peste tot unde doriți să compartimentați încăperile sau să obțineți pereți netezi. Există chiar și variante pentru spațiile umede din locuință. Stiva aceasta vă ajunge pentru toată casa!

Talon de abonament

Achitați contravaloarea abonamentului prin mandat postal în contul

Cod IBAN: RO24BITRBU1ROLO15893CC01

deschis la Banca Italo Romena

Sucursala București,

pentru Leon Consulting S.R.L.

Completați talonul și trimiteți-l, împreună cu copia chitanței poștale, pe adresa:

Leon Consulting S.R.L.

**Str. Puțul lui Zamfir nr. 18-18 A,
sector 1, București**

Menționați pe plic:

„Abonament Misiunea Casa“

3 apariții 165.750 lei - 16,58 lei noi

6 apariții 312.000 lei - 31,20 lei noi

12 apariții 585.000 lei - 58,50 lei noi

**ABONAMENT Misiunea
CASA**

Nume

Prenume

Strada

nr ... bl ... sc ... ap ... sector ...

Localitate

Județ

O baie ca în vise...

...dar realizabilă!

Elementele care o compun sunt: o cabină de duș din cărămizi de sticlă, o cadă montată într-un soclu cu un design inedit și pardoseala alcătuită din două straturi de șapă.

REVISTA PLACERILOR

APRILIE - MAI / 2005
99.000 LEI / 8 LEI

ACQUA

WWW.ACQUAMAGAZIN.RO

PURE

DESIGN

BĂI

INTERIOARE

PISCINE

WELLNESS

RELAXARE

SOLUȚII INEDITE PENTRU

INVEȘTEȚI ÎN CASEI TALE

BAIA CARE ȚI SE POTRIVEȘTE

BUCĂTĂRIA PRIVITĂ
DE UN EXPERT

PURIFICAREA
PRIN
APA

FARMECUL UNEI
BAI INTERBELICE

Pentru
cei însetați
de design

Secretul amenajărilor de calitate!

în Fiecare duminică
la ora 13.10 la antena 1

o producție

babel
COMMUNICATIONS

pentru

antena 1
mai aproape